

Allestedsnærværende

En ny roman fra Norge

Thiagalingam Ratnam

Allestedsnærværende

(En ny roman fra Norge)

Av

Thiagalingam Ratnam

Første utgave april 2021

ISBN:9798735200659

Publikasjonsredaktør:

Thiagalingam Ratnam

Vetlandsveien 117

0686 Oslo

Norway

E-post: ratnamt67@gmail.com

Sider: 143

Alle rettigheter forbeholdes © Thiagalingam Ratnam

Trykt og publisert av

Karainagaran.com

1 Grønland

Landløse tiggerhund! Alt som kan rulles er rullet godt, nå skal du til hytte med splittet ny jeep? Jeg vil ikke la deg og dine venner lure meg uten å lære dere en skikkelig leksjon. Vent og se ... Jeg vil vise dere hvem jeg er ...' Shankar hoppet plutselig opp og gikk for å angripe Sivakaran. Det er et plutselig opprør inne i den tamilske butikken. Kvinnene og mennene, som hadde sett tingene og videobåndene, lammet raskt i hjørnene med sjokk og skremsel. Barna deres gjemte seg bak dem i frykt som en krympende kylling for å unnsnippe hauken. Et øyeblikk bandt stillheten og frykten folket der, som en kobra har hørte lyden av torden? Ramu overvant raskt og grep Shankar. Da han innså situasjonen, tok Harry Shankar sammen med Ramu. Shankar, derimot, så ut som Veerapandiya Kattabomman som ble fanget av soldat fra British East India Company. Sivakaran så elegant på Shankar med brystet oppreist som hvite veileder av te plantasjen. Ser dette virket det for Ramu hva som ville skje hvis de to kolliderte sammen. Nok en gang trakk Ramu, som var motvillig til å sette tamilenes verdighet på auksjon i Grønland, ham ut. Shankar fortsatte å hoppe på bakken i form av den fangede Veerapandiya Kattabomman.

Grønland er fortsatt yrende som vanlig. Harry smilte med en slags sympati, avsky, sinne og angst over å se Grønland. Selv om koraller er belagt med flerkulturelle termer, alle vet er området hatet av de innfødte som stikkelsbær i palm. Her kom dominansen til pakistanerne først og deretter dominansen til srilankerne. De er også borte nå, og somalierne har kommet til å dominere. Native folkeslag som ikke vil være med svarte, asiater og muslimer i Europa vil sakte dra fra de stedene. Samme skjer i Norge også. Munnstykkene deres vil lykkes med å fremstille det isolerte området som et flerkulturelt paradys for å dekke over at det er de nye restene av andre verdenskrig. Tenkere vil forstå at dette er et subtilt triks for å unnsnippe fra sine feil. Sannheten er at dette området ikke er himmel, men helvete. Opplevelsen av de levende er sterke bevis for det. Det er ingen mangel på svarte, asiater, muslimer, fattige og noen rike, så vel som de innfødte i byen. Verken vi eller de har noen moralsk rett til å snakke om rasisme eller kaste. Imidlertid fortsetter praksisen med å rive Siva-tempelet samtidig som vi ber med Thevaram overalt.

Grønland er en del av Oslo, synders bolig, bolig for konsentrat fargede kriminelle, noen bygninger som ikke tatt vare på enn andre steder, uønskede bilder bosetter seg i den uhørt, Å lage en permanent regel uten å legge merke til de forfalskede maleriene, som et fristed for rusmisbrukere, et sted fullt av fremmede som ser norske kvinner i shorts som lystige, dominansen til noen som ikke respekterer noen annen institusjon enn sin egen religion, og feilen til de som har levd før og feilen til de som har kommet nå, er en del av Oslo som er permanent uskarpt.

'Se hva i all verden er dette? Multikulturalisme eller korrupt kultur?' Harry forstod ingenting. Det er mange tvang å komme til Grønland enten du liker det eller ikke. Kjøpe grønnsaker ... Uendelige behov som spirer opp som å leie en videokopi for å se en film, noen ganger kjøpe kokte mat. Å komme hit gir Harry følelsen av å trække på ild.

'La meg være fri. Jeg må slå et godt slag for den hunden. La meg gå en gang.'

Shankar prøvde å dytte bort Ramu og løpe bort. Ramu klemte ham tett. Harry satte også en stopper for tankegangen og tok tak i Shankar og førte ham mot bilen.

'La meg gå. Jeg vil vise styrken min som er i min hånd. Vær så snill la meg gå. Jeg vil slå dem alle med rå makt og den vil hjelpe mer enn brødre ...'

Sa Shankar. Harry husket at hvis en tigger, vil de ikke respektere, hvis vi ikke respekterer, vil en tigge. Harry avviste ideen,

'Hvis du slå ham, vil du få det tilbake det som du var tapte til dem? Sett deg selv i fengsel unødvendig. Hvorfor bruker du dine egne penger og går til fengsel?' Han prøvde å roe ham ned.

'Bror være stille. Du ble respektløs, hvis du slår dem. Alt må du først tenke dypt. Du skjønnte ikke noe om de detaljer i den blinde følelsen den gangen du var med. Etter all denne tiden er nå tiden forbi, men du hopper som ku-kalv fikk brennemerke på seg. Denne situasjonen som er sari berører en tornplante, så vi må ta vare på det. Hvis du tror det er ferdig med Mullivaikkal, får du ingen ting. Hvis du ikke har de store problemer.'

'Drep dem alle. Dermed vil vi ikke se en slik spøkelses ting igjen.' Sa Shankar sint.

'Det finnes andre måter å gjøre det på. Som denne typen murverk og klipping skal ikke eksponeres på en tåpelig måte,' sa Ramu.

'Ja ... Vi bor i et land der politi og lov fungerer ordentlig. Vi må respektere lovene like mye som de respekterer loven. Ellers vil de se på oss som folk som kommer fra skogen, og vi vil se på politiet og stikke av.' Sa Harry.

Ramu lo da han hørte dette.

'Det er helt greit. Det er vondt å tenke at vi ga det vi hadde, og de behandler oss som en tigger nå og løper fra oss og gjemmer seg fra oss.' Sa Shankar.

'Jeg vet også om smerte og tap. Hvorfor er det fremdeles et tapende mønster for deg? Du har allerede gjort alt uten å tenke. Du fortalte bare ja ja for alt. I det minste i fremtiden kan vi sitte og tenke veldig dypt før vi gjør noe? Har jeg rett i å si det?' Spurte Ramu.

'Alt du sier er riktig. Likevel, ser du at han reiser seg opp brystet, som bryter andres rikdom og bruker det selv uten noe skyld?' Sa Shankar.

'Bror, det vil få en slutt på alt en dag. Slipp det du synes om å sparke dem, og gjør noe godt for deg. som å tenke og tenke og miste hodet vil ikke gi deg noen gevinst.' Ramu fortsatte å si noe for å berolige.

'Du har rett bror. Vi har aldri drømt om et slikt bedrag. Alt skjer som en drøm og ender. Til slutt var jeg den eneste som var tom. Tyver kjører i en luksusjeep med veldig stolt.' Shankar begynte å føle seg ukontrollerbar. For Ramu og Harry var det en stor forlegenhet. De var begge målløse en stunder. Så frigjorde Harry seg.

'Tørk av øynene. Ha mot til å rydde tankene dine. Ramu ta bilen her. Ta bror Shankar til hjemme og la ham være der.' Sa han. Shankar satt på bilen i lettelse uten å si noe protest.

2 Hytte

Nostalgi med å ikke kunne reise til Sri Lanka eller India brant i hans hjerte som en ildovn. Minner fra det brennende sinnet grep hjertet hans med smerte. Nostalgi som vishwaroop hadde tatt på seg ble bekreftet som et barberblad plassert inne i brystet. Den irritasjonen gjorde tankene mer elendige. Ubehagelig smerte strømmer som blodstrøm fra kuttet. Denne gangen gikk han ingen steder i kjedsomhet hvor mange ganger han ville reise til europeiske land alene. Plutselig beskattet kona og barna dette landets uavhengighet og dro, ikke fornøyd med hans ønsker, til Malaysia. Han ble rammet av handling ensomhet. Han likte ikke å være alene i dette store huset der barna ikke løper. Han bestemte seg for å gå en gang til den nyinnkjøpte hytta. Minnet om hendelsen, der den irriterte Shankar hoppet i sin i den tamilsk butikk uten å vite saken, brenner fortsatt i hans sinn som et helvete. Det var tanken gående igjen og igjen. 'Hva ber han om? Ingenting kan gjøres. Vinden er borte. De kommer ikke til å returnere det som gled ut av hånden min. Jeg har ikke råd til å være på spissen. Jeg hater ham da jeg tenkte: 'Jeg må holde bort fra dette problemet.' Han kastet magasinet i hånden i sint. Den falt i et hjørne, ble dratt vekk, og som hodets hår var spredt og lå hjelpeløst. Han falt magen opp på sofaen. Deretter han prøver å sitte veldig bra på sofaen. Men likevel han hatet livet.

Etter en stund reiste han seg og så utenfor. Himmelen klynking i dag og gjorde paraply mot sommersolen og gråt uten å stopp et øyeblikk. Det fungerte å vaske den nye jeepen igjen og igjen uten å betale. Mannen som hadde sett det samme en stund, gikk inn igjen. Han la maten han trengte i et lite bærer kjøleskap. Så tok han de nødvendige klærne og la dem i en pose. Plutselig kom noe viktig opp i tankene dine. Han åpnet den lille vinkjelleren han hadde i huset sitt. Han løftet en flaske whisky fra den og la den i bærer kjøleskapet.

Han gikk og så ut igjen. Himmelen fortsatte å gråte av sorg over at solen hadde forsvunnet. Den som tenkte 'Hm ... jeg kan ikke se alt dette.' førte varene til døren først. Så tok han av seg regnfrakken av skap og tok den på. Mannen som hadde tatt med seg bærer kjøleskap og koffert gikk ut. Han la varene som er i hånden, på jeepen. Jeepen ble antenner og kom til levende og klart til å kjøre. Han kjørte den. Sivakaran senket bilen til

hovedveien og svingte inn på veien som fører til Gjøvik. Så økte farten og kjørte på vei til Drammen. Etter en stund forlot han denne veien og reiste på hovedveien til Bergen. Da han bremsset litt, hadde han en følelse av at noen fulgte ham. I speilet så han for å se om det kom noen bekjente eller tamiler. Han så ikke at noen kommer bak. Bak ham kom en leid Volvo-bil. Han visste ikke hvem som skulle komme fordi det var langt borte og det regnet fortsatt. Han bremsset ned, ivrig etter å se dem som kommer bak seg. En annen sjåfør, som kom bakfra, la et horn lyd og forbikjørt han.

'Dette er all min villfarelse.' Han sluttet å se tilbake og økte hastigheten på bilen. Han tenkte igjen, 'Dette er alt tull.' Da vannet spredte seg på begge sider, suste bilen langs veien til Geilo. Det begynte å lekke syre i Sivakaran magen. Den alltid tilstedeværende sulten til menneskeheten. Han tenkte å stoppe bilen ved en bensinstasjon og kjøpe ei pølse og spise den først. Da tenkte han at, han kunne kjøre videre med fred. Og han senket bilen på neste bensinstasjon. Så, så han Volvo passere ham fort. Sivakaran var sint og irritert over seg selv igjen etter å ikke ha sett hvem som gikk i den. 'Greit. La meg se på arbeidet mitt uten å bekymre meg for unødvendige ting.' Han roet seg og gikk inn på bensinstasjonen. Etter en stund tok han en ispose og la den i fryseren. Han liker ikke å drikke whisky uten isbit.

Tårene fortsetter å strømme som om himmelen skilte seg fra jorden. På en eller annen måte ankom turen til hytta hans. Hytta hans var som et hus større enn hytta til det gjennomsnittlige norske folk. Du kan ikke kjøpe et slikt hvile hus ved å gjøre et betalt arbeid. For det blir Sivakaran irritert som om noen setter chilipulver i et åpent sår når han ser noen mennesker som ser på komforten til et annet folk. Det er en vakker, luksuriøs og komfortabel hytte som ble kjøpt for tre millioner den tiden. Det var en liten tinnhytte bak hoved hytta. Det er der ved som er nødvendig for å brenne lagres.

På den ene siden strakte den vakre innsjøen seg ut og berørte og gned hytteføtter. De tette trærne derimot holdt øynene rettet mot avstanden og sørget for ensomhet. En kort spasertur fører til bakken. Fra toppen av fjellet er det en hvit foss, en foss som begraver sølvtråder inni og faller ned. Ved foten er det et fossefall av blått vann, flettet mellom vakre jomfruer. Det var et skjult sted rett nede i veien fra hovedveien til resten av huset. Det er et sted for biler å parkere. Sivakaran parkerte bilen der. Derfra ble det asfaltert med presenning for å gå uten jord. Han gikk inn i den. Det regnet, men det var ikke kaldt. Regn sin kulde fanget ham veldig.

Tanken dukket opp i ham for å rekke ut og fange regndråpene. Bærer kjøleskapet og kofferten i hånden nektet å gi plass til det. Han avviste skuffelsen og gikk mot hytte. Sivakaran var ivrig etter å se solen i morgen, og stoppet alarmen og gikk inn i hvilehuset.

Sivakaran gikk inn og skrudde på TV-apparatet. Han tok pizzaen som han hadde med seg og la den smelte på kjøkkenbordet. Hans spådom er at den vil varme opp om en liten stund og gjøre seg klar til å bake. Han åpnet balkongdøren for å slippe frisk luft inn i huset. Regnet hadde stoppet midlertidig. Trappen, som ble etterfulgt av balkongen, kysset vannet med lyst og perverterte deretter inn i den. Innsjøen inviterte ivrig Sivakaran til å komme og bli kvitt ensomhetens nostalgi. Sivakaran gikk ned og helte vann på hendene og slo ham i ansiktet. Så tok han av seg skoene og satte foten i den. Det var hyggelig å stå utenfor, men toppen av fysisk kjedsomhet tok tak i ham. Ideen om å bli der en stund hindret av fuktigheten som regnet skaper. Det gjorde ham veldig lei seg.

Sivakaran kjedet seg og gikk inn i huset igjen. Han tok 'Blacklabel' ut av kjøleskapet. Han gned og gned skjønnheten til blondinen som svettet i kulden. Han tatt den og rørte den flere ganger med lidenskap. Deretter ødela han jomfrudommen og helte den i et glassbeger fylt med is. Han la resten av isbitene i fryseren og kom med det kalde glasset og satte seg i sofaen.

Det var noe uutholdelig uro inni. Minner dreide seg om hans nåværende eksistens. I dag har han penger. Det er mange svarte penger som holdes uten konto. Det er praktisk. Det er familie, forhold, hjem, bil og etc. Likevel går fred alene tapt et sted. Dens nostalgi etterlater ham alltid nådeløs. Han føler aldri at det løsner jerngrepet hans. Sivakaran fortsatte å meditere.

'Pengene og rikdommen som jeg har nå, aldri vil tjent ved hver dag jobb for å bare leve. Du kan ikke spare så mye penger på denne korte tidsperioden. Ingen kan be oss om å jobbe for det uten en liten lønn. Det er ikke rettferdig. Hvor mye penger ville ha gått til bløff Tamil Nadu politikere? Dette er min rolle. Arbeidsrollen som jeg må komme og bli med. Jeg kan ikke donere noe til noen som står i gaten. Jeg har ikke tenkt å være som bodhisattva.

Det var veldig glede, som hadde sett tv på med lykkelig etter at fabrikkarbeidet var over. Det gikk tapt et sted. Rot av den nostalgi fortsetter. Jeg kunne ikke flykte fra det et øyeblikk. Kvelningen fortsetter til evig smerte. Disse pengene hentet fra velstående. Hvorfor skal min sjelefred bidra til det?' Er ikke klart for Sivakaran. Han fortsatte å tenke.

'Er dette ikke resultatet av min innsats og mitt ønske? Hvor torturert ville jeg ha blitt for det? Hvor mange hus ville jeg ha klatret? Hvor mange mennesker ville ha gjort sultedrama for ikke å betale? Hvor mye kraft trenger jeg å hente penger fra tamilene som ikke jager kråken av spyttende hånden? Hvor mange mennesker ville ha vært stille uten å åpne døren selv om de var inne i huset? De var den som så rike mann på gaten og gjemme seg som en gjerrig inne i huset. Jeg fanget dem dytte barna til å lyve at de ikke er i hjemme. De skjelve av skam da barna fortalte sannheten uten å lyve.

Hvor hardt ville vi ha prøvd å trekke disse menneskene ut av reiret? Hvor mange flere mennesker kunne ha blitt trukket ut hvis vi kan produsere lukter som en rev kan gjøre for å få byttedyr. Hvor mange mennesker ville ha kommet for å slå meg sint på dette trekket? Hvor mange av dem ville ha grått i tankene sine, smilte på leppene, talt antall kroner sedler og viste tennene for å sikre kvitteringene slik at det senere kunne hjelpe dem og få innrømmelser fra staten som ville bli etablert i Eelam.

Er denne monetære revolusjonen en gave til vårt arbeid og iver, snarere enn en vilje, en søken etter frigjøring? Er det ikke vi som førte lederen hit som var et sted? Er det ikke meste av disse pengene betalt for deres kynisk fremtidige egoisme? Hvis det er en dråpe i det for oss, hvorfor skulle dette folket få avsky? Hvor mange hjul ville forbli urørlige på bakken uten vårt arbeid? I så fall ville ikke lederens styrke sulte i Eelam?

Disse menneskene viser ingen takknemlighet for noe. De hadde likket føttene mine hvis alt hadde gått bra. Alt gikk galt. Håpets fot har glidd. Det som sto som et fjell har gått i støv. De som snakket heroiske ord for pengene, feilvurderte supermaktene og bygde hus på pappkartong. På Mullivaikkal er total gravlagt som en vogn begravet i forbannelsen av Karnan. Hva kan jeg gjøre med det? Hvem forventet at alt dette skulle skje? Har skjedd. Uforanderlig har det blitt permanent. Indias fiendskap har hevnet oss som fiendens fiende er deres venn. Historisk sett var jernkvinnene og de italienske kvinnene forskjellige. Den gamle

jernkvinnesønnen snappet av LTTE, og den endret adressen til en rase i nød. Hva er tross alt denne politikken for meg?

Tusenvis av ildøyer er nå på min eiendom. Lettelse hvis jeg selger dem og går seg vill i et annet land. Jeg må tenke meg om det. Jeg må tenke dypt og bestemme hva jeg skal gjøre med det.' Han tok glasset igjen og bar det til nærmeste munn. Først da skjønnte han at han hadde et tomt glass uten whisky. Han reiste seg opp igjen, helte whisky i den glasset og kom lettet ut i sofaen.

Plutselig hørte noe lyd som et kjøretøy traff bremsset på gaten. Han kunne ikke høre noe støy som fulgte. Tenkte at det må ha vært villfarende eller gått på TV, trakk Sivakaran seg tilbake og en slurk whisky i munnen. Han skrudde opp volumet på TV-apparatet.

I TV 3 gikk Harrison Ford film heter 'Vitne'. Vitne ... det burde ha vært uten det. M... Bare den srilankiske regjeringen forstår det fullt ut. Det var det de trodde. Elefantens føtter kan også sove litt tid. Tiden kan komme når de to også blir fengslet.' Han som tenkte så sakte, begynte å forene seg med historien om Vitne.

Etter å ha drukket whisky ble kroppen varm opp. Visjonen ble skjerpet. Filmen på TV var like klar som et diamantmaleri. I følelsen av å fly, i virvelvinden av vin, kom trangen til å gå inn og ønske mer whisky. Sivakaran reiste seg og helte mer whisky.

Personen som hadde kommet tilbake på sofaen ble oppvarmet av kroppens analogi sammen med ovns varme og whiskyen som gikk inn. Noe irriterte ham. Som et resultat ble noen svette perler absorbert i kroppen hans som glasskuler. De spredte seg på huden hans og deretter gned. Han reiste seg og åpnet balkongdøren litt bredere igjen. Omfavner innsjøen i mørket, gnister den svale brisen mot ham og gikk. Disse øyeblikkene fikk ham til å glemme selv klagen over å ikke ha en kone ved siden.

3 Introduksjon

Nå er denne historien på to steder ...
For en tid tilbake i Vardø ...

Den indiske hæren satte foten i Sri Lanka i slutten av juni måned, nitten åttisju. Eelam-tamilene var veldig glade for å ha fått et eget land. Jernkvinnen er den frosne guddommen på den høye sokkelen i hjertet av Eelam-Tamils. Vanlige folk trodde det var en gave fra sonen av jernkvinnen. De slukket tørsten etter frihet. I løpet av våren som besvimte, ble virkeligheten glemt. Det var en måned tidligere Harry satt sin foten i den nordøstlige Norske byen Vardø. Ideen om at problemet skulle løses på Sri Lanka var en hjerteskjærende nyhet for mange tamiler som bodde der. Etter å ha fått den første månedslønnen, ble mange veldig overrasket over å multiplisere den med srilankiske rupien. I sin transe og drøm har mange glemt livet som har gått. De ble skremt av nyheten om at den indiske hæren skulle lande på Sri Lanka og løse problemet. Den ga en følelse av snappet honning ut av hånden og erstatte med neem olje.

'Kunne dette problemet blitt løst om ett år til? Så kan vi vende tilbake til landet og starte et tilfredsstillende liv som millionærer? Hvorfor landet den indiske hæren på Sri Lanka nå som om den ødela alt? Hvorfor la de skitt i magen?' Da noen mennesker muntlig fortalte Harry om deres egoistiske smerte, ble han sint og lei seg av dette. Varmen brant i ham da han tenkte at løsningen på det nasjonale problemet ikke skulle løses for deres egne egoistiske formål. Samtidig var det synd å tenke at asken hadde falt i deres ønske om å fortsette å jobbe i mer tid og tjene penger. Han trodde det var tankene til Jaffna-folket, at jeg bare skulle leve bra uansett om hvem som går hvordan.

Da likte Vardø-tamilene freden godt. De ga hele sitt livs forpliktelse til å jobbe ettersom det har blitt et viktig konsept. Livet deres er bare for arbeid.

Det var en sommer. Det er ingen hungersnød for det ideelle arbeidet til tamiler. Tamiler svettet mye. Noen ganger jobbet de overtid til klokka ti om natten. Det er vanlig å legge seg etter matlaging og spise noe på fritiden etter jobb. Dette fartsfylte livet etterlot dystre spørsmål og

forskning frossen. De så ut som frosne bakterier i hans sinn og lengtet etter muligheten.

Hvor er ekvator? Hvor er Nordpolen? Det kan komme som en overraskelse for Harry at de har kommet så langt. Det må reise to tusen kilometer fra Oslo for å komme til Vardø. Denne forskyvningen og dens hastighet sjokkerte Harry med nyhet. Noen kom til Norge fra Sri Lanka fordi de trengte å redde livet. Noen har gjort det nasjonale problemet til en faktor i å tjene penger. Da multipliserte alle kroner i den srilankiske rupien og gjorde seg om til arbeid er deres liv. De fant paradiset på hardt arbeid. Er det paradiset når du er forent i noe?

Hvem som bodde i Vardø, var overrasket over tilstedeværelsen av det tamilske folket. Den ble gitt like mye fremtredende som den ble publisert i avisen. Ønsket lyste i øynene til hvite jenter som ikke så svart hud før. Kjærlighetssynet til disse kvinnene fanget tankene til den hvite mannen med mistankens ild.

En av lokalavisene kom til intervju. Harry gliste mens han plukket opp en fisk og annonserte. Armene som måtte løfte våpenet, slo ham da med en slags manglende evne til å løfte fisken. Det er ikke et problem. Han tok fiskekuttkniven og gjorde seg om til en kjemper for å kutte fisken.

Retten til å ta våpen ble nektet i moderlandet. Det gjennombror tornen i innsiden i hjertet. Han vil overbevise seg selv om at den som slår er ikke importen, men om sluttproduktet må være ris.

En av de gode lærdommene fra bevegelsesdilemmaet i Eelam-kampen var den klassiske ideen om at hvem som helst kunne gjøre hva som helst arbeid. Progressiv tenkning, sammen med leksjonene fra bevegelsen, og noen overbevisende marxistiske ideer hjalp til det. På toppen av det, trengte rom, tid og behov dem bort for å utføre noe slags arbeid. Etter at folk hva de jobber, er det feil å evaluere dem. Det er veldig uunngåelig virkeligheten her i Norge. Han hadde muligheten til å teste det. Harry godtok det med stor glede. Ikke bare Harry, men mange av de unge som forlot bevegelsen gjorde det de lærte og praktiserte uten splittelse, og gjorde dette med motet til en karriere. Det utviklet seg til et ikke-diskriminerende samfunn i Vardø. Penger la de overlevende målløse. Knivløfting er en kunst som mange senere ble kjent med.

Før Harry kom hit, kom tamilspråklige hit for å studere over to tusen kilometer fra Oslo. For Harry var det litt overraskende, men det er ikke uvanlig. Tamiler i Jaffna unnlater ikke å bruke den der det er muligheter. Det beviser det også her.

*

Politikken med å gi vennskap til bare fire dager i Elam-kampen gjaldt også for den indiske hæren. Det heroiske verset ble talt om de som kom i dekke for å undertrykke den singalesiske hæren. Den mirakuløse forklaringen på den politiske konkursen ble fortalt. Eelam girlander og ønsket velkommen til nybegynnere av politiske eliter. Hvem hatet rev tenkemåte land, som ikke vil hjelpe dem, men vil bruke dem. I stedet allierte de vennskap med permanent fiende og stolte på det. Jaffna-geniene, som ikke var i stand til å tro at deres veiledning ville skade den siste lendeklede, ble stille eller ba om å overleve. De som ikke visste hvordan de skulle leve, mistet adressen ved å gi munn eller mistet pusten. Eelam-folks liv begynte å bevege seg raskt mot mange flere ødeleggende tragiske episoder. Blod og liv ble ofret til vampyren i de tragiske episodene. I det menneskelige offeret vokste mengden som løp på jakt etter velstand. Grusomheten som tenkte at penger ville komme hit hvis et lik falt der, var berettiget for alle. Samvittigheten ble kremert her da liket skulle falle der og pengene ble gitt til dem i kontanter. Det ble beskrevet som en tjeneste for landet, patrioter av patrioter og voks-smeltende offer flammer.

Tamiler som var blinde av nasjonalisme og lyttet til slike sentimentale vers med hestens mani som løp i løpet og heiet uten spørsmål. De ga penger med raushet. Der ble sorg, lik, senere lam og enker produsert sjenerøst i pengene sine. Den som uttalte seg mot det ble forrådt. Ble hengt. Henrettelseslisten ble utarbeidet uten unnskyldning eller endring til den alternative kommentatoren. Den sirkulerte over hele verden.

Venner, Venner sine venner, Venner sine venner sine venner som tamilske folk i Vardø ganget seg. Vardø kommune har smak for å motta pengene som FN gir for hver flyktning de henter, og de sparte pengene ubrukte. De ønsket tamilene velkommen med sitt stadig blomstrende ansikt. Ikke-utgiftskontoen ga dem et anstendig overskudd.

Mange skjermer tilslører informasjonen som er tilgjengelig for den maktesløse mennesken som lever i bunnen av samfunnet.

Grasrotbefolkningen er generelt mindre utdannet. Det gjelder også her. Meningen til mange av dem var at de var utsatt for hengivenhetene til vanlige menneskelige ønsker og hat. De ble overveldet av hat og mistanke om hvorfor disse svarte kom hit. De banket på tanken på hvordan de skulle vise sitt hat. For å ydmyke tamilene for det, mumlet de tamilene 'svarting' på de stedene som ble sett. Noen ungdommer parkerte bilen foran tamilene, pekte mot ringfingeren og fornærmet dem. Vardø kommune la ikke merke til eller bekymret seg for noe. Det gjør dem komfortable å ikke se slik ut. De planla å bygge et nytt aldershjem med pengene som flyktningene sparte.

En tamilsk radiostasjon ble startet her av noen av de første tamilene som kom. Så begynte de å tenke at det var tamilene i byen hvor det ikke var noen Tamil Forening. Nye Tamil Forening født i Vardø også. Etter at folk i Vardø mangedoblet feiringer som bursdag og bryllup ble hyllet og feiret. Det skjuler alle forskjellene et sted, som brødre, det er en enhet som viser at deres verden er annerledes. Det blomstret og luktet som en hyggelig tid da politikkens giftige luft ikke sivet inn der. Den våren varte ikke lenge. Uansett hvor pengene kommer fra, vil de komme for å få sin del. De vil knytte knuten for å tvinge sin mening til andre. Et monster med blind tro på nasjonaltroen vil komme og stå for det. Stod.

De ble rådet av mennene sine fra Oslo og andre steder at hjernen i Vardø ikke var sterk nok til å håndtere situasjonen. Mennesker fra andre steder ble sakte sendt inn og hemmelig infiltrert i Tamil forening og kommunestyret. Først viste noen stolthet over at det er hjembyer på Sri Lanka når alle hadde glemt alt. De tenkte som frosker og de var stolt av seg selv. Den arrogansen presset de stygge frem til noen. Så de andre splittene løftet sakte hodet.

Planene deres er ikke store. De må spre sin makt hvor som helst penger strømmer og rulle pengene i bulk. Samt opprettholde kontakter med det norske byråkratiet. I begge disse handlet de veldig hardt. De hindret andre i å kommunisere med byråkratiet og brukte usannheter om dem. For å gjøre dette forberedte de ofre soldatene som løp på jakt etter velstand med blind hengivenhet fra sin leder.

Selv retten til å kjempe ble nektet. De måtte forlate landet av den grunn at de ikke skulle ta våpen mot sine egne brødre. Etter å ha kommet hit

flommet sinne og hat hodet til dem som søker fred mot de som var arrogante og velstående søkere. Den ventet på at utbruddet skulle bryte ut som en vulkan.

4 Opptjente synder

Mannen likte ikke at bilen stoppet ved brå bremset. Det faktum gjorde ham sint på seg selv. Han kvalte over at han fikk en svart prikk i planen sin. Han tok bilen tilbake og stirret på lyset for å se om det var noe merke på gaten. Han så ikke noe i mørket. Han snudde så sakte bilen og kjørte inn i det skogkledde området. Han så veldig hemmelig der og parkerte bilen sin. Han stoppet bilmotoren og stirret på den en stund for å se om noe så ut til å være galt. Han visste ingenting. Fornøyd tok han på lyspæren inne i bilen.

Nok en gang sørget han for å observere den magiske stillheten som ingen andre hadde. Da han reiste til Danmark for tre måneder siden, kjøpte han noen varer. Han åpnet den store vesken og så på den. Han var en vis fornøyd med at det kom til å fungere. De har aldri blitt berørt før. De gjenstandene som ventet med Jomfruen til i dag, berørte han med lyst for å avslutte sin bot i dag, og dra seg mot dem med kraft. Så åpnet han posen bredt og så innover. Innvendig var både en jaktkniv og et skarpt manuelt redningsverktøy for dør åpning som innkapslet i en beskyttende skinnveske. Under dem lå mange gjenstander. Den inkluderer også en smittefrakk laget av plast som dekker kroppen fullstendig. Spesialiteten er glattheten som ingenting holder seg til lett og faller bort fra kroppen. Kamouflasjens farge minner om militæret. Vesken inneholdt også hansker, beskyttelsesbriller, ansiktsmaske, vanntett fottøy, et lite fakkellampe og et håndjern. Han tok først hanskene på hendene. Han tok resten en etter en. Svært observant løsnet han kappen komfortabelt for ikke å gjøre noen feil. Det gjorde ham trist å glemme bare en ting han hadde trodd han skulle ha gjort og tatt med seg. Han tok i stedet jaktkniven. Mannen slo av lyset inne i bilen og forlot sakte kjøretøyet og gikk ut. Han smalt ikke bildøren, men lukket uten støy. Han sto stille og stirret på Sivakaran's hytte. Et lite lys lekket derfra. Det ga ham tilfredshet. Himmelen sutret og sutret uendelig ved tanken på solen gikk i motsatt retning. Han gikk sakte mot innsjøen. Han gikk observant bort som en katt gikk på jakt etter byttedyr. Han gikk ned til innsjøen og så trappene. Han tok sakte tak i den og klatret inn i den og gjemte seg. Så så han gjennom vinduet for å se hva som skjer inne.

Da Sivakaran tok med seg whiskyen, fjernet han polyteindekselet rundt pizzaen, og la den inn i ovnen og kom og satte seg på sofaen. Siste glass whisky gjorde ham svimmel. Verden begravde ham i sofaen og satte kursen mot toppen av universet. Sivakaran ble gravlagt i hullet det forårsaket. Han glemte seg selv og fløt beruset. Plutselig lo han så høyt han kunne. Det var som om det ikke var behov for å le lenger. Han hadde tårer i øynene på grunn av det. Han forsto at alkoholismen er et mirakel som kan spise vanedannende angst.

Mannen som hadde gått opp trappene gikk sakte frem. Han var veldig opptatt av at Sivakaran ikke skulle våkne. Å la balkongdøren stå åpen halvveis redusert arbeidet hans. Det ga ham stor lettelse. Han holdt fast med begge hender klar til å slå med det skarpe våpenet han hadde på seg. Som om han gikk etter å ha sett tigreren byttet, gikk han på bakken og gikk observant. Hans oppmerksomhet var veldig fokusert på byttet hans, men Sivakaran var ikke klar over det.

Føles som om noe plutselig hadde truffet Sivakaran i hodet. Alt ble mørkt. Universet ble ødelagt av et lyn. Han kunne føle et øyeblikk at han besvimte. Han forsto ikke hvor lenge han hadde vært bevisstløs. Han skalv når han besvimte. Alkoholhysteriet han hadde i frykt, sank ned som en redd slange, og kom til hodet i smerte og forskjøvet. Det var en skjelving i hans kroppen.

Første gang Sivakaran fryktet for døden for å se øynene til mannen som hadde på seg en lue som dekket ansiktet, spredte en slags skjelv seg sakte over hele kroppen. Han var på sofaen. Det var et sofabord mellom ham og Sivakaran. Han så ut som om han hadde kommet til åstedet for å se ham. Slike antrekk bæres av kriminalteknisk detektiver som leter etter kriminelle bevis etter at kriminalitet skjedde. Sivakaran forstod ikke hvorfor han kom hit kledd slik. Han følte seg bundet til en stol og håndjern. Det urokkelige jerngrepet ga Sivakaran stopp for frisk pust. Mannen stirret på Sivakaran. Så stirret han på den Blacklabel på bordet. Vitne nærmer seg siste etappe i TV-en bak. Mannen plukket opp den Blacklabel-en og stirret dypt inn i den. Lukten av whisky fikk ham til å føle at han visste dens natur.

'Bedra folket ... Ville det ikke være så deilig hvis du kjøpte en Blacklabel fra deres penger? Var det? Vil du drikke mer?'

Han reiste seg opp fra sofaen så fort han kunne og sto bak Sivakaran's stol rundt sofabordet. Sivakaran skalv av synet av ham som kom så fort. 'Drikk litt?' Da han hørte det igjen, tok han plutselig tak i håret til Sivakaran, trakk det tilbake, la den Blacklabel flasken i munnen og prøvde å helle på munnen som ku kalv matet med koppen med nese. Sivakaran's nakken fått vondt av trekket han har gjorde. Han følte at det kom til å bryte med dødssmerter. Han skrek av smerte, "Ah!" Neste øyeblikk lukket han munnen. Mannen var så sint fordi en stor del av brennevinet som Sivakaran drakk, ble sølt ut av munnen. Han helte med sint den gjenværende whiskyen på hodet til Sivakaran. Han kastet raskt flasken i et hjørne. Så ser på Sivakaran,

'Jeg kan bare tenne tenneren og sette fyr på deg. Du vil også gå til den brennende asken her. Det ville være den nærmeste veien til døden. Det er lett for deg å dø. Svarene du gir meg, vil veilede deg om hvorvidt det viser den lange eller korte veien til din død. Er båndet tett? Vær oppreist og modig. Dere skrek og misbrukte mange uskyldige. Hvor mye penger dere alle har stjålet fra dem? Den gangen ble du oppreist på brystet og gikk rundt med selvsikkerhet. Fortell meg veldig raskt alt. Det vil hjelpe jeg vil være en god mann. Jeg tror du liker den komfortable veien til døden. Har jeg rett?' Han spurte. Nå snakket han med en veldig sikker stemme. Sivakaran tok mot og han snakket som han ikke var redd.

'Bare tull. Jeg er ikke redd for deg i det hele tatt. Du vil aldri drepe meg. Det er ingen flukt fra straffen for å myrde noen her. Sri Lanka er den eneste land som morderen som begår drap, streifer fritt uten straff, men ikke her.'

'Ja ... sant. Ikke bare den srilankiske regjeringen, men også ditt og vårt folk drept uten noe spørsmål. Gjerningsmennene streifet der uten noen straff. Noen av dem lever over hele verden som et fritt menneske. Til og med her i Norge. I tillegg dro mennene dine barna fra foreldrene uten deres vilje i Vanni og andre deler av Eelam. Moren, som gikk på leting etter barna sparket i ryggen av dere. De som slapp, ble tatt og slått. Noen ble skutt. Kvinnene ble barbert hodet og jaget dem bort som byttedyr for den srilankiske hæren. Du kalte forræder til den som reiste seg og ba dere om dem rettferdighet, og dere satte gjerne en kule på hodeskallen til dem. Folket i oss konkurrerte også om tittelen. Du ser alle som en forræder for alle som snakker sannheten. De som dere fanget med makt og hengt som fiende og forræder på lysstolpe.

M... Dine terrorhelter opprettet torturleirer og begikk grusomheter mot sitt eget folk, selv de som ikke er utført av det srilankiske statsapparatet ble utført av dem. Er det en løgn at det de gjorde mot kvinnene våre i Øst-Sri Lanka? med ro i sjelen at hva vi gjør nå det som allerede har gjort flere ganger av singalesiske hæren? Da våpenet kom i spill, streifet bare de innfødte Tamil talende dyrene med folket vårt for å utrydde idealene og hele menneskeheten. Intellektuelle og politikere som ønsket å snappe det brennende huset med egoisme, har alltid tatt til orde for dere. Andre ble stille og fryktet for livet. Jeg bryr meg ikke om statsmaskinen. Tamilene siktet ut for å kjempe selv om de visste at det ville bli jaktet av Srilankiske staten. Men vi må først snakke om hva dere gjorde for brødrene våre av navnet frihet.

Mordhysteri som svar på drapshysteri i nasjonalisme og rasisme ble lovfestet som uskyld. Den rette kongen vil straffe samme dag, men Gud vil straffe i sin egen tid. Du bør ikke ha denne arrogansen selv etter at du vet godt om dette. Du må forstå at historien din er som en lampe som snart slukkes.' Sa mannen.

'Hva skal du gjøre med meg nå? Skal du drepe meg?' Spurte Sivakaran. 'Hm ... hm ... hm ...' Mannen smilte slik huset som vibrerte av smilet hans. 'Hm ... er drap nytt for oss? De drepte etter mistanke. De ga ordre til brødrene om å myrde sine egne brødre. De marsjerte, dro kameraten sin kroppen gjennom gatene. De slo bevisstløs egen bror uten skyld. Mord er ikke en forbrytelse i samfunnet vårt. Hvem vil tilgi folket i Jaffna for at de ga brus til de som var morderne? Drap er en av de fromme gjerningene i samfunnet vårt? Den hinduistiske frelsen som gir frigjøring til sjelene som er fanget i reiret til de som mister i verdslig elendighet. Den som ... hvem ... når ... hvor ... drept vil bli lært rettferdighet for det. En gruppe vil tro det uten spørsmål. Fant de opp en større filosofi enn det? Vet du hva det er? Den som blir drept er alltid forræderen av vår rase. Morderne er heltene i raset vårt. Han er en forræder selv om han er en kylling tyv. Uskyldige ble også stemplet som forrædere, når en som ser at alt er mørkt, vil fascinere og se demonisk overalt. 'Være så snill ... vennligst la meg gå. Jeg gjorde ingenting. Jeg er uskyldig.' 'Jeg er uskyldig. Slik skrek de mens deres folk drepte uskyldige. De tigget dere for livet. De beklaget med det samme ordet om og om igjen. Men folket deres stolte ikke på dem. Deres folk husket to ord. Første forræder. Andre jordgjevning. Deres folk ødela menneskeheten for disse to. La det være ... hvorfor skal jeg stole på deg? Kan du fortelle meg en god

grunn? Hvis du sier det, vil jeg la deg leve.' Mannen gned kjeve og tenkte. Sivakaran kunne ikke gjette hva han tenkte.

'Å, jeg har barn og kone. Vennligst ikke gjør noe meg.' Sa Sivakaran.

'Si det slik. Tusenvis sa det samme ordet og nikket for dere. Hm ... men falt ikke disse ordene bare på ørene deres? Hvor mange koner gråt for mennene sine? Hvor mange unge kvinner har blitt enke med knuste hjerte? Hvor mange kvinner kom til midten av gaten med fire eller fem barn? Forstår du tragedien til en Tamil kvinne, hvis mann ble drept den andre dagen av ekteskapet? Forstår du, som bryr dere om tamilsk kultur i dag, hva du gjorde da? Hvordan kan de uvitende forstå til og med det som var vanskelig å forstå av Arjuna?

Hvordan endret dere livene til så mange unge kvinner som ønsket å leve med så mange drømmer på få øyeblikk uten spørsmål ... Forstår dere det? Forstår noen i dag om den uutholdelige smerten ved dødsfall? Var tårene til kvinnene som falt på føttene deres og ba om ikke å drepe ektemennene deres noe verdt? Hvem sin øre falt det brøl på? Dere endte med å dra dem, slå dem, torturere dem og drepe dem. Dere tok av den drepte mannen skjorte og ga den som bevis på livet slutt. Fortsatte anarkiet deres på bakken og i marken i frigjørelsens navn?'

'Være så snill ... Jeg gjorde ingen feil. Vi har bare samlet penger til dem. Jeg gjorde ingenting mer enn det. Ikke gjør noe mot meg. Jeg tar din hånd som din fot og bøyer for deg, ikke gjør meg noe.'

'Du forteller meg historien om å ta hendene mine og du bøye for meg mens hånden din allerede er bundet av tape. Vel ... kom til poenget. Du samlet penger til dem. Det gikk der som våpen. Å bruke dem ... Fryktløs ... ikke forstått livet fullt ut ... unge kyllinger; Var nødvendig. Du har vært en grunn til å ødelegge livet til tusenvis av uskyldige barn. Forstår du det? Er dette en tjeneste? Er dette veien til vår rase? Vel, la det også gå. Du skremte folket for å få penger fra dem. Så tok du del av penger for overgrep. Er det svik i seg selv? Eller er du en forræder? Eller martyrium? Er det ikke dette er deres språk?'

'Jeg vil ikke forråde noen.'

'Hm ... er det ikke forræderi å tjene penger på dette?'

'Jeg overgriper ikke folk for penge. Vær så snill å forlate meg.'

'Åh, virkelig?'

Mannen reiste seg med sint og gikk mot soverommet. Han gikk inn på soverommet og fjernet dekslene til de to putene på sengen. Så gikk han

på kjøkkenet og åpnet og lukket alle skapene. Han åpnet endelig fryseren. Isbitene som Sivakaran hadde kjøpt, fikk øye på ham. Han helte dem først i et putetrekk. Så la han overlegget på det. Is terningen blir en stor ball i størrelse med kokosnøtt. Han tok tak i resten av putetrekket. Han slengte en gang kulen mot kjøkkenveggen. Sivakaran ble forskrekket og skalv da han hørte bråket. Får det dype tegnet på kjøkkenveggen deg til å le som vitnet? Eller som gråter etter hva som skal skje? Han forsto det heller ikke. Vitner frykter anarki. Det er ofte stille. Bare han forstod. Mannen gikk rasende mot Sivakaran. Sivakaran så mannen komme tilbake. Sivakaran skalv da han så sfæren i hånden. Han forsto at han ikke var en tom jeger. 'Nallur Kandane! Hvis han lar meg være i live, vil jeg komme til deg og løfte en Kavadi for deg.' Med frykt inngikk han en veldig lav lydavtale med Murugan. Murugan kan ikke redde tusenvis av uskyldige hengivne fra å bli drept i nærheten av tempelet hans. Lytter han hvis telefonen fungerer? fordi han også ble mordene nå?

'Vel ... fortell meg nå ... fortell meg tydelig hvorfor jeg stole på deg?'

Spurte mannen.

Skremt, innkalte Sivakaran motet sitt,

'Jeg gjorde ingen feil. De som ikke gjør galt, bør ikke bli torturert slik. Vis at det var bevis på noe feil handlinger? Jeg er enig i det. Gjør så hva du vil.' Sa Sivakaran.

'Dere som vet svelger fjellet. Vil du gi bevis for at jeg som en person skal gjøre noe møt dere? OK la det gå. Svar på bare ett spørsmål jeg stiller uten å tenke, direkte og raskt.' Spurte mannen.

'Hva? Vær så snill, slutte å torturere meg.'

'Død til feiging hver dag. Døden bare en dag for helten. Dette er ikke det jeg sa ... det er deres vers. Fortell sannheten. Vær en helhet. Svar på spørsmålet jeg stiller nå uten å gå rundt falske historier. Du går ikke på jobb ... m ... din kone går heller ikke på jobb ... Du plager folket dag og natt og samler penger fra dem ... Din kone kjører sine kongelige barn i Benz-bil. Hun vil ikke ha barnas føtter i jord ... De stakkars barna fra Vanni og Batticaloa kommer til jungelen og går barbeint ... kuttet av glass ... torne ... og kjemper for dere? De kan ta kule for dere og dø som en hund? Men deres barn er hellige og dere og verden trenger dem for evig. Vel kommer til poenget. Jobber dere ikke begge? Har jeg rett?'

'Jeg jobber i butikken noen ganger. Jeg får også dagpenger.'

'Hm, du har ben og hender som Bhima, men får du også dagpenger? OK la det være. Det er problemet med den norske regjeringen. Jeg vet om

butikkarbeid. Du jobber ulovlig. Svarte penger? Ikke glem å si det. Hvor mye tjener du på det? Fem tusen kroner? Hvor mye får du av dagpenger?' 'M ...'

'Du har et stort hus i Oslo. Det også vestlige delen av Oslo. Du har fire rom i dette huset. Og vi kan ikke engang drømme om noe sånt. Du har en ny Benz. Hm ... også har en så stor hytte ... kan du fylle bensin til Benz som de fem tusen du tjener på butikken? Da gir de deg de dagpengene? Kostnaden for måltider? Prinsenes luksus? Dronningens utgifter? Hvordan? Jeg forstår ikke. Fortell meg litt Rasa? Er du en av veldig rik familie fra Sri Lanka? Det vet jeg at silke folk ikke finnes hele hjemme byen deres. Eller har du fått penger fra en av Norges rikeste menn? Fortell meg. Si meg fort, ikke bli truffet av meg, Kanna.' 'M ...'

Han begynte å riste isbitkulen forsiktig frem og tilbake. Sivakaran's hode, som så ut som om den hadde sett sfæren, begynte å bevege seg frem og tilbake under tyngdekraften. I øynene som er rettet mot spillet av den sfæren, og dødsangst har lagt seg til dem.

'Vet du hvordan det kan være hvis du ble truffet av den?' Han så på Sivakaran og spurte plutselig.

'Du lenke hendene med håndjern og teipet meg og ikke snakk om heltomot ... Hvis du vil slippe meg først ... la oss se historien som enmanns mot enmanns.' Sa Sivakaran med plutselig dristighet.

'I Vanni fengselet dere ikke bundet dem og bare slå dem med påfugl fjær? Slipp enmanns mot enmanns. Hvordan kan du la den som støver i øynene? OK la det gå. Det ville ha vært tusenvis av drap i kampen deres. Til alle sier du 'Sir, jeg skal drepe deg ...' også legg et våpen i hendene dem ...? formelt som Barath krigskjegle ... skjøt dere ansikt til ansikt? Har vi til og med menneskeheten slik Rama ba Ravana om å dra i dag og komme tilbake i morgen? Hm, du lurar meg ikke som et barn. Svar på spørsmålet jeg stilte. Andre måter jeg vil blåse i hodet på ryggen.'

Han kastet iskulen mot Sivakaran. Sivakaran trakk hodet tilbake av frykt.

'Jeg har ikke tålmodighet lenger. Fortell fort. Fortell meg hvor alle pengene kom fra?'

'Hva skal du gjøre etter at jeg har sagt det? Du dreper meg ikke?'

'Nei ... Fortell meg.'

'Vi fikk lån litt fra slektningene våre. Tar også litt penger fra kredittkort.'

Han svarte som om han gråt uskyldig.

Mannen hoppet opp og slo Sivakaran på bakhodet.

'Hei, vil du lure meg? Hvis du forteller en løgn til, vil jeg drepe deg. Ved deres egoistiske kamp er det hvor eksistensen av en rase blir stilt spørsmål. Nøkkelrollen spilles av folk som deg. Hvis du prøver å lure meg igjen, vil jeg knekke nakken din. Første ødeleggelse av nakken. Det neste vil være livstruende.'

Sa han sint. Sivakaran skalv av frykt. Han forsto ikke hvem mannen var sint på. Redd glitrende i hans øynene og han klarte ikke å tro på tilstanden hans.

'Fortell meg. Fortell meg sannheten. Dette er din siste sjanse til å fortelle sannheten.' Sa mannen. Sivakaran begynte å fortelle sannheten for livets skyld. Dødsangsten begynte sakte og oppslukte ham. I den oppløste hans besluttsomhet helt.

'Vi jobber dag og natt. For det tok vi bare litt av det. Den siste er det som tilhører oss. Hva er skjebnen til oss som donerer alt vi tjener ved hardt arbeid? Og sist mange ga penger til LTTE, de må være en idioter. Hvor mange kan vi betale tilbake for det? Vi har ikke samlet penger i hånden. Mye av det ble flyttet av noen store hoder. Selv om vi gir penger til dem, de vil ikke lar oss gå lett. Hvor alle mennesker vil komme og be gi meg ... og gi meg ..., igjen og igjen? Vi tok det vi hadde sist. Vi har mange andre problemer på grunn av det. Hvorfor kommer du og slår meg når store hoder streifer rundt som et respektfulle mennesker? Men folk vil bare jakte som meg en liten hale? Verken du eller folk drømte om stor ekspropriasjon av løsøre eller fast eiendom som respektfulle mennesker har. Det er ikke lett å få.'

'Jeg vet det også. La det være ... Har du ikke dårlig samvittighet for at du jukset uskyldige mennesker?

Alle tror på løgnen du fortalte, og de betalte penger for hvem som pantsatte huset og ga deg. Er det rettferdig?'

'Det var skjebnen deres. Hva kan vi gjøre for at de er så barnslige uskyldige? Overlevelse av de sterkeste. Dette er også overlevelse. Det er det vi jobbet hardt for. Er det noe galt med å tenke at det skal være nyttig? Vi tok godtgjørelsen for det. Det er alt.'

'Du bryr deg ikke hvor mange uskyldige barn som ikke overlever i din overlevelse her. Uansett hvor mange Thaalee blir kuttet og kvinner blir enker, spiller det ingen rolle for dere? Det spiller ingen rolle hvor mange som er lammet eller handikappede. Er det slik?'

'Nei ... Det er annerledes ... Og disse er annerledes ... '

'Hvor ellers, det er annerledes ... Og disse er annerledes ...? Hvor mange ganger kan du fortelle slik?'

Da han hørte dette, slo mannen Sivakaran sint og brutalt i nakken med den iskule. Et øyeblikk var verden mørk for Sivakaran. Kvalt klatret i halsen. Det var livet siste kvelning. Det ble full bevist at livet ville slutte med det. Kroppen var kald og svett av frykt. Det forandret seg og plutselig brant det over hele kroppen. Brystet strammes slik at Yaman presset på det. Det oppstod frykt for om livet skulle bli slutt.

Sivakaran roet seg en stund. Han trakk pusten dypt inn og ut. Han forsto ikke hva han skulle gjøre nå. Spytt så ned i halsen og klarte ikke å svelge. Blødning i munnen. Hadde ikke mot til å spytte ut. Den smarte taktikken så nå ut til å falle for fighterens føtter for hva som helst.

'Gjør ingenting. Uansett hva du vil jeg vil gjøre for deg. Vennligst ikke ta livet mitt. Jeg har kone og barn. De trenger meg, vær så snill.'

Sivakaran's stemme hadde forandret seg. Det gjorde vondt i halsen som om han skulle si hvert ord sagte. Han forsto ikke hvordan han skulle flykte fra det maniske dyret som sto foran. 'Drap betyr å sette kile i hodet og la dø på et øyeblikk? Hvorfor slår han meg? for ikke å gjøre det?' Sivakaran var forvirret fordi han ikke forstod det. Sivakaran var forbløffet uten å vite om han trengte penger, livet sitt eller begge deler.

'Hm ... hva vil du gi?'

'Jeg kan gi deg kontanter.'

'Hvor mye vil du gi?'

'To hundre tusen.'

'Tiggerpenger.'

'Vel, jeg vil gi deg tre hundre tusen.'

'Nei, minst fem hundre tusen.'

'Jeg vet ikke at jeg har fem hundre tusen her.'

'Vil du gi opp livet ditt for det?'

'Jeg har virkelig ikke så mye her.'

'Hvor mye du har?'

'Nesten fire. Jeg husker ikke. Tusen lapper.'

'Er det alt du har?'

'Det er alt jeg har her.'

'Hvor er resten?'

'I bankskapet.'

'Hvor mye?'

'Jeg husker ikke helt. Det vil være fem hundre tusen.'

Uventet hyggelig sjokk for mannen var følelsen som blinket gjennom kroppen hans. Han forventet ikke skatten til stedet der han hadde gått på jakt. Han hadde aldri forestilt seg at en så stor skatt ville bli funnet. Mannen sto urørlig i noen øyeblikk og kunne ikke tro på det. Fem hundre tusen kroner kan bare spares her av en vanlig arbeider bare hvis han har ti år igjen i magen halvfull. 'Penger? Eller freden til tusenvis av sjeler? Er ikke freden til tusenvis av sjeler den primære? Hvis ikke begge deler? Hvis det kan sendes til de som er fratatt støtte. Hva om vi kan hjelpe vår svekkede rase?' Mannen resonnererte i seg selv.

'Vel, hvor er de pengene?' Mannen så på Sivakaran og spurte.

'Hvilken garanti er det for at du lar meg leve etter at du har fått pengene?'

'Du er en fange som ikke kan gjøre noe valg nå. Du har ikke tillatelsen som kreves for å tilby. Jeg må godta pengene dine først. Deretter må jeg tilgi deg. Først da kan du gå i live. Jeg vet ikke når og hvordan stemningen vil endre seg. Du må virkelig ha et solid liv. Det er det som holder deg i gang. Si meg, hvor er pengene?'

Sivakaran var målløs. Mannen snurret iskulen fort. Vann drypte da isen smeltet.

5 Tvang innføring

For en tid tilbake i Vardø ... Radiostasjonen der hadde satt av tid til tamiler å kringkaste tamil to dager i uken i Vardø. Kringkastingene foregikk om kveldene. Den dagen gikk Harry også til radiostasjonen. Noen mennesker samlet seg der for å produsere et tamilsk stykke. Det er utviklingshobbyen til tamilene som først ble startet. For noen var det et kjærlighetsforhold og en søken etter å elske tamil selv etter å ha kommet hit. De første som kom til Vardø, var tamiler som kom til Norge for å studere. Vedholdenheten var at de bare kunne få visum hvis de fikk skole et sted. De som forsto at virkeligheten krysset to tusen kilometer og kom hit for å fortsette studiene eller få visum. Noen av flyktningene som senere kom til Vardø ble også med i radioen.

Harry har erfaring med å spille på skolen. Å vite dette, innkalte artisten som radiostasjonen ham der. Det er veldig kjedelig for Harry å være hjemme alene, da det ikke er mye og jobber. Han elsket å lete etter en slik kunst, å snakke, å ha det gøy på tamil. Han var til stede med tiden til radiostasjonen i dag uten noen benektelse av det ønsket. Bare noen få i Vardø bodde som familie den gangen. Alle andre levde i fantasien til englene som ville flyende komme som kone. Kom mange poesi om kona i vanvittig av alkohol rus.

Mens han så på teaterøvelsen på radiostasjonen, kom Kugan inn med en lue på hodet og veldig tykk frakk på hele kroppen. Han har bart som et felt ødelagt i regnet. Det er hans natur å stadig trekke den tette nesen. Synet av reven er alltid skjult i øynene.

De som var involvert i teaterproduksjonen inne i radiostudioet laget av glassrom, stoppet det og kom ut. De var forvirret over hvorfor han hadde kommet nå.

Kugan kommer fra Vaddukkoddai på Sri Lanka. Noen har kommet til utlandet allerede før Eelam-kampen reiste uten å vite retningen. Så kom folk som Kugan og folk fra andre bevegelser hit. Mennesker som Kugan gikk ikke inn i bevegelsen i Eelam, men sto stille et stykke og varmet opp.

Så kom de hit på jakt etter rikdom, med henvisning til det nasjonale problemet. Så snart de kommer hit, blir de også patriotismens patriotiske brystkran. Han støtter nå bare vold. Bare slik det viser seg. Herfra og videre i Eelam-kampen er det bare den ynkelig elendige freden at det ikke er noen rettigheter uten tap. Når tapet ikke er meg når sorgen ikke slår meg, hvorfor nøler vi med å snakke det heroiske verset? Som om han ikke har motet til å presse egoisme av.

Harry liker ikke å se ham. Harry har vondt i magen når han ser ham fordi han er hel bildet av løgn. Det første verset han sa mens han snakket den første dagen var, 'Jeg reise tilbake til hjemme landet om seks måneder, enten det nasjonale problemet er løst eller ikke.' Det er Harry trodde straks at til og med kroppen hans ville bli begravet her uten tvil. I dag er det ikke seks måneder, men mer enn et år. Han vandrer hit for å ta kone og barn. Harry forstod ikke hvorfor han sa at han ville reise tilbake til hjemme landet om seks måneder. 'For å lure oss? Eller å lure seg selv? Bare for å være sikker på at det ikke var noen folkemengde som jaget på jakt etter materiale? Hva er formålet? Hvem skal bli lurt av er dette verset?' Harrys forvirring fortsatte.

Kugan hadde et lydbånd i hånden. Han svingte den og prøvde vise andre. Thiru så på ham,

'Hva er kassetten? Hva er i den?' Spurte han.

'Ingenting. Det er noen nasjonalsanger i den. Det ville være fint å ha sendt dette før radioen starter. Dette er forespørsel fra mange. Bør ikke den tamilske følelsen oppgis hvor som helst? Ville det være en løfting, en ære, en inspirasjon å først sende på radioen de som kjempet for oss og deres hymner?' Sa han.

Harry er like tålmodig og rolig som Gautama Buddha. Han kunne ikke være så utålmodig som han hadde sett buddhismens drapsmenn den dagen han så Kugan stå med tigerens hymne.

'National Anthems? Hm ... hva med nasjonalsangene? Nasjonalsanger for hvilket land? På en gang kjempet mange bevegelser for oss. Noen kjemper til og med i dag. Hva er nasjonalsangen for hvilken bevegelse? Hvem bestemte landets nasjonalsang? Når og hvor ble det bestemt? Kan noen som elsker menneskeheten vil brent levende mennesker, selv de var egne brødre og kan vi tror at de vil redde oss? Hvem som elsker

menneskeheten, kan si at de er frihetskrieger? Vi faller ikke inn i en illusjon om å ha på oss en maske. Vi forstår sorger i det virkelige liv og ønsker utvinning fra det. Det er en ambisjon for oss. Kan vi ikke glemme at feilen en eller to personer har gjort, er årsaken til å helt jage en broderlig rase? Med hvilket moralsk ansikt kan det gjøres? Kan du kjenne igjen hva som ble gjort? Hvordan kan vi så si til verden at vi kjemper for frihet og rettigheter?'

'Vel ... denne radioen fungerer ikke for å påpeke noen feil eller utelatelser fra noen. Denne radioen ble opprettet for å kjøre utover politikken. Vi kan ikke akseptere politikken til noen av disse bevegelsene.' Sa Harry.

Mistanken oppstod hos ham om at han hadde tatt ekstreme rettigheter.

'Hva snakker du om? Uansett hva lederen gjør, vil han gjøre det med vilje. Bør alle hymnene til de som bærer rispakker settes i nasjonalsangen? Tamiler har bare én leder. Bare en bevegelse. Det er en nasjonalsang. Alt er under en paraply. Hvis ikke, kan ingen redde oss.' Sa Kugan.

'Hva i helvete? Terroriser du oss? La folk si dette. Eller du burde ha kjempet bevist derfra. Hvorfor forlot du det og løp her? Alle vet at du løp på jobb for å løse problemet ditt med denne sjansen. Du holder flagget her etter å ha løpt derfra. Det er OK ... hold deg godt. Vi vil ikke holde flagget etter å ha kommet hit som deg. Vi dro dit for bevegelsen for å kjempe for landet vårt. En diktatorisk bevegelse har forbudt oss å ha rett til å kjempe der. De myrder mange. Bare vold leder kampen. Vi kom hit og ro seg ned for å unngå ødeleggelse, uten noe annet alternativ. Hvorfor plager du oss unødvendig? Hvorfor drar du oss til trøblene som vi har etterlatt oss for ikke å være mer smerte for alle?' Sa Harry.

'Harry bror, hvorfor har du brukt tiden din på å snakke til ham slik? Kom igjen ... jeg snakker med ham.' Sa Thiru.

'Å ... på en måte ville du ha rett i å svare.' Sa Harry og satte seg i stolen utenfor glassrommet.

Thiru var en av grunnleggerne av denne radioen. Det som startet som en hobby, er nå i ferd med å bli fanget for propaganda. Han visste det godt. Han var veldig nøyte med å ikke pålegge dette bevegelsesbaserte ideer så lenge han var der. De som tvinger tar ikke hvile. De handlet listig for å laste giftideene sine i kringkasting. Som frafall nektes til og med retten til å kjempe, og så kom som flyktningene her og vil leve fred. mens økte flyktningene her, i dekke av et nasjonalt problem, antall mennesker som

kom på jakt etter materielle til gode gradvis, og strategiene og taktikken bak ble avslørt som lite for lite fra Oslo. Man har den demokratiske retten til å uttrykke sin støtte eller hjelp til de som ønsker det. Ingen her komme til å blande seg inn i det. På samme måte ser det ikke ut til at de som støtter LTTE tenker i det hele tatt. Harry er klar over den store politiske manøvreringen som foregår i Vardø for å tvinge sin mening og forvente at folk som Harry mot dem vil støtte dem og derfor flytte eller kutte sjakkbrikken etter deres ønsker.

Harry kjenner tamilene som bor her med seks forskjellige tankesett.

Det samme stedet folk som kjemper for frigjøring. En gruppe som blindt støtter det faktum at han er vår leder uten noen spørsmål eller politisk visdom fordi de kommer fra samme sted. I deres sinn, deres hjemby ... deres kaste ... som utbrytes i det dype sinnet, og roper med grenseløs stolthet. De tror at det bare er riktig å si om deres kaste. Dette sjokkerte og traumatiserte Harry.

For det andre, de som identifiserte seg selv som de underlegne ... for å kvitte seg med det faktum at de var daliter ... uvitende ... elendig, i overtillit til at det var de som skulle så frøene sine for frigjøring, og sa ja til alt og videresend donasjonen av pengene som er tjent ved svett. De så på den som ikke ga og irriterende.

Den tredje typen er farligere enn disse. Dette er godt forstått av Harry. Ingenting betyr noe for dem. De vil ikke nøle med å selge eller kjøpe noen for å beskytte deres interesser. Det er de som ikke nøler med å bli med noen ... å fortelle JA JA til noe og oppnå sine ting. Dette inkluderer også en del av den hardline nasjonalistiske eliten og de egoistiske i andre bevegelsesmedlemmer. Samlet sett har de ingen dyp bekymring for frihetskampen eller dens fordeler og ulemper, og hvor de skal dra raset vårt i fremtiden. De hadde bare ulvens visjon om hva de ville få nå av denne kampen. Utover det drømmer de at hvis de får Tamil Eelam, kan de dra der med skjortekragen oppe. De var villige til å gjøre alt som trengs for å gjøre det.

For det fjerde, når en pøbel nektes retten til å kjempe, tar de tilflukt i et fremmed land på et fly i håp om å redde livene sine, uten å vite hvor de skal, og flykte fra å bli drept. De søker å starte et fredelig liv i tilflukts landene. Når press kommer for å støtte den samme bevegelsen som

nektet dem til og med retten til å kjempe i hjemlandet, ser de ikke ut til å ha noe annet valg enn å motarbeide dem helhjertet. Med dem sto den delen av ofrene for den bevegelsen, de som var blitt fysisk torturert, de som var blitt mishandlet og brutalt slått, Eller de som søker rettferdighet med fremsynthet som ikke egentlig ivaretar hans egne interesser, står som en del. Dette var de troende som irriterte at de var en sterk hindring for planene sine og truet med å gjøre sine ting.

Den femte er en patetisk mengde som har hjernevasket deres egne hjerter fordi deres forhold har sluttet seg til bevegelsen. Hvis tapene skal respekteres. Å rettferdiggjøre tusen flere tap for sitt eget tap er som å be om tusen ofre for sitt eget offer. Harry forstår ikke hva rettferdighet er i dette. Det er Harry som ikke forstår at tusen flere uskyldige skulle bli helter mot deres vilje for at dine egne skulle bli helter?

For det sjette er de andre bevegelsene som har brukt vold i dekke for å motsette seg LTTE for enhver pris, og de som en gang ble straffet av LTTE. Dette er de som er lammet tapt der tankene av terrorens redsel. Harry har ikke noe problem med hvem og hvordan er de. Det store problemet her, mener Harry, er å tvinge andre til å være som seg selv. Ingen kommer til å bry seg om å gi det de vil. Han kan ikke akseptere pålegg og utpressing av andre.

Kugan mistet tålmodigheten. Han løfter plutselig kassetten oppover, 'Hva, Thiru ... sendte du sanger eller ikke? Alle forlot landet og kom hit for sikkerhet fra væpnede styrker i Sri Lanka. Det som er viktig å gjøre nå er viktigere enn hvorfor vi kom hit. Inntil nå har vi hatt mange bevegelser som kjempet for frihet. Det er den gamle historien. Ikke lenger ... vi må være samlet og hjelpe sammen nå, det vil være nyttig for alle. Du satte på denne sangen. Det er skjønnheten ved å være Tamiler her.' Sa han.

'Wow ... Hvis vi ikke sender denne sangen, blir vi alle et annet rase om et øyeblikk? Vil det nye raset være forræderne?' Harry var intolerant. Han hadde mistet tålmodigheten og blitt en annen person.

'Vent Harry bror, jeg vil snakke med ham.' Sa Thiru. Harry var sjokkert over at han mistet tålmodigheten og falt på sinne som dette.

'Kugan forstår ønsket ditt. Jeg personlig har den oppfatning at jeg kan gjøre det samme. Men i Vardø har vi alle bevegelsesguttene og menneskene som støtter dem. Hvis vi sender din sang i dag på radioen, i

morgen vil komme gutter fra andre bevegelse. Da vil vi føre en kampanje for dere og løse problemet på heltid. I praksis vil det alltid komme til en uløselig konflikt. Så snart vi startet radioen, fortalte vi veldig tydelig at denne radioen ikke brukes til noe politisk formål. Jeg tror du er ikke her så lenge. Hør nå nøye. Vi sender ikke noen bevegelsesrelatert sang på denne radioen. Det kan være hvilken som helst bevegelse. Det er en radio opprettet av enkeltpersoner. Allikevel tror vi det vil være en felles arena for alle uten politikk. Ingen kan stå i spissen for den politikken. Vi tillater ikke å ødelegge det. Tillat oss å operere uavhengig.' Sa Thiru.

'Jeg ba deg sende en sang. Du forkynner så bra. Appakuddy Thangamma kan ikke konkurrere med dere. Her kan vi også forkynne. Men vil det hjelpe tamiler i Sri Lanka? Alle må uansett bidra til frigjøring. Vet du hvordan du skal si de som ikke bidrar til frigjøring?' Sa Kugan.

'Hva ... historien går på en feil måte her? Prøver du å skremme oss? Kaller du oss forræder? Glem den drømmen for alltid hvis du tror vi er redd for gradene dine, eller er redd for å bli skjelt ut og tror vi vil gi opp for det. Dette er radioen vi kjører. Vi har en plan for hvordan vi skal gå frem. Slik skjer det. Vi er ikke klare til å bøye meg for noen og kjøre radioen.' Sa Thiru.

'Du snakker som om at du eier en radio som du har tatt med deg hit. Dette radioen dere har fått av Tamilers navn? Den samme tamilene vil bringe dette til oss snart. Vi vet hvordan vi skal gjøre det. Vi har tamilske flertall. Visste du det? Spurte Kugan.

'Hvor står du og hva snakker du om ...? Vet du om oss?' Thiru som ikke visste hva han gjorde, løp mot ham. Harry hoppet opp og tok tak i Thiru.

'Ikke nærkamp unødvendig. Da vil det være en grunn til spørsmål om radioen vår.' Harry ble beroliget.

'Vi går å ikke slåss med dem. De kommer og leter etter det og drar oss inn i en kamp. De snakker om flertall og mindretall. Se på hvor lett de kan gjøre alt fra flertallet. Alt dette er frigjørerne for mindretallet. De som ikke vet hvordan personlig utviklingen håndteres selv, begynte å utvikle hele verden.'

'Greit Thiru Hvis vi bare roper på dem, er det som hunden bjeffer på månen. De var litt snødekte. Tiden vil vise.' Sa Harry.

'Å se på hvem som snør. Du snakker uten å vite om styrken vår. Vi har rett til å undertrykke folket av forrædere.' Sa Kugan.

'Hvem er forræderen? Hvem er forræderen?'

Thiru løp mot Kugan med sint fra Harrys grep.

6 Slakting

Brisen omfavnet kulden stramt, og med arrogant arroganse blåste den kalde brisen til mannen med kjærlighet. Men mannen slo lett døren. Så så han på Sivakaran sint.

'Du snakker ikke. Penger er ikke viktig for meg. Selvtilfredshet er viktigere enn det. Hvis penger var viktige, ville jeg ha blitt med i innsamlingsgruppen som deg. Tror du jeg ikke vet disse tingene? Jeg vet. Men klarte ikke å selge samvittigheten min. La det være ... ja ... er ikke livet ditt viktig for deg ... hva?' Spurte han.

'Vær så snill ... ikke gjør noe mot meg.'

'Hm ... si det. Si meg hvor pengene er?'

'Det er et teppe midt i den lille hytta utenfor denne store hytta. Hvis du tar det, vil du se gulvet. De fire steinene i midten av dette rommet er bevegelige. Det vil være en jernramme hvis du tar opp steinene. Hvis du også løfter den, vil den være tre pakker under.'

'Jeg vil ikke snakke med deg om det ikke stemmer.'

'Nei ... det er penger der ... jeg sa.'

'Ok, la oss gå og finne ut av det, og kommer tilbake til deg.'

Mannen gikk og kom umiddelbart tilbake og sjekket veldig nøye om Sivakaran's tauinnstramming var riktig. Så strammet han til og korrigerste det løse tauet. Han tok Sivakaran's mobiltelefon forsiktig med seg. Han skyndte seg inn i hytta. Det hadde også strøm for å gjøre jobben hans lettere. Han tok teppet og inpsierte gulvet. Han plukket opp noe sånt som platen som var der og la den gå mellom steinene. Steinene beveget seg. Jernramme kom opp. Nedenfor var tre pakker nøye pakket i plastfolie. Han plukket raskt opp en og så bort. Lukten er uendret ettersom tusenlapps pengesedler lå nærme seg i pakken. Han plukket raskt opp de tre pakkene og kom hjem. Sivakaran var ikke inaktiv. Prøver å flykte. Kunne ikke. Stolen lente seg over og falt til bakken. Det provoserte sinne hos mannen. Han løftet Sivakaran med den stol. Så ser på Sivakaran,

'Hvor mye har du mer enn dette?' spurte han.

'Det er det jeg allerede har sagt. Jeg har ikke noe mer enn dette. Vær så snill ... bare la meg være. Halvparten av dette beløpet ble holdt her og resten der, uten å beholde bulk på ett sted. Vær så snill ... forlate meg nå.'

'Min menneskehet sier at la deg gå fri, da? Hvilken garanti er det for at folk som deg ikke fremdeles vil lure folket, vise veien de ikke vil gå, og presse ut penger?'

'Vær så snill ... Jeg er forandret. Jeg vil ikke ha andres penger. Jeg vil se min barna og kone.'

'Jeg liker å slippe deg fri. Men du er en kriminell. Selv om du ikke ser ansiktet mitt, vil du kunne identifisere hvem som jeg er, ved stemmen min. Du har kanskje allerede lurt på hvilket lurei som kan settes på meg for at du sender meg inn i fengsel i morgen. En mann har ingen makt eller tillatelse til å ta av livet til en annen mann. Jeg tror også at ingen kan gi makten til noen slike drap. Men i dag spurte jeg meg selv om den regelen kan gjelde dyret som har en menneskelig form. Det svarer nei til meg. Hva kan jeg gjøre med det? Du har gjort feil i mange år. Så det rastløse sinnet ... det ikke angret sinnet frem til i dag ... Hvordan kan jeg stole på det sinnet vil angre nå? Det er ikke noe nytt jeg skal gjøre. Vi endret kulturen vår sånn, ikke sant? Kan dere kutte en manns hals etter å ha inngått seg selv i sin selvtillit, er ikke kulturen vår nå? Er det ikke det jeg gjorde mot deg i dag utgangspunktet? Har det aldri vært en tid i vår historie da det ikke var slike halshugginger?'

'Jeg vil ikke fortelle denne saken til noen frem til jeg lever. Du vil ikke bli forstyrret av meg. Vær så snill la meg gå.' Sivakaran bønnfalt igjen.

'Etter å ha bedt om virkelighetsnær dette, opptrådte de i en tid som veldig gode mennesker og ble deretter drapsmenn, er en kjent historie for oss. Dette er den eksklusive historiske opplevelsen av Eelam-Tamil. Du vil begynne å heve brystet hvis jeg fjerner håndjern på hånden din. Etter det, selv om du ikke går til politiet, setter du tjenerne dine for å ta livet mitt. Vi er en rase vant til hevn, drap til drap. Er det ikke sant? Dette er Mahabharata uten Pandavas. Ramayana uten Raman. Bare ødeleggelse og umoral vil herske her. Ingenting gir mening til slutt.'

'Jeg vet ikke om det. Slipp meg.'

'Du er syndig. Jeg vil sette deg fri. Er vi ikke hinduer som er født av vann og assosiert med vann? Er ikke den typen kropp vi har? De som vet at sjeler er ivrige etter å nå den høyeste sjel.'

'Hva sier du?' Sivakaran skalv av frykt.

Isen oppløste og hell vannet på sofaen. Mannen var opprørt over at planene hans gikk ikke etter planen. Han skyndte seg mot kjøkkenet. Han la flere isbiter fra fryseren inn i sfæren og fikset den. Han rakk ikke å snakke med Sivakaran om det. Et øyeblikk, 'Skal jeg la ham være i live?' han tenkte. Så ombestemte han seg og tenkte at ordet 'Gjør plikten og

ikke forvent belønningen.' og fulgte Sivakaran med sinne om at den i dag har kommet frem i samsvar med Lord Krishnas orden. Deretter angriper han nakken igjen og igjen som en galning med iskulen var som Bhimas blonder.

Etter det første slaget kom et skrik av 'Aaaa' fra Sivakaran. Så besvimer han og stopper det skriket. Mannen fortsatte og senket igjen og igjen sin totale styrke mot Sivakaran's nakke. Det eneste skriftstedet som nå er i hans sinn og handling, er å drepe uten lidelser på kort tid. Han handlet vilt. Etter en stund la han merke til at han pustet veldig mykt og kom og gikk. Han tok tak i hodet til Sivakaran med begge hender og vri det rundt. Det var ikke mye vanskeligheter med det, da nakkebenet allerede var ødelagt. Kan ha brukt en jaktkniv. Han trodde at noe forferdelig hadde hindret ham i å gjøre det. Hva det løfter er bare lys for ham og Herren.

Mannen så Sivakaran stående en stund og tok av seg håndjernene. Han gikk inn på soverommet og tok opp et teppe og pakket det inn. Så tok han pengene og gikk ned til siden av innsjøen. Han gikk stille mot bilen sin. Et eller annet sted ved foten av åsen ulte noen ulver. Hvordan kjenner dem dødsfall? Skremmer sjelenes bevegelse ulvene? Mange ambassadører fra Yaman ville ha kommet for Sivakaran. Hva om han rømmer? Hva om kontoen overlever? Han trodde det måtte være Yaman's føre-var-tiltak.

7 Nyheter

Det var en brennende sol til stede på denne lørdag. Solen tar hyppige fridag av å skjule seg bak skyen og det ser ut som om han forsto at det var en fridag for mennesker i dag og tidlig på morgenen, ta av seg sin sky klærne, som et nakent munk uten noe hellig aske på seg, presenterer han i en varm naken form. Etter at regimet tapte, løp kulde av med sinne og sorg, ble den makt-sultne varme flørtet en elsker av vinden. Disse herlige tidsfordrivene kommer hit innimellom og blar. I dag er en fantastisk dag, en velsignelse. Hjertet hans sprang for å feire gaven.

Ramu planla å dra til stranden et sted i dag. Hans plan er å spre solstrålene fritt på kroppen og legge seg under solen. Det ønsket plutselig har fått en vanskelig konkurranse. Suman ringte og ba komme til Harry hjem med ham. Det ble virkelig litt kjedelig for Ramu. Han har ingen vane med å nekte om noen ringer ham for å få hjelp. Alle vet at hvis Ramu blir kalt, vil han definitivt komme. Det er hans svakhet. Suman vil ringe Ramu for hva som helst. Han vil ta ekstremt privilegium at Ramu er hans hjemby. Den neste grunnen er å ha en monsterlignende kropp og styrke deretter. Uansett hvem som ringte, Ramu aldri klaget noe om det. Han vil alltid hjelpe alle med et smilende ansikt når han ser dem. Egentlig ham er den søte babyen som ser ut som et monster tror alle.

Klokka er elleve da Ramu og Suman drar til Harrys hus. Harry bodde i en enebolig i Ulsrud. Han gråt for at han uvitende hadde kjøpt huset for en tid tilbake og betaler nå renter. Hvis huset er alene, trenger du ikke betale vedlikehold hver måned. For å kompensere for det må vi gjøre vedlikeholdsarbeidet selv. Han skulle kjede seg av disse jobbene nå og si at han skulle selge denne og kjøpe en leilighet. Boomani vil ikke gi slipp på det. Hun er ikke klar til å miste friheten til å leve fritt uten om noen klager. Det er bare mulig når hun er i et alene hus ... å lage det hun vil uten å frykte noen ... å invitere gjester slik hun vil ... å feire ... å danse ... Det virket som om hun hadde funnet en måte å passere tiden uten barn ved å skrape de fire epletrærne, leke med blomsterplante og klippe det gjengrodd gresset. Fritid er ikke et problem for Harry. Problemet med mennesker, møter, litterære møter, mange kunstutstillinger, fødselsdager, bryllup, pubertetsfunksjon, begravelsesdeltakelse og sånn

som dette, at han vil krype uten hvile ... Selv om Boomani følger med ham for noen, hun går ikke til mange fester. Bursdagsfeiringen kommer hver lørdag og søndag. Å gi gaver og vise tennene kan være pinlig. Det frekke spørsmålet om hvor mange barn du har vil plutselig komme og falle som ball fra de ukjente menneskene. I slike tilfeller vil jorden bli revet fra hverandre til Boomani. Derfor ønsker hun ikke å gå på bursdagsfest i det hele tatt. 'Du kommer ikke på grunn av sjalusi.' Forteller Harry til Boomani. Selv om Harry tenker å sette henne i grenen av et tre og skyve, blir Boomani ikke offer for det. Boomani liker ikke pengesamler til LTTE. Pengesamler til LTTE lar henne ikke gå lett. Til tross for mange motargumenter, til slutt investerte hun aldri i urettferdighet. Så de får gratis dårlige ord ... mange dialekter som snakker bak ryggen. Den når øret også. De sørget for å holde seg til det de trodde var riktig, selv om det nådde øret. De har ikke to tunger. Det er ikke plass til to taler.

Tiden gikk frekt fremover. De som ble hånet ... de som ga rent tamilsk epitet ... flyter nå av sorg i den tapte drømmen.

Etter at hun har visst at Suman og Ramu ville komme om en stund, ryddet Boomani bordet med noen stoler. Hun avskåret blomster dyrkes av egen hånden med stilken og setter i den vakker vase fylt med mye vann. Det forstod underverket å lukte vakkert. Hun plukket opp ølflaskene fra Harrys lager plass og søkte i det tomme rommet i kjøleskapet for å sette dem på. Hennes plan er å grille i dag. Harry likte det ikke. Det er vanlig å grille når sommeren kommer. Hans mangeårige argument er at å brenne og spise på en eller annen måte er usunt.

I dag skinner solen og vil lage biryani og spise Harry fortalt til Boomani. Boomani ga også det grønne flagget til det og vil ikke krangle om det. Harry, som gikk for å kjøpe samba-ris til biryani, kommer tilbake og går av bilen, og samtidig kommer Ramu og Suman der. Gaten var roligere enn vanlig siden det var lørdag. En politibil kjørte forbi huset deres. Boomani fått ris fra Harry. Så se på alle og si 'Kom inn'. Suman så raskt på henne og spurte

'Hva med saken min søster?'

'Det er greit. Jeg tok for deg i går. Spør meg når du skal hjem.' Hun sa. Ramu er uutholdelig,

'Hva er det?' Spurte.

'Nei ... Jeg hadde bedt om tjue tusen kroner for å hjelpe til med kostnadene. Resten får jeg fra kredittkortet. Det kostet mye å gifte seg.'

'Hvorfor kunne du ikke ha spurt meg?'

'Jeg spurte ikke fordi du vil bruke det med lønsslippet kommer.'

'Det stemmer også.'

Tatt med seg flasker kald svette øl til bordet og se på dem og sier Harry 'Kom hit.' De to dro dit. Så satte de seg på en stol og tok svetteølen og fuktet den tørre tungen som at kaldt vann flommet over ørkenen. Den kalde svetteølen mot solen var fantastisk, og de trakk mer hvert drag. 'Skrell kyllingen og skjær dem store biter kjære?' For å gi Boomani en hånd, reiste Harry seg.

'Du sitter bror, jeg vil kutte kylling og hjelpe henne.' Da Ramu reiste seg og gikk mot kjøkkenet.

'Ok ... så kommer vi også.' Harry og Suman gikk mot kjøkkenet bak ham.

'Hvordan er alle bryllupsforholdene?' Ramu så på Suman og spurte.

'Er det stort arbeid ...? som kan gjøres enkelt i India med penger. Alt som går bra. Det tok meg førti år for å gifte bort min yngre søster og min eldre søster som hadde forlatt bevegelsen.' Sa han.

'Fatteren ditt er smartere. Stilte opp avkommene hans. Vi har ingen å ønske selv om vi er ivrig. Suman, vi trenger flaks for det. Det stemmer, du skal gifte deg med samme landsbyjente?' Spurte Harry.

'Hm ... synd. Hun har hatt mye lidelse. Jeg sa at jeg ikke trenger noe medgift fra dem. Men de forteller folk kan tenke at det er noe galt med meg, og derfor jeg ikke spør medgift. Hvordan er det med denne broren? Der samfunnet er et sjukt samfunn bror. Det er tusen sykdommer i det. For å bøte på den ene, sto den andre opp og danset vilt.' Sa Suman.

'Det er sant Suman. Er det som å se på det bildet og si ja?' Spurte Ramu?

'Hva er spørsmålet Ramu? Vi er fortsatt tamiler. Endring vil komme veldig sakte? Sa Suman.

'Nei, Suman. Vi er et samfunn som ikke kan forandres. Vi tror at vi bare har dyrebare kultur, og vi er veldig anstendige. Adopterer ikke de gode vanene andre har. Vi bryr oss om hva som ikke er bra fra andre. Vi bruker bare tiden vår på å tenke arbeidet vårt som rengjøring, men prøvde ikke å forstå om andres kultur og kunnskap.' Sa Ramu.

'Ok Ramu, hva skal du si nå?' I stedet for å svare Suman, Ramu vasket han hendene og tok kyllingen og skrellet. Harry skrudde på radioen med lav stemme.

'Uten å kjenne ansiktet ... Bare se på et bilde av henne hvordan er egnet for lang levetid og hvordan kan bli enige om å gifte seg?' Spurte Ramu.

'For det kan dere leve sammen først og deretter gifte dere? Retten til å smake og kjøpe deretter kan noen ganger være rett i maten. I vår kultur kan det ikke være i ekteskapsforholdet, som bare ikke forekommer

mellom en mann og en kvinne? Dette er familieekteskap. Du må bry deg om mye. Hvis du gifter deg her, er det ikke noe stort arbeid.' fortalte Suman.

'Vi er ikke de eneste som gjør det arrangerte bryllupet nå. Mange gjør det nå. To familie sammenhengende forhold. Feilen vil være mindre enn andre. Det er slik søsteren din og jeg giftet oss. problemet en eller to ikke vil være suksess. Er det samme selv om det er et romantisk ekteskap? Det er bra at det å bo sammen blir gift etter på. Hvem kommer for det, Ramu? Hvis noen kommer, tenker jeg på et annet ekteskap.' Sa Harry med et smil.

'Du blir slått av søster. Du har rett bror. Noen kjøper kvinner. Vi selger mann. Jeg vet ikke når alt dette vil endre seg.' Sa Ramu.

'Ramu! Det ser ut som den rennende vannet som eroderer stein i lang tid. Endring kommer bare i den hastigheten. Hvor i all hast vil ikke alle disse endringene komme plutselig.' Sa Harry.

'Bør vi ikke være inaktive også?' Sa Ramu.

'Det er også sant.' Sa Suman.

'Ramu! Du er alltid i frontlinjebroren. Hvor mange problemer hadde våget å gå frem for å inngå fred? Ditt sinn vil bryte ut for hver eneste liten sak. Kanskje det er hva et tegn er for et levende menneske? Jeg liker det bror. Godt menneske bryr seg om hva som skjer rundt seg selv. Hvis det er feil i det, må det banke på hjertet ditt.' Sa Harry.

'Der samfunnet allerede har gjort dette, ville det ikke ha vært en mengde uten et lende klut. Alle holdt munnen, og vi satte ild på oss for å kremere oss selv.' Sa Ramu.

'Du kan fortsatt si slik, Ramu. Folket i hjemlandet som åpnet munnen de vil sette ild så snart det er mulig. Hvis folk ikke noe og holder munnen til slutt de vil sette fyr. Selviskhet overfor flaggbærende mennesker fra utlandet og er uvitenhet for noen. Hva kan de som driver firmaer av våre frigjøringskampens navn stedet for å kjempe for dem? Hver side har feil og anmeldelser. Hvis det er i orden, vil noe komme ut av det. Det stemmer Suman ... sa du mye lidelse? Hva skjedde?' Spurte Harry.

'De som var jaget fra Jaffna og var i Vanni, vil fortelle hva som skjedde der? Det vet alle nå. Den første vil de fange og barbere hodet til kvinner. Hvor kan de reise på Sri Lanka etter å ha fått skallethet? Det er deres identitet. Denne historien er som et fangetall for jøder. Så kom de til Vavuniya ved å betale noen. Derfra ble hun fengslet selv i åtte måneder i Badulla med støtte fra en muslimsk familie. Det var først senere at de kom til Colombo med strukket hår og med langt hår. Så kom de til Chennai

med India-visum. Ikke bare blir barnet dratt inn i urettferdighet, men hvor bekymret er de for at det ikke skal unnsnippe hvor som helst og overleve? Ta med barna i Benz-bilen og la den være i den tamilske skolen kjenner ikke smarte som de hadde ... Foreldrenes smerte aldri forstått av de som holder flagget til fritid og på en egoistisk måte heller?' Sa Suman.

'Er ikke denne ondskapen noe som skjer fra hus til hus? De gjorde alt når de styrte Jaffna. Da ble Vanni-folket torturert av dem. Det siste Vanni-folket mistet også et stykke hofteklede de hadde sist. De selger kroppen til å mate seg selv som har de har hatt sitt eget land og matet mange mennesker. De snakket politikk for tiden går og gikk glemt at folk som mistet hofteklede og tok hvor mye de kan ta fra dem og endret adresse, forsvant til Kodambakkam. Noen av grasiøse mennesker her håndterer den gamle Vadukkottai-resolusjonen og lager provisorisk overgangsregjering for Tamil Eelam ... Vi vet fortsatt ikke hvem de skal lure.' Sa Harry.

'Hvor mye penger vil fullmaktene overta? De gir ikke noe ører til disse menneskene og legger alt i lommen ... uten noe skyld ... med stolt gå rundt seg selv? Hvem skal spørre alt dette?' Sa Ramu.

'La det være Ramu, fortalte Patinathar 'En gjerning vil brenne ham, som panne kake på taket med ond intensjon vil brenne huset.' Men det var helt opp i deres tid da brente huset. Dette er alderen til syndere. Ingenting fungerer.' Sa Suman.

Kutting av kylling er ferdig. Ramu og Suman satt i stolen som om de ønsket å vite matlagings hemmelighetene til Boomani. Boomani satte samba ris for å kokke og forberedte seg på å lage kylling karri. Så tenkte hun på noe.

'Virkelig KJære ... Jeg er bekymret for at jeg ikke har en bror som Ramu eller Suman.' Sa hun.

'Er det riktig tidspunkt for det nå?' Harry reiste seg og tok tre svette øl til og la dem på bordet. Ramu og Suman lo av tanken på Harrys vits.

'Hallo! ler du av denne fyrens sprell også? Personen vet ikke en gang hvordan hun skal fortelle vitser. Hvis noen forteller gode vitser som gjør latteren latterlig. Er det fremdeles der?' Boomani beroliget seg selv.

'Faren din er borte for evig tid. Vil du ha bror nå? Det kan ikke engang opprettes kunstig bror. Om du får vil ikke være din egen bror.'

'Uff ... han fortalte en stor vits. La alle le sammen.' Boomani sa noe i vantro.

Nyhetene gikk på radio. Det sa at noen hadde funnet liket av en utlending, og at han kan ha blitt myrdet. Ramu's hånd gled på flasken svette øl som falt med ambrosia, sølt på bordet. De skyndte seg og ble fanget i en gyliden væske søl.

'Dette alene mangler ikke i noe land.' Suman rettet raskt opp flasken med svette øl. Svette øl er ikke bortkastet mye. Harry tok med papiret og tørket av bordet. Så tok Suman svetteølen sin og gikk ut, og de andre tok svetteølen sin bak seg og gikk.

De som gikk slik, likte solen fra det ytre bordet. Så ringte Harrys mobiltelefon. Ansiktet til Harry ble blekt da han tok telefonen og snakket. Når samtalen er over, legger han telefonen i lommen og ser på andre.

'Hva er nyheten, Harry bror?' Spurte Suman.

'Noen drepte Sivakaran. Han har hytte der. Kona hans ringte fra Malaysia etter at hun mistet kontakten med ham. Da vil det være kjent hvor noen lette etter ham.' Sa Harry.

'Han jukset alle som stolte på ham. Noen som har dømt til det? Vil ikke folk som lurte av ham på grunn av sin tillit, glemme det? Det er som om han ble alene og ble i hytta, gi dem en mulighet.' Sa Suman mens han så rett frem.

'Ingen grunn til å drepe ham. Skal drap løse noe problem? Er det noen som har sinne å drepe ham? Noen av menneskene er nesten overveldet av arbeidet han gjorde og ble gal av det. Her i Norge vil ikke bli straffet mentalt ustabil person.' Sa Ramu.

'Ja ... det er også sant. Hvor landsvolden vår fremdeles dukker opp her, er ikke så bra. Hvor våre tamilske menn slått hver andre i Grønland i noen tider. Vi håpet at det var ferdig med, men plutselig begynner de nå med en ny omgang.'

'Ok bror. Bekymret for en av de store martyrene? Noe annet vi kan snakke om.' Sa Ramu.

'Det stemmer også. De ranet alt fra tamilsamfunn. Deretter de kjøpte og sendte våpen til Eelam for de pengene. Tusenvis av uskyldige mennesker ville ha omkommet av dette. Vi opplever nå etterspillene. Hvem spiser salt må også drikke vann? Hva slags sympati har du for alt det? La ordet fra Pattinathar bli sanne et eller annet sted.' Sa Suman.

'Ikke sånn Suman ... Den som gjør det, tar feil. Vår tamilske rase kom til en situasjon som den, fordi det var ikke noen som snakket om slik feil. Selve overlevelse til vår rase ble veldig svakt nå. Det er galt hvis noen i dette landet fortsetter å gjøre det samme feilet.' Sa Harry.

'Det du sier er rettferdig.' Sa Suman.

'Hei kjære, noen drepte en tamil person fortelle i radionyheter.' Boomani kom ut av kjøkkenet og ropte

'Ja ... vi vet det. Noen drepte Sivakaran.' Ropte Harry tilbake.

'Hva?' Boomani skalv.

8 Prøvelse av styrke

For en tid tilbake i Vardø ...

Den dagen prøvde Harry hardt å fange ukontrollert Thiru, som ikke kom til å kjempe som en grov elefant. Harry forsto ikke hva han skulle gjøre av frykt for at det som ikke skulle skje, ville skje der. Da han så dette, fortalte Malathi til noen mennesker på telefonen. Etter en stund ankommet de en bil. Så snart han så dem komme, brøler Kugan aggressivt og gikk ut. Blant de som kom Seelan. Han ser dette og spurte Harry,

'Vil du slå ham, bror?' Spurte.

'Å slå ham er ikke så farlig. Det store spørsmålet hvordan vi kan ta vare på og beholde denne radioen. Å slå ham hjelper ikke det. Vi må tenke noe konstruktiv om dette.' Sa Harry. Thiru lei av å høre dette.

'For en idiot jeg blir om en liten stund.' Sa han.

'La dem gjøre det slik denne Thiru. Dette er bare begynnelsen. Mye vil bare skje. De vil fange alt der de kan fange med makt som de har det folket i nasjonal blindhet. Det er veldig sikkert. Det er lurt å utsette det så lenge vi kan.' Sa Harry.

'Harry bror, vi forstår det. Men må vi ikke tigge om rettighetene våre til dem?' Spurte Thiru.

Harry snakket ikke. Han husket mors ordtak om at barnedyrking ikke ville komme av gårde.

*

Fem dager har gått siden hendelsen. Glem det, Malathi var med på å planlegge dagens radioprogrammer. Thiru og Harry snakket med hverandre. Utenfor falt snøen ned fra himmelen som flytende diamantpartikler. Den falt til bakken og skinte. Vinden som blåste med snøen, kom og advarte for ikke å komme ut. Kroppen ristet på om at kulde vil trenger gjennom hvert hull den har. Kroppen søkte spontant beskyttelse mot den. Porene i huden krympet, håret stod loddrett, og kroppen tok en defensiv taktikk for å inkubere kroppsvarme. Kunnskapen om mennesker til å dekke de gjenværende hullene med kunstige klær, og de resulterende kreasjonene.

Byen Vardø fløt som ubevegelig øya, ser ut en tvilling blad kastet i det store Barentshavet. Noen kilometer reise fra Vardø, kan man nå sjøgrensen til Russland. Det er en militærbase på øya som er opprettet for å spionere for USA. I dem, de gigantiske satellittene gjemt på en liten klippe. Det er en stolt narsissist som fortalte USA hva de hørte fra de sovjetiske bakgårdene under den kalde krigen. Sovjeterne styrtet Hitler fra det nordlige Norge, men Norge har holdt seg til USA og NATO, som for de fryktsomme øynene at alt som er uklart er en demon. Hykleriet som var inne i Stalins sterke bart er nå kommet til lys. Det gjør historien at det er rettferdighet i frykten deres. Spørsmålet oppstår om dagens Russland er en trussel mot verdensfreden.

En majestetisk kirke som står oppreist midt i byen Vardø. Oppofrende blikk for å fortelle verden at hvis vi slår det ene kinnet, vil de gi det andre kinnet. Det store blå havet som omgir øya. Etter at fisken har brakt ombord fra Barentshavet og behandlet, seilte de i fire retninger rundt om verden og mottok penger fra motsatt retning mot Vardø.

Det er noe galt med Harry i dag. Vindens styrke økte eksponentielt etter hvert som radioarbeidet på gått der. Voldelig vinden lyd da tusen jetmotorer ekko som om inkluderingen varsler overalt i Vardø. De dødelige vindene på øya er alltid til stede. Det var noe de pleide å gjøre. I dag skremte det Harry med noe fremmed. Vandret uten ro i sjelen uten grunn. Dette ble observert av Thiru.

'Hva Harry bror introvert?' Spurte han.

'Noe utenfor er ikke riktig vær. Noe inni er ikke bre føles. Noen ganger, uten å vite årsaken, kan slike forstyrrelser overvelde sinnet. Jeg vil ha konen min her. Den prosessen tar lang tid. Å be om visum i UDI drar på behandlingsperioden som vi ber om hele landet deres. Det gir vondt i tankene.' Sa Harry.

'Hva kan du gjøre med det nå, bror? Så kaldt som det minner deg om alt?' Sa Thiru. Selv om han forstår spottet Thiru, oppfører han seg som han ikke forstår,

'Sant. Dette er en unødvendig bekymring på dette tidspunktet. Kanskje det er slik Thiru ... bekymringer kommer irrelevant inn og står som et svart troll. Uten å vite årsaken presset det pusten. Dette er også en bekymring. Jeg vet ikke om kanskje det vil være greit å gå ut og ta litt frisk kald luft.'

'Å, det er for kaldt, bror? Du er gal som noen nordmenn.' Han la hendene godt sammen og krysset kroppen og viftet hodet.

'Hvorfor et slør etter å ha helt gjennomvåt? Hva er vitsen med å tenke på kulden etter å ha kommet til Vardø? Du må bare nyte kulden her.'

'Jeg kommer ikke til denne giftprøven, bror.' Sa Thiru.

'Greit du blir. Jeg skal ned en stund og kommer tilbake.'

Sa Harry og gikk ned og gikk ut. Malathi så på Thiru og smilte.

Radiostasjonen var i tredje etasje. Du må komme ned trappene. Fraværet av heis så ikke ut til å være noen stor ulempe for noen. Harry kom ned trappene og syntes det var for lat til å be om heisen til den tre etasjes bygningen. Da han nærmet seg første etasje hørte han to biler komme og bråbremset som om de sto i døråpningen. 'Hvem blir det?' Harry skyndte seg ned trappene og tenkte at han ville finne ut mer om han gikk ned.

Harry ble svimmel av dette. Han forventet ikke det. Skammen over å løpe tilbake låste beina urørlige. I noen øyeblikk sto han urørlig som en frossen statue, og klarte ikke engang å tenke på hvordan han skulle motstå, de som kom sammen med cricketballtre. Kugan ledet dem. De nærmet seg ham før Harry kunne komme seg fra sjokket.

'Den første må jordes. Det er han som forvirrer alle her.' Kugan slo Harry i hodet med cricketballtre i hånden. Harry forstod situasjonen og bøyde hodet for å vri på skulderen mens den gled og smalt på døren. Det virket på Harry om at denne taktikken allerede brukt av Rajiv Gandhi for å rømme fra den srilankiske hæren. Harry forstod ikke hvilken hær dette var. Han løftet raskt stolen han hadde til døren og tok den først over hodet. Alle unntatt Kugan dyttet ham bort og gikk opp. Kugan har ikke mye mot. Harry løftet stolen og løp mot Kugan. Han fulgte dem som gikk over i frykt. Harry tenkte 'Lår skjelver ...' og kastet stolen og løp mot bilen sin. Harry, kjører bilen og krysset skolegård og samtidig kom politiet med lys og lyd. Noen skal være kjent om dette angrepet. De hadde allerede informert politiet om ideen på forhånd. Harry tok bilen sin bak og ga politiet et sted å gå inn. De parkerte raskt bilen bak kjeltringens biler ved inngangen til radiostasjonen. Harry la merke til at noen mennesker stakk av fra skolegård og ikke ville til og med hente bilen når de hørte lyd fra politiet. Bare de som gikk på galleriet blir nå tatt. I alle fall slapp andre med frykten. Ingenting av dette virket nytt for Harry.

Harry parkerte bilen tilbake i oppkjørselen og gikk opp. Politiet arresterte tre personer, og de lå på bakken med håndjern av plast. Blodet strømmet fra Thiru's hodeskalle. Malathi tok tak i bunten i hånden og banket av

smerte som orm i kokeplaten. Glassrommet blir også naken for lyd og har mistet livet.

Harry forstod ikke betydningen av dette et øyeblikk. 'Hvem ødelegger eiendom i sinne mot hvem? Er det sint? Makt? Eller trusselen om underkastelse? Det er en rent trussel. Det er trusselen om underkastelse. Vold mot vold styrer alle bevegelser i Tamiler liv i dag. Hvis det blir brutt ... hvis det antas å være brutt ... brutalitet er svaret. Også her har den svart spontant på deres eget språk. De hevder deg og at din frihet, ytringsfrihet og økonomiske ressurser alt skal til dem. De har gjort det klart at hvis du bryter den ... selv på Nordpolens ... på en fjern øy ... selv om du gjemmer deg der godt ... vil du ikke være i stand til å flykte fra klørne deres.' Dermed ble Harry nedsenket i tanke.

Etter å ha informert ambulanse, av politiet ble de tre mennene kjørt til kjøretøyet med håndjern i plast. Angriperne gikk i skikk av martyrer.

Noen trodde at vold ville frarøve andre mennesker frihet. Restene av hvordan deres liv endte i Europa er spredt overalt. De visste ikke engang at de var udødelige på den andre siden av øya. Åssiden kan nås med en tunnel fra øya. Det er små åser oppstilt. Restene deres på bakkesiden er fremdeles udødelige. Disse bunkerne, bygget mot russiske grenser, er fortsatt et historisk vitne. Det er en medisin for glemsomhet av trehodeskaller. Noen ganger må Harry gå og se dem. Det ser ut til at de fremdeles fordømmer at urettferdighet ikke varer. Ingen historie leksjon er forstått av vårt samfunn alene. De drømmer blindt for alltid. Harry ble forstyrret av denne tanken.

Ganes, Racky og Suman satte seg i en bil og gikk ut etter å ha hørt hva som hadde skjedd her. Politiet nektet å la tilskuerne komme inn i glassrommet. De sto på trappene og nikket. Da han så dette, gikk Harry utenfor.

Så samlet han dem sammen og gikk opp. Han visste at snart skulle en ambulanse komme og hente Thiru og Malathi. Det er synd for ham å se dem. Det så ut som om noen vil gå og kjempe et sted for å se Ganes kom og stå der. Da han så Harry, var han ukontrollerbar,

'Hvordan er bror! de søker og kommer banket på dere her. Hadde dere ikke en kniv i kjøkkenskapene? Hvorfor brukte dere ikke det? Vi må lære dem ordentlig. Ellers ville de ikke dette spillet stoppe lett. Hva slags inhabil person er vi alle hvis idiotene gjør dette så lett? De vil ikke lenger

være dempet bare der vår oppførsel ikke vises fullt ut. Hva mer, hvem kommer fra Frankrike med et våpen for å skremme oss? Hvor langt er russisk grense fra oss? Hvor langt er Murmansk? Er det en stor sak å kjøpe noen og forberede seg på noe? Vi må gjøre det, bror. Eller de liker å male chili på hodet oss.'

'Det er ikke noe slikt Ganes. Uventet blokkerte de meg nær døren. For godt mål hadde jeg en stol som noen hadde satt til døren. La det gå en stund. De var veldig opptatt av sin radio program forberedelse. Malathi er en myk kvinne. Se på hvordan de slo en kvinne uansett. Jeg forsto ikke hva disse udyrene er? Vi kan også kjøpe et våpen. Vi kan gjøre det verre enn dem. Hvilken forskjell gjør det for dem og for oss? spurte Harry.

'Lederen vår også snakket slik for å gå til grunne, bror. De forstår ikke språket vi snakker.' Sa Ganes.

'La oss forstå selv om de forstår eller ikke. Det er det vi er. Det betyr ikke at vi kommer til å gå feil vei selv om de vil.' Sa Harry.

'Selv etter dødsfallet vil politiet bare ta opp saken hvis det er gode bevis for det. Selv om saken blir tatt opp, hvis skylden er bevist etter tusen argumenter, vil minimumsdommen bli gitt. Deretter lever de luksulivet til et hotellmodellfengsel. Betal for arbeidet i det og send dem ut. Det kan vi være redd for å gå i et fengsel som dette. Denne Yama's vil ikke frykte for det. Det ville være dumt for oss å ikke søke beskyttelse for oss selv. Norsk politiet vet ikke hvordan de skal lese tankene til grusomme gangstere.' Sa Ganes.

'Disse velfungerende menneskene har også hull i statsmaskineriet. Det kan ta tusen år til å opprette en slik organisasjon i vårt land. Det er ikke rettfærdig at vi tar loven i egne hender for det.' Sa Harry.

'Kom noen fra utlandet og skjøl oss som en hund og ba oss se på den? Jeg tror vi må være klare for hva som helst, og det er bra for oss.' Sa Racky.

'Hvis det er i Oslo kan det være noen begrunnelse for slik frykt. Det er ikke vanlig å komme hit to tusen kilometer unna og bli skutt. Racky er unødvendig redd for dette.' Sa Harry.

'Å ... la noe sånt skje først her. Etter det, vi kan også tenke på neste trinn. Før geiten slaktes, noe fra den kan ikke skjæres ut ... Hvordan kan vi gjøre slikt arbeid? 'Suman snakket rolig for første gang.

'Å, de skal ikke overlates til det de vil gjøre. Vi må ikke miste tålmodigheten for det.' Sa Ganes med et sukk.

'Så ... vi må tie nå?' Sa Racky med nederlag.

'Ikke slik. Vi går ikke så langt som å søke våpen. Vi kom hit bare for å unngå den slags ødeleggelse og skade. Så hvorfor skulle vi tenke og løpe

etter samme voldelige blind vei. Vi får se hva de gjør? Tenk så på hva vi kan gjøre med det.' Sa Harry.

Ambulansen kom mens de snakket. Etter å ha lastet inn Thiru og Malathi, gikk den raskt. Deretter en stund lukket politiet radiostasjonen, satte opp en barriere og gikk. Likevel fortsatte bilene til tamilske folk og bilene til noen innfødte valfartet for å se på hendelsen.

9 Balan

Da sommeren var i ferd med å dø, Norge vil bli slaver til kaldt på nytt. I sammensvergelsen av monsunen og solen som jobber med den, er det kaldt bredbent innlagt med mørkets gave, raskt frem dag for dag og okkupert Norge. Solens bevegelse sørover strakte seg ut i den mørke perioden i nord.

Ved å tilegne seg de gylden bladene til jorden, drysset mange farger på henne og innså at dagen for hennes fargedestruerende dag skulle komme, løftet hun hendene mot universet, nostalgi av de nakne trærne som ofret. Det nostalgiske offeret for å akseptere denne ordren i drømmen om den kommende sommeren. Flokken fugler som beundret å høre hjemme om sommeren er ikke her i dag. De satte kursen mot solen som om de måtte overleve den fruktløse perioden. Det er essensen. Menneskets og menneskets kjæledyr, med en lengsel som ikke kunne fly, tegnet linjene de hadde trukket som fanger de ikke kunne krysse på egenhånd, og trakk seg inn i urørte som Lakshmanan-linjer, og inn i det, kaldskjelvende sjeler og lemmer, forberedte seg på hvert år den ubarmhertige aggresjonen.

Klokka seks nå vil mørkets regel gjennomsyre overalt. Jo nærmere du kommer til desember, jo mørkere blir det. Balan gikk bort med minnet om å bryte mørket og miste vekt. Legen sa at blodtrykket hadde steget. Han trodde tankegangen måtte ha økt blodtrykket. Også det må ha økt enda mer etter Sivakaran's attentat. Favoritt frykten til mange som samlet inn penger til bevegelsen, forlot heller ikke Balan. Balan gikk til legen i forrige uke. Han målte blodtrykket først. Legen skal ha hatt blodtrykket høyere enn gutten som hadde høyt blodtrykk da det ble målt. Han løp bare sånn. Han så på Balan og skrev medisinen umiddelbart for å redusere blodtrykket. Han skrev også for å gjøre fysiske øvelser. Treningsskriving er også et nytt behandling middel. Trening er bortkastet tid for Balan. Nå kjeder han seg uunngåelig med å måtte gjøre det selv. Fanget i ønsket og den grepet om å overleve, begynte Balan å gå hektisk i dag.

Å gå gjennom skogen tenkte han først. Han likte ikke å dra dit etter mørkets frembrudd. Hans frykt er at hvis han blir angrepet av et firbente dyr eller et tobeint dyr, vil han dø før han kan få hjelp. Når han gikk for å overleve, kunne han ikke akseptere å avslutte livet. Han ombestemte seg

og begynte å gå inn i byen. Da han kom inn i byen Oppsal, ble han flau av tanken på at de høye husene ville ringe ham og håndsvingende, men de tamilene som bodde i den, ville se på ham som en katt så på en råttten fisk. Siden det er kveld, er Opsal Senter låst. Både Narvesen og Mix er små butikker var åpne med pizzabutikk. Balan's sinn vandret frem og tilbake uten å spørre ham. 'Gjorde vi det bra? Vi gjorde det for landet.

Arbeidet vårt forstås ikke av de late og inaktive folk. Noen penger er borte. I sinne for ikke å kunne bygge en hytte i Vanni i fremtiden, hva om de ser på oss som en råttten fisk? Nå alle går til Sri Lanka med familien. Selv flaggbærerene som står foran oss drar dit og kommer trygt tilbake. De viser stolt ut bildene sine etter ankomst. De setter det på Facebook og demonstrerer. Hva spurte de dem der? Er dumheten å kaste den i elva og se på bassenget deres eller vår? Hva er jeg, Shiva? å gjøre tilgjengelig for dem slik Sundarar fikk?

Hm ... har de forandret seg akkurat nå? Den ene om ikke den andre. Hvis bevegelsen går, er det et tempel, hvis templet går, vil det være en vismann, hvis vismannen går, vil det være en person eller Kodambakkam søppel, klovnedans. Enkene eller funksjonshemmede til Vanni er syndere som ikke kan nå sansene til disse. Hva med pengene som er igjen av å spise bare ris? Trenger du å bruke et sted? Med unntak av Vanni-folket og de som lever i fattigdom, trenger de en eller annen måte å bruke pengene mens du er hjemme uten arbeid.' Tanker kokte varmen som ble født av kroppens bevegelse mange ganger. Hans fart til å gå endret seg deretter. Plutselig blir han skremt av følelsen av at noen følger ham. Han så tilbake i stand til å ikke kontrollere seg selv. Han blir nervøs. Tanken oppstod at noen ville drepe ham. Det virket bra hvis det stakk av det sted med en gang.

Så slappet han av. Han trodde at det måtte være tankegang. Ved å legge den tanken til side, gikk han videre med mot. Han trengte gjennom byen Oppsal. Underveis fikk hans oppmerksomhet på den gulmalt høydeskyskraper. Tanken på beboerne i høydeskyskraper oppsto spontant i hjernen hans uten å spørre ham. Så hatet i sinnet ble ekstrahert som syre. 'Det var tre tamilske familier på den høyde skyskraperen. Jegapalan forstår ikke noe i det. Hvorfor startet kampen i landet? Hvem er initiativtakerne? Så hvem som plukket det opp? Hva skal vi få ut av denne kampen?

Han har ingen interesse for dette. Eller hjernen hans vil ikke forstå det. Kampanjefilmer vil komme fra såkalte Tamil Eelam. De filmer er laget spesielt for å utløse følelser. De vil se på filmene. Vil vakle følelsesmessig. Jo mer følelsesladet de er, jo flere penger får dem. Det strømmer mye blod i det. Utallige liv vil bli tapt. Likene hopper seg opp. Først da vil pengene samle seg igjen og igjen. De bla penger sadler uten å spørre. Trenger ikke å si unødvendige forklaringer. Det ble bare forstått at lederen av LTTE er deres landsby. Han hadde generøsiteten til å gi penger smertefritt fordi lederen den samme landsbyen som hans. For oss hvem ser ut til hvordan er ikke noe sak? Vi samlet inn penger til LTTE. Så tanken på å ønske vår vennlighet ... troen på den samme landsbyen ... melk og honning renner over når du ser dem og de snakker med deg på en måte. Ja ... nå ...? de ser meg som fiender ...

At de ikke trenger din vennlighet lenger ... ja ... alt gled inn i Vanni. Endelig alle løftet hånden i Nanthikkadal. Fienden til Singalesisk rase ... tamilene som nektet å overgi seg ... spesielt de som mistenkes for å være LTTE ... eller LTTE-tilhengere ... hva da? Ulovlige henrettelser. De uskyldige som er fanget i den er også tigere ... Skamløs tortur av menneskeheten.' Balan hater å tenke på det. Gangens hastighet økte ytterligere ...

Etter å ha passert Oppsal-senteret, noen innfødte ungdommer kom hjemmene sine utmattede etter at de hjulpet Røde Kors. Det var synd for Balan å se dem. Minnene hans begynte å virvle om hvordan de hadde samlet inn penger. 'En krone kan falle hvis du løfter innsamling boks. Eller ti kroner kan falle. Mirakuløst kan hundrelappene også falle. De ville være lei av å vandre inn i hvert hus. Det er veldig hyggelig for oss å beholde adressen og telefonnummeret og samle inn tusenvis av kroner med myndighet. Kampen kunne fortsette en god stund fremover. Vi hadde også vært velstående. Hvis resultatet som kom nå hadde endret seg ... hvis lederen hadde levd til en god slutt ... ville det ha vært evig rikdom gjennom hele livet. Kampen er en gylden eggleggende and ... kar som solen ga pandavarene, blir aldri tom ... en tid full av penger uten å avta ... hvordan kan vår lengsel forstås av denne feige. Ikke kommuniser med noen unødvendig lenger. Vi må nyte det vi har veldig nøye.' Balan gikk fort og tenkte på det.

Balan kom inn i området der det er separate hus som tar plass i Oppsal. Da han nærmet seg Sivaraman's hus begynte Balan's tanker å bevege seg mot ham. 'Selv om Sivaraman eier en liten butikk, vil han tjene masse

penger fra det. Om det han må gi en krone av sin penger, vil han dø. Uansett hva hjernen hans gjør, vil den tenke med dyp kriminell hensikt. Bare han vet å stjele uten å bli fanget. Da han først gikk for å samle inn pengene, lovet han å gi bare hundre kroner. Vi hadde latter og avsky. Han fortsatte å argumentere for at uansett hvor mye samtalen utspilte seg. En telefonsamtale kom fra et sted. Da vil han bli lettet penger med dødens smerte. Du må se smertene han føler når han gi pengene. Det siste fondet ga motvillig en stor sum. Hvis problemet er over og uavhengighet kommer ... drømmen hans er å åpne en butikk i Jaffna by. Han spår at dette vil være et forskudd. En dag satte en singalesisk mann med bart fyr på det. Vi er de eneste som er igjen nå. Hva kan jeg gjøre hvis disse folk ser på oss som en bevegelse? Vi kan ikke overbevise dem om at vi bare er meglere. Det er lurt å trekke stillhet med respekt.'

Balan innså at han hadde kommet langt etter å ha reist hjemmefra. Noe fortsatte og følte som om noen kom bakfra. Han så tilbake. Ingen kom bakfra. Vil det være et spøkelse av de døde i Vanni? For et dumt minne han tenkte det et øyeblikk og skjelte seg ut.

På kort avstand var Nithiyan House synlig. Han bodde i en rekke hus. Balan's minner om ham begynte å utfolde seg i hjernen som filmrullen. 'Han kom også hit fra Nord-Norge. Det var også rapporter om avslag på å betale til LTTE til og med fra Nord-Norge. De viktige dro dit for å snakke og kom tilbake med en mislykket historie. Likevel, etter å ha kommet hit, tenkte jeg på at han ville smelte, har sett om det kan gå noen ganger og oppløse ham. Selv jern kan løses opp. Han smeltet aldri. Ikke bare uoppløselig, men alltid dristig spurt mot bevegelse. Spørsmålene som kommer fra ham, er veldig pinlige. Selv om det er litt glatt, vil han fortsette å slå tilbake. Etter å ha innsett det faktum at han ikke vil oppløses, slutter vi å gå til ham. Etter det var han i stand til å observere vrien sammen med den motsatte gruppen. Så han ble unngått som en av forræderne. I dag kan han le for seg selv. Han kan flyte i latteren om å ha feige som de ga penger. De endelige resultatene gikk slik. Ingen kan endre det lenger.'

Så snart Balan kom nærheten av Nithiyan's hus, åpnet seg døren til Nithiyan's hus plutselig. Uventet skremte den Balan. Innsiden av brystet hans tørket opp av sjokk. Plutselig svettet håndflaten. Nithiyan kom ut med søppelposen. Balan ønsket å løpe derfra med engang. Da hadde

Nithiyan funnet Balan. Imidlertid akselererte Balan raskt sin tur og tenkte at han måtte krysse Nithiyan-huset. Nithiyan kommer ikke til å la ham.

'Hei, er du Balan? er det ikke?' Spurte.

'M..' Balan knurret da han ikke likte dette.

'Hvor skal du med dette? Gjemmer du deg og går i denne veien?'

'Hvorfor skal jeg gjemme meg? Jeg bare går.'

'Åh ... du er den første personen som går spaserturen i denne gaten. Det er uvanlig. Men det er vanlig for dere, ikke sant. Ikke la barten klebe seg til jorden selv om du faller? Er det noen annen forklaring på å gjemme seg her? Sa Nithiyan.

'Hvorfor skal jeg gjemme meg her? Jeg kan ikke gå i skogen etter mørkets frembrudd og derfor går jeg her.'

'Det stemmer, hvor mange hundre tusen har du fått ranet den siste tiden? Er du ikke millionærer nå? Du kunne kjøpt egen mark for å gå.' Han dro Balan til oppstyret.

'Bror, ikke snakk med meg unødvendige tull. Jeg har ikke tid til å svare på alt dette tullet uten noen grunn. Du vil ikke gi en kornet til LTTE. Du er den innfødt som ikke jager kråken med spythånden. Så hva faen ber du om rettferdighet? Vi samlet inn penger til LTTE. Du vet ikke hva som vil skje hvis det ikke stemmer. Jeg trenger ikke engang å fortelle deg det. Bare vi kjenner ærligheten og tilbakeholdenheten i den.'

'Hodene makt i Vanni men halene makt i vesten. Hvilken ansiktet trenger å spørre om rettferdighet? Du jukset uskyldige mennesker og fikk pengene. Det er ikke noe svar på hva de spør nå ... bare sinne kommer til dere. Kjenner du menneskene fått mentalt problem på grunn av deres svindel? Er du sint? Ahaaa ... er du virkelig sint? Er du et dyr uten samvittighet? Når singalesere jaget de, trengte ikke å selge kroppen for å leve. De gjøre det nå for å leve. Utenlandske pronomen deres som er hovedårsaken til at de selger kroppen der. Blir du sint når jeg sier det?' Balan sto ikke der lenger. Han løp og gikk bort fra stedet. Nithiyan-blikket fortsatte å gjennomføre ryggen hans. Trangen til å drepe ham oppsto i hans sinn.

*

Boomani puster ikke tenner med kjemisk tannkrem. Det er ikke tilgjengelig på Rema 1000. Harry, som trodde at han skulle gå til Oppsal senter først for å kjøpe den, så tenkte han om at noen ganger kan ikke

kjøpe i Oppsal senter? Derfor besluttet til å gå Tveita. Før det, fortalte han om det til Boomani via telefon. Så kjørte han sakte bilen.

*

Balan begynte å gå langs hovedveien, avsky for den lille veien som gikk. Mørket utvidet seg videre til en stor asura og innsnevret lengden på utsikten. Mannen vandret av gårde. Han fulgte Balan uvitende hjemmefra. Folk ødela målet hans overalt. Irritert fulgte han ustanselig Balan.

Fra hovedveien kom veien til skogen. En kort avstand fra den er det glødende området med lampene. Lysene i området er fremdeles sterke i dag. Balan overvant frykten og gikk nedover stien.

Mannen som kom bakfra, kom løpende og kom seg ned i stien. Han satte raskt på seg en hel hatt og hansker for å dekke ansiktet og hånden. Han gikk raskere bak Balan da han åpnet glidelåsen på bagen med det skarpe våpenet i og tok tak i den.

Balan hadde en følelse av at noen fulgte ham igjen. 'I falsk tillit har du kommet deg ned på denne veien?' Frykten og usikkert fikk ham til å skjelve. Benene vridd av frykt. Han lengtet etter å se om noen fulgte ham. Klarte ikke å undertrykke lengsel, snudde han. Noen løp veldig fort mot ham. Han hadde på seg en ansiktsmaske med hatt. Ser ut som en bryter. Hendene hans ble løftet med et våpen før han kunne finne ut hvorfor han gjør det. Plutselig falt et sterkt slag på hodet hans. Balan's verden smeltet under føttene. Det var som om jorden åpnet munnen og svelget ham. Han falt til bakken. Mannen hørtes ut som han lo.

*

Mannen så med mord hysteri om Balan falle til bakken. Han løftet våpenet og forberedte seg på å knuse hodeskallen til Balan. I det fjerne så han uventet at de to mennene kom løpende med lommelykt. Mannen sluttet å prøve å knuse Balan's hodeskallen og løftet sekken og løp mot skogen. Han gjemte seg der med et morderisk raseri. Trangen til å drepe Balan hang på en eller annen måte fremdeles i ham. Han så på hva som skjedde fra å gjemme seg.

De løp, uvitende om at Balan la seg på veien. De var sjokkerte over å se en mann som plutselig la seg på der. De som hadde vært forbløffet over

sjokket en stund, sjekket deretter om han puster. Han pustet. Det var blod på hodet. En av dem tok opp mobiltelefonen og ringte til en en tre og fortalte hva som de fant. Mannen, som hadde tilslørt det som hadde skjedd så langt, så dem snakke i mobiltelefonen og gikk i motsatt retning og konkluderte med at det ikke var noe mer han kunne gjøre der. Men han gikk mot Balan's hus.

*

En ambulanse passerte Harry da han dro til Tveita. Det betyr rush med støy og lys. Han trakk seg og ga bort til dem. Etter det begynte politiet å rope. Han kom i retningen de gikk, nysgjerrig på å vite hva som ville skje. Han så en ambulanse og politiet sto på vei til skogen. Han parkerte kjøretøyet og dro dit for å se hva som foregikk. Før Harry kom de og hentet raskt en mann og lastet ham inn i ambulanse. Det eneste Harry visste var at mannen var svart. Harry skuffet: 'Det vil komme på markedet, hvis det er godt produsert' Han stoppet ikke der og dro hjem.

10 Rumling

For en tid tilbake i Vardø ...

Ganes kom til Harrys hus på ettermiddagen, og la merke til intensiteten i vinden som blåste snøen som pistolkule. Han led av fødselssmerter som betydde at han måtte si noe. Harry gjettet det så snart han så ham. Slutte å undersøke om det er kirurgisk behandling eller en sikker fødsel, Harry handlet med en plan om å gi en te til mannen som hadde slitt med kulden.

Ganes, som etter litt tid hadde fått te av Harry,

'Vet du noe?' Spurte uten å kunne bære det.

'Jeg forstår noe du kom til å si. Jeg kan ikke gjette hva som er det. Si meg ... Jeg vil høre på deg.' Sa Harry.

'Det gamle studioet der radioen har kjørt så lenge er nå låst. I stedet de driver radio på et midlertidig studio nærheten av den gamle. Jeg fant ut at de også har et kontor inne i det. Mahesan kom derfra om dagen. Vet du om ham? Det må være noe han fortalte galt om oss. Radiovertene kanskje snart vil et møte med oss for å diskutere om det. Dere må være klare for det. Du må lære av Mahesan hvordan tungen kan lure deg alt.'

'M. ... sant. Kom til Vardø som uskyldige. Så roper de høyt som asura. Skjulte en stund i begynnelsen, og viste deretter den sanne kvaliteten på dem. Også det gjorde Mahesan enda verre. Som du sa 'Han vil fortelle som om jeg så den bankende fisken i karri.' Og han vil klappe i hendene og sverge for det. Hvis du går på møtet, vil du finne ut hva han sa om oss i huset.' Sa Harry med å tenke på det.

'For å sette opp møtet de vil ringe til Thiru. Hvis du går med ham, kan du fortelle mer om vår side av historien.' Sa Ganes.

'Nå, hvis møtet finner sted, vil du bli spurt om kampen som fant sted der. Det er noe sånt når du tenker på det. 'Kan dere ikke være samlet?' Det er synd å tenke på en visjon som kommer til å se ut us.'

'Gikk vi for å kjempe mot dem, bror? Hva gjøre vi hvis de kommer mot oss? Kan du ydmyke deg selv om igjen og om igjen?' Sa Ganes.

'Hm. ... Er jeg vismann? Så lenge du er menneske, forventer du ærlighet fra andre mennesker. Hvor mye bedre hadde det vært uten det? Hvem

kom til kampen? de forstår ikke det. 'Hvorfor kjemper du til og med dere alle tamilske?' de vil tenke på slik.'

'Nordmenn kjempet også i dem, da Hitler erobret dette landet. Hvorfor kjempet selv begge sider er norske? Hvis du fant urettferdighet, vil de kampe mot den og det er naturlig. Forklar dem om at dette er vår kamp mot blind vold. Flommen har kommet over hodet på oss ... Hva er tommer eller fot dyp? Hvor er våre side rettferdighet ... Hvor er våre side problemer ... Alt må sies åpent.' Sa Ganes.

'Ja ... det du sier er rettferdig. Vi kommer hit for å leve fredelig, men overalt er det et problem. Selv vi vil ikke ha noe problem og prøver å være fred, de lar oss ikke, men søker etter det. I motet til det har de et flertall i hendene, som vet hvordan de skal fortelle en liten useriøs historie, de tror at alle burde vandre etter dem, med tanken om at de er de store martyrene. Hvordan kan vi leve med dem? Hvorfor plager de oss selv etter at vi kom til landet for å redde livet vårt fra unødvendig kamp?

'Obs ... bror! Hvis du selv tenker slik, tenk på andres situasjon? Du vil ikke bli motløs og stå foran. Hold øye med hva de sliter med. Dette er bare haler her. Det er alt, bror.' Sa Ganes forhåpentligvis.

'Arrogansen om at de kan vise styrke i Eelam, selv om de ikke kan gjøre noe her. Det gir dem en slags stivhet. Er det å drepe for alt noe en vane de er vant til. Våpenet er i hendene på de som ikke vet hvordan de skal bruke det. Det er ansiktet på vår kamp i dag. Noen av menneskene som kom hit for å rømme fra skytingen av LTTE, tar nå halen til dem. Hvem kan du stole på? Det er vårt folks intellekt å gjøre noe for sitt eget beste. Å endre det er ikke noe som skjer. Å gi hodet vil også føre til skam. Jeg har ikke kryssset det ennå.' Sa Harry.

'Det er også sant. Vi er de som skal ydmykes neste dag ved å stole på impulser. Er det derfor de nå urettferdig forankrer alt uten motstand? Rull sammen alle pengene i den tiden og send dem til urettferdigheten der. Det er ukjent på dette tidspunktet hva det vil gjøre etter å ha ankommet som våpen i Eelam. Synden som synderen begikk, vil komme til oss hvis vi ikke stopper den.' Sa Ganes.

'Det siste du sa er helt sant. Hver øre som går herfra og dit går som et kule skudd og syr hodet til noen. Alle vet om dette som skjer der. Der hele rase går til grunne heller enn fienden går til grunne. Vi skal ikke samarbeide med det. Lett bør ikke utelates fra spillet her. Hvordan forhindre det? M. ...?' Spurte Harry.

'Det er min intensjon, bror. Frem til vi er her, de skal ikke få lov til å gjøre det de som vil. Spørsmålet er om de gjør mye mer arbeid enn dette. Arbeidet pågår for å bringe tamilske folk inn i bystyret. De vil gi deg det som vi krav på hvis vi går til norske. De trenger ikke spare penger som oss. De kjenner ikke kulturen til å spare uten å spise selv. Hvis tamils representant kommer dit, vil han ikke gi oss pengene vi krav på. De vil prøve å finne ut hvordan de kan smugle det.'

'Ja ... kommunen sparer pengene våre som allerede kommer inn fra FN utenom å bruke det. Det er enorme besparelser. Kom tamiler også dit i kommunen, det vil bli flere doblet. Se hvor mye arbeid pågår mens vi er her?' Sa Harry.

'Det er det, bror. Ser du ... pengene som skal brukes her, hvor skal de gå? Uansett hva navnet endrer seg til, vil de lure rundt alt, og det vil snart skje. Hvor mange foreninger vil bli født? De er perfekte rever. Det er et mirakel hvis de ikke jukser oss. Men jeg vet at disse pengene vil drikke mange uskyldige liv på Sri Lanka? Hvor de bor, det synd la dem ikke være fred, bror. Ja ... de vil ligget i likhuset uten å få en person til å gi dem ilden. Hvis du gjør det om morgenen, vil det ikke slutte å havre om ettermiddagen?' Sa Ganes sint.

'Hvorfor forbanner du bare som en gammel kvinne fra landsbyen? Vi må tenke slik at fienden også ikke lide. Det er skjønnheten til mennesker med menneskeheten. Vi starter ikke noe med dvergintensjon. Vi skal ikke tro det som dverger heller. Men vi trodde ikke at de plutselig vil komme og kreve rett. Det er noe galt med det. Til slutt vet jeg ikke hvor jorden har falt på det.' Sa Harry.

'Tror ikke vi har sviktet eller bedratt av dem, bror. Det skal ikke få lov til å skje. Vipp alltid oljen inn i øynene. Ikke vær redd for å kjempe lenger. Bare hvis vi tør å gå ned en dag, så kommer guttene på rett vei. Dette er ikke irritasjonen av oss. Men det er irritasjonen til mennesker som lever på Eelam. Hvor mange kvinner blitt enker? Det må få en slutt.' Sa Ganes.

'Vel, la det gå. Men selv etter å ha kommet hit, kjemper som bryting, kutter hverandre med hysteri, etter det vandrer til retten, er det heller ikke min intensjon å være som en slave i fengselet. Det gir ingen mening. Vi er ikke dyr som ikke kan snakke nok til å unngå disse. Verdens eldste språk vi snakker bør brukes til å fortelle og løse slike problemer. Vi må bruke den ordentlig.' Sa Harry.

'Du har rett bro. De som vet hvordan de skal snakke om det, vil snakke om det. De vil løse problemet enkelt.' Sa Ganes.

'Å, du vil ikke la det være i fred. Det er sant bror. Det krever visdom, tålmodighet, ro, tilgivelse og utholdenhet for å sitte rundt bordet og snakke om et problem. Det er ikke forstått av de erfarne politikerne. Hvordan kan de brede tankene komme til de som ikke går på skolen, og de som har fullført mindre enn halvparten av skolegangen, og til de som tenker egoistisk? Fortell meg det?'

'Det er det bror ... han skal bare snakke på et språk han kan.' Sa Ganes. Harry hadde ikke noe svar på det. Han roet seg ved tanken på noe.

Etter å ha snakket en stund sa Ganes farvel og dro hjem. Vinden blåste hardt ute. 'Det som skjer i Vardø er en begivenhet som den milde brisen som blåser et lite blad fra et gigantisk tre. Den heltemot vil en dag føre til at en storm faller hele treet. Det er ikke nødvendig å blåse selv en storm. Treet kan falle automatisk. De skildrer det som en kamp for å klatre til toppen av treet og kutte ned treet. De reiser seg i raseri. Tiden kan komme for å lete etter historiske tegn på at den tamilske rase kan ha blitt levd i Sri Lanka etter deres kamp. Vi kan ikke klandre noen for det. Vi kan da takke oss sjenerøst. Eller du kan dekke det sjenerøst med gjørme.' Harrys tenkning gikk slik. Harry er for tiden frustrert over å se utenfor. Han gikk og la seg i avsky.

11 Bursdag

I den siste tiden kom kalenderen til liv i menneskelivet, da vesteuropeere og deres etterkommere ble velstående, gleden over å bli født inn i denne verden, da den nye tidsalderen begynte, den kristne skikken med å tenne et lys, kutte en kake og å feire bursdagen ble en begivenhet. Det ble også skapt bursdagshilsen i året tusen åtte hundre og nittitre. Det vil komme inn i deres liv som en uforglemmelig feiring som kom med bekvemmelighet. Den ble adoptert av noen i Sri Lanka og India for å dekke sjelen med den fremmede skjorten de etterlot seg i europeernes avgang. Noen kaller det lykke. Noen sier den nye sivilisasjonen. Det er de som ikke ser på riktig sin egen tradisjon.

Deretter tilpasset de vestlige tamilske flyktningene, som led av en feirende tørke, fullt tilpasset sin nye kultur i komforten av deres komfortsone med nye penger. Det er såkalt Tamil Eelam også offer for den nye kulturen nå. Den srilankiske økonomien på nitten åttitallet ga seg ikke til å holde slike feiringer. Det er et dagligliv med å telle penger for å kjøpe brød og sambol. I diasporaen har den snudd på hodet. Mange er fristet til å vise frem sin økonomiske dyktighet. Ekstravagansene som foregår for kampen og skiller seg ut som andpusten i kø her. Det fortsetter med å si at paraden med dyre biler, understrømmen av femininitet som har blitt kvinnens smykkebutikk, er den nye kulturen med å danse med fremmedes kone. De som ikke vet at bursdagen har kommet, og bare drømte om brød og sambol, feiret femtiende, åttiende, nittiende fødselsdag med arroganse her. Det dukker opp som den nye kulturen i Tamil basert på europeisk landene. De er også ivrige etter å feire bursdager etter døden. Er de vismenn for å ikke vise det når det er et anlegg for å vise det? Er ikke dette hodeskalleeksplosjonen til magre mennesker?

Det er også bursdag i dag. Vimalan hadde arrangert bursdagen til sitt første barn i en hall i utkanten av Oslo. Sang, dans og drikking vil være dagens orden for mer enn tre hundre gjester. Hallen ble pyntet og kaken som skulle kuttes på scenen var imponerende med dekorasjonen rundt den. Det er mange som kjeder seg med hvor mange ganger de ser på dette tullet. De vil ha et rom utenfor som baren.

Eller kjøkkenet kan også brukes til det. I dag er det ingenting å klage på Vimalan's festarrangement. Det førte glede til mange.

Kjøkkenet var lenger enn vanlig der. Det er et sted for å spise og drikke. Drikkere har ingen betenkeligheter med hvem som kutter kaken og når de tar den og slukker lyset. De vil gå til bakrommet over tid og drikke den gylden væsken. De vil komme i tide og gi deg penger eller en pakke og ta et bilde med dem når det passer og vise tennene. Da jobben er gjort. Noen ganger må man stå i kø lenge for å gi en gave og ta et bilde. Da blir de sprø. Eller krangle med andre.

Shankar, Ramu, Kugan og rundt ti andre drakk alkoholholdige drikker derfra sammen med Shanmugan. Harry drakk ikke alkohol i dag. Boomani kom ikke som vanlig til denne bursdagsfeiringen heller. Harry vet at Ramu og Shankar vil drikke alkohol. Det er hans ansvar å levere dem dit hjem til slutt. Etter å ha giftet seg og returnert, kom ikke Suman til en slik underholdning av bekymring for arbeid. Kona hans har ennå ikke begynt å jobbe. I stedet for å komme til en slik feiring, er han nå interessert i å legge seg og stryke kroppen og nyte sin egen glede.

'Karakteren til mange menn vil snu på hodet hvis de begynner å drikke alkohol. Det er også noen som blir klok. Det er også noen som sverdplukkere. Det stille mennesket vil noen ganger blir forkynner og predikanten noen ganger blir stille. Hvem er i det og hvordan? La oss se om en stund.' Tenkte Harry.

'Hva tenker du, Harry Brother?' Spurte Ramu.

'Jeg føler meg som håndjern på min hånd ...' sa Harry.

'Så, du kan også drikke ... vi kan reise hjem i taxi.' Sa Ramu.

'Ikke slik. Jeg tenker også på Boomani. Jeg vet hva hun vil tenke når hun alene.'

'Så kan du dra hjem uten å utsette, bror?'

'Vimalan kom hjem og inviterte oss. Jeg lurte på om at jeg også trenger å respektere ham.'

'Mellom hvor mange slags uro, må livet gå? Erfaring med det viser oss hvilken vei vi skal gå.' Sa Ramu.

'Er det slik Ramu. Kan vi tolke dette slik at det kommer fra munnen din som ordet om den hellige væsken som har gått inn?' Sa Harry høflig.

'Ikke som den broren. Det betyr ikke at ideer endres sammen med avhengighet. Men ... det kan være et rusmiddel når det kommer ut.

Forsvinner normalt inne i sinnet.' Ramu så opp og sa.

'Hm ... er det ikke noen ganger nødvendig for hellig væske å føde filosofier og finne vismenn og dyr hos mennesker?'' Sa Harry.

'Broder, er det et feil tilfelle at du sa det? Tuller du med oss? Eller dyrker du tamil her?'' Spurte Ramu lett sarkastisk. Så løftet han glasskruset og dro frem en slurk.

'Harry har rett i det hele tatt. Alt du sa da er riktig. Vi stolte på dem helhjertet og mistet alt. Selv det har blitt dekket av helt skinn, men fruktkjøtt ble til slutt gravd ut utenom å vite. Raneren rullet alt sammen og stakk av. Nå tenker vi på hvordan vi skal betale neste måneds avdrag. Tigger kan også bli konge en dag. Kongen kan også en dag bli tigger. Hvor var vi? Men nå gjorde de oss til permanent tigger. De blir konger og leker gjemsel på gledesteder.' Sa Shankar, som var i nærheten, plutselig.

'OK, bror ... gi slipp. La dem oppleve irritabiliteten i ditt hjerte for en dag.' Sa Ramu.

'Det er den virkelige broren. To personer har allerede hatt det. Resten bør også ha glede av det snart. Slik får ofre som meg trøst. De spøkelsesrøstene som bråker inne i hodeskallen, vil forsvinne. De tapte pengene kommer aldri tilbake. Men hooligans skal ikke leve bra. Uansett hvor de går, vil de omkomme.' Sa Shankar. Kokende mani grep i ham.

'Dette er ikke deres feil. Din feil Shankar. Du ga det uten spørsmål. Når tillot du oss å skylde på dem? Når tillot du å stille et spørsmål mot dem? Du sa at vi var en forræder hvis vi spurte det. Hvis det er en bedragende mengde mennesker her, vil det også være bedragere.' Sa Harry.

'Det er sant. Du har blitt fortalt siden åtti til oss mange ganger. Men vi har ikke forstod hvordan dere kan finne det sannhet. Vi trodde ikke på deg i det hele tatt. Det er ingen stemme i hjernen den gangen. Sinnet over at dere alle er forrædere brennet i tankene våre den gangen. Det er forstått at du ikke har hjulpet med å drepe hundre mennesker ved å gi et hundre tusen kroner. Det faktum at vi sendte bombeskytteren og drapspistolen for å drepe vår mennesker, det er nå klart. Visdom har kommet til oss først etter at de endelig har krysset Nanthikadal ubemannet for å løfte den. All vår hjelp var borte og ødelagt rase vårt.' Sa Shankar.

Da han lyttet til disse samtalene, kom Kugan til Shankars side med et glass. Harry og Ramu likte det ikke. Problemet han forårsaket på radiostasjonen og dens konsekvenser fikk mange til å hate ham. Harry tenkte et øyeblikk om Kugan.

'Kugan er smart på en eller annen måte. Likevel er han også en av de galne som drømmer om at lederen fremdeles lever. Hvordan kan en slik skrubbet og rensert hjerne endres? Hva kan sies om de som fremdeles ikke forstår noe og fortsatt flyter i den ekstreme fantasien om at det kommer en annen væpnet kamp? Han fortsatte her slik at han spilte på Vardø. Det var ikke nok for ham. Det er mange som fremdeles vanvittig drømmer om å få det hest hornet som Tamil Eelam av vold.

Den såkalte ideologiske kampen for å få rettigheter er å være veldig observant, høflig og unngå tap så mye som mulig. På den offerreisen forstår de ikke at våpenet er som en sofistikert kirurgisk kniv som brukes for å få rettigheter ved å fjerne samfunnets fiende.

Nelson Mandela for rase vårt er ennå ikke født. Tamilenes rettigheter er allerede tatt bort. Det er tusenvis av tusenvis av mennesker i dag som tror at drap er en kamp. Han er en av villmennene. Verden har forandret seg mye, men Eelam tamiler tenker alene har ikke endret seg.' Vardøs erfaringer med disse tankene forårsaket en slags moralsk forlegenhet for Harry om Kugan.

'Hva Shankar bror? Hvilken filosofi har disse sagt siden åttisju? Tror du de forsto det lederen ikke forsto? Den elendige som ikke en gang har tankene om å jage en kråke med spythendene, sier denne filosofien. Lederen ville åpenbart være i live i dag hvis de hadde betalt og hjulpet på den tiden. Tamil Eelam ville også være tilgjengelig for oss nå. Ja, de kommer for å snakke om kamp. De har ingen respekt eller frykt for oss nå.' Sa Kugan. Harry forble stille, og innså at talen hans var ekkel, voldelig og provoserende. Han lurte på hvorfor det var så mye oppstyr på et arrangement som ville gjøre Vimalan lykkelig. Ramu snakket heller ikke, holdt seg tålmodig. Han bestemte seg for at det var ubrukelig å snakke med dem. I stillhet dukket det opp en tilstand av ubehagelig der. Når det går, reiser Ramu seg plutselig og sier 'Kom, vi kan gå og ta bilder.' Han ringte Shankar og Harry. Da han innså at dette ville passe bra, gikk Harry med dem. Kugan forble urørlig på samme sted som han kom tilbake etter å ha tatt et bilde som viser tennene vidt. Han lar fortsatt ikke Shankar være alene.

'Hvorfor stakk du av uten å svare på spørsmålet jeg stilte?' Han så på Shankar med hykleri. Trompeten i spørsmålet hans hette Shankar og han kranglet med Kugan. Ingen kunne låse munnen her. Dette er ikke et språkbarrierer land. Det er mange tamiler som bor i dette landet som tør

å gå utover det. Det er i strid med dette lands verdighet er et stort faktum.'

'Europeiske nasjoner viser at en nasjon kan leve uten problemer, og gir alle rettigheter til individuell religionsfrihet, ytringsfrihet og retten til å skrive. Likevel kan noen finne klage i det. Det er menneskets natur. Hvordan kan de rettferdiggjøre en bevegelse som ikke har gitt folket frihet, ettersom de har hatt friheten som disse landene gir?' Harry delte igjen tristheten med selv tenking i stillhet.

'Hva om de snakker om dette? Ikke kutt nakken til de som har tillit til deg. Det er mer som at du må ta hånden og bøye deg ved tanken på en samtale ansikt til ansikt. De lurte ikke andre. Vi ble ofte bedt om å ikke la oss lure da. Ja, la oss bare si at vi ikke har hørt det. Uansett det ikke gikk til hjernen vår. Vi er sønderknuste etter å ha gitt opp. Dere lurt oss. Kan du si nei? Snakker du så mye nå, kan du returnere pengene jeg ga til dere? Bare heis flagget ... du vil vise deg frem der. Mennesker må leve først med rettferdighet. Hvert menneske vil bli trollbundet av hvert monster. Dere skal ikke trykke på den.' Sa Shankar.

'La monsteret og Asura plukke håret deres. Hvorfor skal jeg gi deg penger? Røver jeg noe sted for å gi deg penger? Hvis du liker å spørre, spør du hvem som taler for deg.' Sa Kugan.

'Ikke fortelle oss om plukkhistorien. Dere vet allerede hva som skjedde? OK la det gå. Hvorfor vil de gi meg penger? Spurte de meg penger som en tigger uten noe pause? Jukset de folket og misbrukte pengene sine? De ba om og om igjen ikke å gi penger til dere. Men folk som dere ba oss om fortsatt 'gi oss, gi oss'. Dere må gi oss de pengene tilbake som totalt misbrukt og stjålet penger fra uskyldige. Ja, dere må gi alle pengene. Hvis dere ikke gjør det, må du aldri åpne munnen. Og krøller halen og blir veldig forsiktig. Ikke fortell oss om å jage kråke av spytt hånden. Alt trenger en kvalifisering.' Sa Shankar.

'Hva snakker du om kvalifiseringen min? Vi jobbet mye og veldig hardt på dag og natt. Hvorfor vil vi krølle halene? Hvorfor vi må holde kjeft? Dette er jo et demokratisk land. Vi har rett til å snakke hvor som helst og hva som helst.' Sa Kugan.

'Det er synd at vi har hjulpet de som benekter dette demokratiet til folk flest. Selv om vi ikke er gale på pengene dere har fått, vil vi være litt etter litt gal på å tenke på arbeidet dere har gjort mot oss.' Sa Shankar.

'Jeg har stått her med en gal og snakket så lenge.' Sa Kugan. Sinne skynder seg for å høre det i rusens av alkohol til den som allerede er forbanna av sinne, hat og hjelpeløshet.

'Hvem er gale?' Shankar hoppet opp og gikk for å slå Kugan. Et øyeblikk frøs alle sammen med stor forundring. Som om alle var blitt fortalt, hørte hodene til de i hovedområdet det bråket og snudde seg straks som solsikkeblomsten mot kjøkkenet. Hva som skjer, var et spørsmål som dukket opp i øynene på dem. Da Ramu skjønnte at problemet og den kom til å ende i en nærkamp, hoppet han opp av spenning.

'Du kan snakke hva du vil. Nærkamp skal ikke være her. Og ikke ødelegge dette partiet, det han gjorde for å gjøre alle lykkelige. Om dere krangler, da må vi gå til politiet. Å drikke alkohol ville være et stort problem har på skole.' Sa Ramu fanget Shankar hardt.

'Vil han slå meg? Slipp ... Jeg får se det definitivt.' Kugan ropte høyt på grunn av at Ramu holdt fast Shankar med seg. Ramu ville la oss krangle Shankar og Kugan et øyeblikk. Han innså at resultatet kunne være mer skadelig for Vimalan. Han roet Shankar. Imens Shankar,

'Se der Ramu ... ser du hvordan han hopper? Gi meg et øyeblikk, bror. Jeg vil knekke et kjeveben av ham.' Sa han.

'Å, det er ikke problemet. Tenk på Vimalan. I morgen må han svare på alt selv.' Sa Ramu.

'Du har rett. Folk som Kugan trenger å bli lagt merke til hvor det passer til ham. Da vil momentum spillet ta slutt.'

'Ok bror, la gå. Det er godt å spise nå og dra hjem.'

'Det stemmer også. Jeg har også noe å avbryte i hodet. Det ville være fint å avslutte måltidet og reise hjem.' Sa Shankar.

Shankar roet seg sakte. Ramu stakk av og tok med mat til seg selv og Shankar. Da han så dette, gikk Harry og hentet mat til seg selv. Så dro alle hjem med Shankar etter å ha spist ferdig.

Harry er forbauset over å tenke dagens begivenhet. De som en gang motarbeidet ham for det han en gang sa, er nå målløse. Nå når de snakker, snakker de på en vennlig måte. Når du ser på disse samtalene, vil noen fortelle deg at de angret på det de blindt trodde på tidligere. I de dager prøvde Harry opp ned. De aksepterte det ikke da. De hørte ikke i det hele tatt. I stedet bygde de navnet på å være en forræder om Harry. Tiden gikk på å undervise i en leksjon som var knusende for selvet. Nå står

de målløse. De kommer til Harry og snakker som tilståelser. Likevel fortsetter noen, som Kugan, å forestille seg noe som ikke endrer hjernen som er blitt vasket for godt.

'Hva i helvete tenker du? Jeg har et problem du ikke trenger ... ikke sant?'
Sa Shankar.

'Nei ... Nei ... ikke som den broren. Kanskje ikke alt skjer akkurat slik vi tror ... det er det? Hvis alle var glade for at et godt resultat hadde kommet til tross for all urettferdighet. Mange urettferdigheter kunne skjult permanent for evig tid. Men hvor er leksjonen som tiden har lært rase vårt for å overvinne urettferdighet? Dette er en viktig leksjon som historien har lært til oss. Allikevel har det ikke skjedd noen endring i måten vårt folk godtar det faktum at det er stor misforståelse på banen vi har vært på så lenge. Raset vårt har ingen frigjøring fra noe med mindre at vi lærer av sporene fra fortiden ... Jeg har forvirret og bekymret meg over det.' Sa Harry.

'Jeg forstår nå dybden i tankene dine. Men det er mange mennesker som hevder at de fanger noen kaniner som bare har tre ben. Ingen forventet, de vil forandre seg lett. Se på meg ... Jeg var slik selv lenge.'

'Ja ... Er det mulig å tro blindt noen ganger? En dag vil muligheten komme til å innse at det er feilaktig at du har gjort det. De som ikke forandrer seg, går fortsatt lik nedsenket i blind tro.' Sa Harry.

'Det er det Harry. Mange flyter i drømmen og i håp om at lederen fremdeles vil hoppe ut av himmelen. Faktisk kaller de meg en forræder uten å se på hvor mye penger jeg ga til dem. Hvem er forræderen? Hvem er martyr? Se om det gir noe mening? Den som ikke liker seg selv, er en forræder av alt. Den som liker seg selv, er martyr for alt? Som å tro på det i vår rase?'

'Du har tilegnet deg denne gode visdommen.' Sa Harry.

'Det er som solhilsenen du gjør etter at du mistet synet av øyet. Vi kunne ha rømt uten gjeld hvis vi hadde tenkt litt tidligere. Det vil gjøre noe i hodet mitt hvis jeg tenker meg om det. Det er som å høre en stemme i hodeskallen.' Sa Shankar.

'La det gå. Vær modig. Hvem bryr seg om noe skjer med deg ved å tenke og tenke igjen? Det vil skade deg selv, Vanitha søster og sønnen din ... Folk vil si hva som helst. Baksnakke hvis du har bra, Baksnakke hvis du faller.' Sa Harry.

'Ja ... det er også sant.' Shankar var enig.

12 Butikk

For en tid tilbake i Vardø ...

FSolen viser hodet i en time, og det er lenge siden han trakk hodet bakover. Byen var stille bare i mørke og kulde, siden vinden som vanligvis blåser i Vardø ble avledet et sted den dagen. Selv om denne stillheten er en unaturlig handling, har den i dag blitt virkelighet. Rundt klokka fire etter jobb gikk Harry til butikken. Butikk navnet er Affa. Selv en liten butikk har alt du trenger av det. I tillegg til stekt kylling, stekt grisekjøtt, Pytt i Panna som er laget av stekt kjøttkaker, stekte poteter, stekte grønnsaker og stekt egg er blandet tilgjengelig for å smake av varm og øyeblikkelig der. Når du går inn i butikken, får lukten av maten syren i magen til å kaste inn høy hastighet.

Inne sto også Thiru uventet. Når de snakket med hverandre, gikk de bort og tok de tingene de trengte. Så kom de begge nykommeren plutselig inn i butikken. Først var det ikke klart for Harry hvem nykommeren var. Da sa Thiru at han forsto hvem han var. Dem så Harry og Thiru, kom de av seg selv og presenterte seg til Harry og Thiru.

'Introduksjon begynner alltid vakkert. Egenskapene blir forvrengt når flagget heises.' Tenkte Harry.

Ganes avsluttet sitt arbeid og kom dit når de var i samtale. Det var der første gang Harry møtte Shankar. Hvordan er han? Harry ante ikke hva ideene hans var. Harry hadde ikke tenkt å gjøre det. Shankar begynte uten å gi det en sjanse,

'Det er hyggelig å se mange tamilske mennesker som jobber her. Da vil de hjelpe gutter mye? Bare hvis de hjelper gutter mye, så vil gutter snart finne en slutt på kampen. Det vil også være en god leksjon for singalesere. Hvis gutter sender boks etter boks, vil singalesere koke. Det er da de vet hvor vårt heltemot er.' Sa han.

Harry, Thiru, Ganes, for ble stille. Shankar, som ikke forsto det,

'Så hvor mye gir du til gutter hver måned?' Spurte Shankar. Hans blikk falt på Harry. Harry forble stille. Ganes orker ikke det,

'Har det noe for deg hvor mye vi gir? Eller skal vi bare gi til dem? Gi om du ønsker. Andre måter holde munnen lukket ... Hvorfor bekymre deg unødvendig om de andre menneskene?' Spurte han.

'Hva snakker du om? Er du også tamil?' Spurte Shankar.

'Snakk ordentlig hva du snakker. Tror du at statusen og hierarkiet vil endre seg hvis vi ikke betaler LTTE? Vi har en lang tradisjon. Vet du at vi er de høyeste i tamilske samfunnet? Har du kommet for å spørre meg om at jeg er tamil?' Ganes nærmet Shankar i ukontrollerte sint.

'Hva spurte jeg feil? Jeg spurte hvor mye du ga til LTTE av spenning om å bare vite det. Var det noen tamiler uten å gi til LTTE? Hvis dere er en annen bevegelse ...? Fortell det om. Hvorfor blir du aggressiv og sint på det meg? Hold din sosiale psoriasis med deg. Vil du slå meg her? Kom og slå meg da.' Sa Shankar.

Harry stoppet Ganes.

'Han kom nettopp hit. Alle har sin egen personlige mening. Han vil vite det om noen måneder. Da blir ikke et problem som dette.' Sa Harry.

'Bror! Det er han som kom hit nå. Det er han som observere og snakke nøye. Tror du at vi skal ringe ham og ta en leksjon for ham?' Spurte Ganes.

'Greit ... dette kommer ikke til å skje lenger.' Sa, Harry.

'Jeg ville ha forlatt deg uten å spørre om du er noen annen bevegelse. Jeg spurte deg fordi jeg trodde du er en vanlige mennesker.' Sa Shankar.

'Det spiller ingen rolle om at vi er en annen bevegelse eller ikke. Hvorfor spør du om andres personlige forhold? Er det ingen ting å snakke om?' Spurte Harry.

'Åh ...' hvisket Shankar høflig og eleganse. Harry stirret og gikk bort fra ham. Thiru, Ganes fulgte sammen med Harry. Shankar gikk hentet varene på motsatte side.

De tre har gått litt lenger. Den som kom med Shankar, kom løpende mot dem. Han pustet med vanskeligheter. Harry trodde Vardø-luften hadde lite oksygen.

'Beklager ... Shankars måte å snakke med dere er ikke riktig. Allikevel krangler vi verbalt eller fysisk vil frem komme som tamiler kranglet.' Han sa.

'Det vet vi også. Men, noen mennesker har ikke evnen til å forstå andre mennesker. De vet bare tvinge tankene sine på andre mennesker. Å handle villig er en god ting. En stor feil antas å pålegge andre det samme. Det er uakseptabelt for noen å gjøre det av en eller annen grunn. Vi må

lære å respektere rettighetene til våre medmennesker når vi ser på nasjonen vi lever i. Har jeg rett?' Spurte Harry.

'M... Du har rett. Det er en god ide å ikke tvinge noen til noe.' Han sa.

'Fortell de litt om dette, bror.' Sa Ganes.

'La oss si. Det gjenstår å se om de vil lytte til dette.' Han sa.

'Verden til tamilene du nevnte har gått tapt her siden den gang. Se om det er noe du kan gjøre for å forhindre at restene forsvinner.' Sa Ganes.

'Hm ... jeg får se.'

Thiru liker ikke å sitte urørlig i den saken og spurte ham,

'Hvor bor du, bror?'

13 Shankar

Sommer lyn sjokk slo alle da bilen kom til Shankars hus midt i samtalen.

Shankar bodde i en enebolig. Det var et hus som ble kjøpt på nittitallet da boligprisen var veldig lav. Hans skjønnhetsherregård, gjemt midt i epletrær med vakre kurver. Shankar var den første som fullførte boliglånet ved å jobbe hardt. Han brukte så mesteparten av pengene sine på å renovere huset. Hjem er hans første galskap. Eneboligen vil kreve en deltid å vedlikeholde. Det er noe Shankar aldri blir lei av. Selv om det er kaldt, vil han stå ute og jobbe hardt om kvelden. Folk vil stå på kø for å kjøpe om han vil salg det nå.

Sivakaran's øyne var i lang tid rettet mot dette huset og Shankars rikdom. Ventet på muligheten til å komme. Først da spilte innsamling for siste krig inn. Selv om det ikke var så vanskelig å overtale Shankar, kunne han ikke taklehans kona Vanitha. Sivakaran syntes det var veldig vanskelig at hun ikke var enig. Til slutt vant Sivakaran. Huset flyter igjen i gjeld. Selv om Vanni-eksistensen i rystingen, her var den på blind stigning.

Politibilen var nå parkert foran det vakre huset. To politi, en mann og en kvinne, gikk ned og besøkte huset. Så kunne Harry se Vanitha søster snakke med dem om noe. Harry forsto ikke hvorfor politiet var hjemmet på dette tidspunktet. Kan ikke finne ut hva som skjer i Oslo akkurat nå. Illusjonen om at et slikt mysterium eksisterer i Tamils hjemsøker ham. 'Den ondskapsfulle dansen til demonenes angrep på felles eiendom vil vare lenge. Det er en annen historie at 'benami' som rettmessig eier har overtatt felles eiendom. ' Han tenkte det. Neste øyeblikk parkerte Shankar bilen, skyndte han seg ned og løp mot huset. Harry og Ram løp etter Shankar.

Vanitha så Shankar løper møt henne. Da han nærmet seg, så hun på politimannen og sa: 'Dette er mannen min.' Hun introduserte ham etter på. Neste øyeblikk samlet en av elendighetene som hadde undertrykt kvinnen, og fylte hennes halsen. Noen vestlige kvinner skjuler sin angst som jernmenn. Noen kvinner vil kaste noen fargeløse perler og sette en stopper for det. Vanitha, den uskyldige dame, åpnet munnen og skrek

høyt. Hun skriket. Det ble forstått av Harry og Ramu at noe kontroversielt som hadde skjedd. Spørsmålet om hva som skjedde, fantasien til det, som katten og en mus, løp og lekte.

Politiet som hadde sett Vanitha gråte stille en stund, håndhilste seg og presenterte seg for Shankar ved å si navnene deres. Etter det, den mannlige offiseren heter Torvald så på Shankar ...

'Vi kom for å patruljere denne siden. Så mottok vi en rapport om at noen hadde truet med å drepe din kone over telefon. Du må komme til Manglerud politistasjon i morgen og levere inn en klage. Etter det vil vi bestemme oss for det. Du trenger ikke å bekymre deg unødvendig. Hvis det er noe problem, dere kan ringe til oss igjen.' Sa den politimannen. Først da forstod Shankar og andre betydningen av Vanitha's gråt. Politiet reiste raskt uten ytterligere forsinkelse. De har alltid tusen jobber. De kommer ikke lett til slike små saker. Harry forstod at de bare viste ansiktet fordi de kom til denne siden da noen jobber et sted her i dag.

Vanitha hadde sluttet å gråte nå og var litt stille. Shankar startet brått. 'Denne Kugan-hunden ville gjort dette. Jeg må gi ham en god leksjon. Nå vil jeg gå og finne ut all sannheten ved å gi ham en skikkelig hit.' Shankar løp for å kjøre bilen sin. Igjen var det røre. Forundring forgudet den menneskelige bevegelsen. Ramu snappet seg opp, løp fortere og tok tak i Shankars hånd.

'Bror, er du sint? Akkurat nå kom onkel og gikk. De kan gå hvor som helst og gjemme seg og vente på å fange noen. De ville ha visst at du var full allerede. Da skal du kjøpe det unødvendige problemet til en pris? Skal du bare bli fanget og snappe lisensen uten behov nå?' Spurte Ramu.

'Nei, hvis de kommer, vil jeg kjøre som en slange og unnsnippe uten noen problemer.' Sa Shankar. Harry lo mens han lyttet til det. Selv han tier.

'Å. ... alle vet at du er svinger og svinger bilen din og kjører veldig bra. Det er noe viktigere enn det nå.' Sa Harry.

'Hva i helvete er det?' Spurte Shankar.

'Kom først hjem. La oss se hvilket nummer de ringte fra.' Som ga en vri. Hans gjetning er at politiet allerede har sett det. Imidlertid var det den eneste grunnen til at han var distraheret av Shankar på den tiden.

'M. ... det er også en god idé.' Sa Shankar.

Så gikk alle inn i huset og tok telefonen. Det er ikke noe tall i det. Det var et anrop fra skjulte nummeret. Da han så dette, sa Ramu: 'De som gjør så mye ting vil også tenke på dette. er det ikke?'.

'Hm ... Politiet vil finne ut om du stadig blir trakassert ved å ringe i telefonen. Vi kan ikke gjøre noe akkurat nå.' Sa Harry.

'Kugan har beordret å gjøre dette for noen mot oss. Hvis vi gir god leksjon til den hunden, vil all sannheten komme ut ...' Sa Shankar.

'Hvor jeg kjempet med ham? Den hunden kom for å slåss med meg. Jeg må ha gitt ham nok og sendt ham tilbake. Alle dere etterlater meg ikke for det. Hva snakket de med deg om? 'Shankar så på Vanitha og spurte fortsatt.

'Hvordan kan jeg si det hele? De snakker veldig fornærmende språk som finnes på tamil. Jeg kommer til å dø selv høre den slags samtaler.' Sa Vanitha. Hun hadde ikke mot til å uttale disse ordene.

'Ikke tenk på alt sånt. Dette vil være den vinnende modellen for de som vil snakke sånt mot dere. Alt dette bør glemmes neste øyeblikk og du må handle som ingenting som skjedde. Det burde være en god leksjon for dem.' Sa Harry.

'Harry bror er riktig søster.' Sa Ramu.

'Det er noe sant Ramu. Men det er synd at mennesker blant oss som i det skjulte snakker med slike dårlige ord til en familiekvinn? På den annen side hjalp disse til frigjøringen av tamiler? Hvor beskytter alt dette kulturen og verdiene våre? Er ikke alt en vits, bror?' Sa Vanitha.

'Det var slutten på spillet deres. Du bekymrer deg ikke Vanitha. Disse er fortsatt ikke slutte å jukse navnet på LTTE. De vil slå hverandre en stund til for å rulle sammen det som allerede er igjen. Etter rulling vil de passe på at de kan rulle andre steder.' Sa Shankar.

'Er det ingen måte å rulle sammen?' Sa Harry.

'Hva annet drar de denne typen arbeid selv på deres hode? Hver tenker som Newtons lover. Det magiske spillet kan ikke uskyldige forstå. Sinnet er templet til den som har samvittighet. Hvorfor skulle han løpe til templet? Hvis de vandrer rundt i Tirupati, Palani kan de unnsnippe fra reaksjonen fra Gud for de synder han har begått? Vil all synd bli tilgitt hvis tyven legger det i et lite tilbud til Gud? Vil Gud, som ønsker den falske mynten, hellige disse? Hvis han gjør det, hva heter han da? Tyven ... den som ikke har samvittighet ... den som ødelegger annen rikdom ... trenger medlidenhet med Guds tilgivelse for synder. Hva er frykten for de som ikke har det? Guden de tilber, er redd for å se på de rene mennene. Har jeg rett?' Sa Ramu.

'Wow,' sa Harry og klappet i hendene. Deretter,

'Broder du kan øve på å forkynne. Da vil tusen hengivne begynne å vandre bak deg. I likhet med Gokulathu Kannan kan du komme rundt og bli populært hamret. Vi kan endre navnet til Ramananda som den svindelen Nithyananda.' Sa Harry.

'Hvorfor han som en så god gutt at dere ikke liker ham skal være som?' Spurte Vanitha.

'Nei, søster, hva nytter det å være en god gutt? Hvem som jukser økonomisk, de vil jukse alt med rev sinn. Spillet og oppførselen deres er det som holder dem gående også her. Det eneste som er igjen for ærlig rettferdighet er et liv uten adresse?' Sa Ramu.

'Ikke slik. Se på det hvem som har ro i sjelen. Måtte vi også være ved godt mot. Men sist gang vi gir pengene våre og kjøpte all denne lidelsen og setter en stopper for vår sjelefred.' Sa Vanitha.

'Se på hva som skjede med Sivakaran. Han ville hatt mye penger. Ville det ha vært fred?' Spurte Ramu.

'Det stemmer, Ramu. Boomani søster vil lete etter meg. Jeg må gå nå.' Sa Harry.

'Akk, jeg var ikke klar over tiden ved å høre samtalen og glemte alle tanker. Jeg kan lage te. du kan drikke te og gå etter det.' Vanitha gikk unna.

'Ikke gjør alt det nå for oss. Vi kan drikke te en annen dag. Du låser døren støtten forsiktig.' Som Harry sa, dro også Ramu med ham.

14 Brennende satan

Klokka er fire om morgenen. Gjenopprettingsperiode med minner preget i hjernen til menneskelige dyr. Det skjer i dypet av menneskelig søvn. Etterforskningen som foregår i sinnet på grunn av scenene som utspiller seg i den, vil fortsette etter det. Harry sov i dyp søvn ... noen sjelehenvendelser kom som drøm i hjernen hans ... Da telefonen sutret over at det, hele var forvirrende. Mirakuløs eller sjel søking oppløst, og dessverre ble den bitt. Harry rullet i sengen motvillig til å ta den. Han bestemte seg for å legge seg hvis telefonen hvilte før tre ganger. Han bare så på når den andregangs ringte. Det sluttet ikke før tre ganger. Spørsmålet om hva som ville være var kjedelig. Han tok det som om han forbannet telefonen i tankene sine. I den neste enden snakket Shankar med tristhet. Harry er sjokkert når han finner ut årsaken til det. Harry hoppet opp av sengen og skiftet raskt klærne. Han kontaktet Ramu på telefon og ba ham komme hjem. Boomani som så dette ...

'Hvorfor er du ute midt på natten?' Spurte ham.

'Shankars hus brenner. Jeg kommer til å se det.'

'Hva?' Hun skalv.

Han sa ikke noe i detalj i spenning. Men sa kort hva han viste.

'Noen kaster en parafin bom inn i huset hans.'

'Å. ... gjorde noen det fortsatt her?'

'M... Mange slike ting kan skje. Det var en gang der tamiler og singalesere ble slått hverandre er en politisk virksomhet. Selv om det fremdeles pågår der, bortsett fra det at tamilene er inne i tamilene og singaleserne er inni singaleserne gjør den politisk virksomhet fortsatt. Det skjer overalt, ikke bare på Sri Lanka. En del av det gjelder seg over her også.' Sa han.

'Du sier mye som jeg forstår ikke nå. Har de ikke skadet? '

'Det er et hus på bakkenivå. Hvis de måtte komme ut, vil de komme ut på den andre siden. Bare vi drar dit, så kjenner vi resten.' Sa Harry.

'La meg lage te? kan du drikke før du drar dit?'

'Det ville være fint å drikke te. Men det er ikke tid til det nå. Kom tilbake og drikk det.' Sa Harry og løp mot kjøretøyet i en bevisstløs søvn. Ramu's bil hadde kommet før han nådde garasjen. Da han så det, hentet ikke Harry bilen sin og satte seg inn i Ramu's bil.

Da Harry dro til Shankars hus, hadde mange mennesker samlet seg der. Den blå glitrende lys er overalt. Hjelpestyrkenes totale okkupasjon for å

forhindre ødeleggelse er der. Deres tilstedeværelse som ambulanse, brann og politienheter. Bølgen fra den menneskelige mengden som sympatisører, underholdning elskere, nyhetsaggregater samlet der for å se tragedien.

Harry gikk nær døren til huset til Shankar. Politiet hindret ham i å gå for nært. Han var litt skuffet over ikke å kunne komme i nærheten av Shankar-huset, han sto på det stedet og så på døren. Ramu sto på avstand. Til Harry skyldfølelsen som forstyrret søvnen til Ramu.

Den kasserte parafinflasken eksploderte, og drivstoffet sølte på bakken. Flasken eksploderte, og en del av drivstoffet lå på treveggen også. De som var i huset, må ha sett først før det blir større. Noen fra innsiden må ha slått ilden med pulveret for å slukke. Etter det kom brannvesenet og slo skummet og slukket det helt. Femti tusen kroner ville imidlertid koste å fikse dette. Shankar trenger ikke å bekymre seg for det. Alle er trøstet med at forsikringsselskapet vil gjøre det. Derfor vi betaler dem hvert år. Hva er budskapet altså formidlet skjønt? Hva er trusselen? Harry var bekymret da han tellet innvirkningen av det. Han forsto jernhammertrusselen som hang over på hodet ham om at de ikke lenger ville avvike fra deres voldelige vei. Den trusselen flyter nå blindt over de som en gang støttet seg selv. Det forårsaket Harry uutholdelig smerte. Man forstod at det skisserte overlevelsestaktikken til mennesker som Shankar for å fortsette å være munnstengt som idioter.

'Spillet med avskårne haler har ikke stoppet ennå. Det er en stor tragedie å leve i illusjonen om en rase som ikke vet at det er like utryddet som de pulserende østersene. Det er enda mer tragisk at det er vårt løp. Gjerdekampene våre vil fortsette hvor som helst tamiler som bor. Kommer tiden da den som ikke er primitivt språk og deres kultur vil bli utryddet midt i menneskehetens historie fra Eelam?' En bitter tanke løp gjennom Harrys sinn.

'Hva tenker du, Harry bror? Det ser ut til at politiet ikke lar deg engang gå og se på døren. Det virker som om at vi kan ikke gjør noe her.' Ramu kom til siden og sa.

Harry innså at Ramu led av søvnløshet. Det var først da Shankar stille kom bak dem og holdt i hånden, at de så på ham som om de hadde skjønt at han var der. Deretter

'Har du ikke vondt?' Spurte Harry.

'Vanitha sovnet ikke fordi hun allerede var livredd. Jeg besvimte også litt. Der på festen, drakk jeg også mye? Jeg er nesten bevisstløs. Redd for det plutselige fallet av noe, løp hun og vekket meg. Så kom jeg ut og åpnet døren og forsto hva som skjedde. Jeg ba Vanitha ringe brannvesenet og tok med pulveret. Brannen var ikke helt slukket. Må vi ikke funnet ut hvordan vi skal slå pulveret? Brannen ble delvis begrenset. Så ankom de. Heldigvis brant det ikke i stor skala.' Sa Shankar.

'Jeg må si deg at du er veldig heldig. Hvis brannen blir veldig stor, kan vi ikke rømme lett. Å ha et hus med bakkenivå vil være en stor fordel å komme seg ut i slike situasjoner for deg. Normalt kan du åpne vinduet og komme ut med det. Ellers vil bakdøren hjelpe. Historien hadde vært annerledes hvis det var en leilighet.' Sa Harry.

'Ja ... det du sier er sant. For å se på måten som ble kastet, er det et mønster som de noen ganger laget for å skremme eller holde munnen. Det er ikke noe vindu der de har kastet. Så brannbomben kastes i frontende som ikke lett blir tatt fyr. Hvis vindusglasset trenger gjennom, vil flasken knekket og kommet inn. I så fall ville det være veldig vanskelig å komme seg ut. For meg føles det som om noe ble gjort for å skremme dere. Andre måter, de må ha kommet uten en plan.' Sa Ramu.

'Det er noe i det du sier, Ramu. Hvis de vil brenne hele huset, knuste de først vindu glasset og deretter kastet brannbomben. Det virker absolutt for meg som om de vil skremte noen.' Harry enige med det.

'Hva i helvete gjorde den Kugan, prøver han å skremme meg? Har han fått så mye mot nå?'

Shankar grep sin hendene i sint og snakket. Ble Duryodhana Veemas fiende, og deretter Duryodhana ble Karnans venn er skjebnen? Er vi de bevisstløse menneskene som ønsket å lære om Hitler og ikke forsto Bhagavad Gita og Mahabharata? Er revolusjon en allegori om menneskeheten fanget i illusjon?

'Det er politiets arbeid som finner ut hvem som har gjort hva. Det er forsikringsselskapets ansvar å reparere huset. Hvorfor er du unødvendig sint nå? La slappe av og kjøle oss ned. Hva gjør de? Uansett hvem de fanger, kan vi vente og se med rolig.' Sa Harry.

'Du har rett. Men ... jeg kan ikke være tålmodig som deg. Noen ganger er en stemme inne i hodeskallen som å kaste en pisk og si gjør noe. Da skal alle lemmer skjelve og det blir en stor dytt. Jeg er bare der. Han vil komme med vilje og krangle med meg. En av dem snakket om melk og honning og tatt huslånet, og han er borte fra denne verden for å lure

andre mennesker. Selv om du tror du er inaktiv, vil de ikke forlate meg, Harry.' sa Shankar igjen.

'Det er riktig ... de som gjør urettferdighet og bedrag vil ikke leve lenge. Er det den indre hånden stikkelsbær? Hva som skjedde med Sivakaran er et godt eksempel. Du er stille for alt er bra for deg bror. Oppsøk lege om mulig. Han vil gi deg noe.' Sa Ramu.

Shankar roet seg litt etter å ha hørt hva de to sa. Brannmannskapene var ferdig med å inspisere alt. Så åpnet de vinduene og få bort røyken luften. Etter en stund kom de til Shankar. De som kom slik, fortalte Shankar at han kan gå inn i hjemmet nå. Etter det avsluttet de arbeidet og kjøretøyet begynte å bevege seg stille derfra.

Politiet forhører nå dypt Shankar og Vanitha. Først kom den truende telefonen. Så blir huset fyrst opp. Det er tydelig for dem at alt dette ikke er en ulykke. Shankar kunne ikke motstå politispørsmålet lenge. Han begynte å lure på å fortelle alt om hva som hadde skjedd i festen den kvelden. Det gjorde dem mer bekymret for dette problemet. Shankar vinket til Harry da de spurte hvem som var der med ham. Så en kvinnelig politibetjent nærmet seg Harry.

Hun er høyere enn seks fot. Tynn fast sterk kropp. Skandinavisk krøllete blondt hår som går ned til nakken som en tynt bølgete. Blå øyne skinner som diamanter. Amors syn på sinnet. De vakre kronbladene hennes i chilifruktfarge hopper som lite fisk. Det ubarmhjertige smilet som alltid dvelte i det. Som den oppreiste skjønnheten i den blå kappen, dytter de små brystene som en skulptur foran henne, stivt kom hun og sto foran Harry. Så ser på Harry,

'Er du Harry?' Hun presenterte seg ved å gi ham en hånd. Hun sa at hun het 'Randi' da hun ble introdusert slik. Harry håndhilste også som svar. Han smilte som å introdusere seg for ikke å si navnet igjen fordi hun visste navnet. Deretter,

'Trenger du hjelp fra meg?' Spurte han.

'Hm ... dro du på festen i går kveld? Kan jeg snakke med deg nå om det?'

'Selvfølgelig ... vi kan snakke om det.' Sa Harry.

'Hva skjedde mellom ham og Kugan på festen?'

'Ikke noe stort, det var ikke noe vold. Det burde ikke skjedd fordi det er så mange av oss. Bare de snakker aggressivt.'

'Hva er grunnen til det?'

'Det kan betraktes som et argument skapt av en uenighet.'

'Om hva?'

'Problemet med hjemlandet ... problemet med pengene som samles inn til det.'

'Er det en sammenheng mellom de to?'

'Ja ... det er det.'

'Hvordan?'

'Shankar var den som ga pengene. Kugan er en samler av det.'

'Åh, virkelig? Har du gitt også?'

'Hm ... hm ...'

'Hvorfor ler du?'

'Jeg er ikke en baby som ser på noe fyrverkeri. Jeg har ingen tro på vold. Jeg har en ide om hvor mye offer som kreves for å bruke ikkevold som et krigsvåpen for å oppnå et mål. Ta Nelson Mandela som et eksempel. Det er det som ikke er voldelig, uten egoisme. Det er en misforståelse at ikkevold har mislyktes, det er mislykte fordi vi ikke har politikere som Mandela. Jeg er ikke langt nok til å gå etter de som bærer våpen, eller i den grad jeg hjelper dem. Jeg er ikke en vanlig som applauderer for militær seier og deretter bekymrer seg for nederlag. Jeg liker ikke å ofre tusenvis av uskyldige for den seieren. Derfor gir jeg ikke penger til noen.' Sa Harry.

Ramu, som så på dem begge på siden, så ut til å ha hørt en god forklaring på ansiktet hennes.

'Ja ... du er klar. Jeg liker også standen din.' Hun sa.

'Norsk folk liker generelt ikke vold. Ikke bruk det som et kurs for å løse problemer. Slike mennesker som dette står bra.' Tenkte Ramu. Ramu vet også at ikke alle nordmenn er sadhus.

Den kvinnelige politibetjenten så på Ramu og smilte kjærlig. Ramu likte det. Han smilte som svar også. Da han så henne, så det ut til at hun akkurat hadde fullført politihøgskolen. Hun så tilbake til Harry for å spørre og skrive ned mer informasjon. Etter en stund drar politiet derfra, og Shankar nærmet seg dem.

'Hva fortalte til politimannen?' Harry så på ham og spurte.

'De spør om hvem jeg er i tvil om? Hva kan jeg si? Vi snakket motsatt med Kugan. Han ringer umiddelbart og snakker med kvinner om alt han ikke skal snakke om. Han setter også fyr på huset. Ingen har vært her så lenge ringe til oss eller satt fyr på. Hva betyr det at alt skjer like etter å ha snakket med ham? Jeg har ennå ikke mistenkt ham; Trenger du en annen grunn?' Sa Shankar.

'Ja ... det du sier er rettferdig. Hvem andre skulle plutselig bli så sint på deg. Det og den blendende sinne som følger med å gjøre alt arbeidet over natten? Det er utrolig.' Sa Harry.

Så gikk alle inn gjennom bakdøren. Vanitha tørket av sofaen. Hun visste ikke om det var noe røyk eller støv i det. Alle sitter på den.

Etter en stund kom Vanitha og sto med te uten å si noe. Så drakk alle te og snakket. Tiden i samtalen oppløste seg magisk. Tiden reiste mot fødsel av neste dag. Sterke mørket sine klør klarte ikke å holde grepet, da morgenen fødte sola sagte. Harry og Ramu sa farvel og dro hjem. Når tiden er inne for oppvåkning fra drømmer, er det synd for antallet mennesker som ikke vil bli kvitt det. Han gikk mot bilen med Ramu.

15 bedrag

For en tid tilbake i Vardø ...

Den dagen dro Thiru og Harry til møtet med dyp ettertanke. Radioansvarlig og stedfortreder var samlet i rommet der møtet skulle finne sted. Kaffe til drikking, varmt vann for å lage te, mange slags te pakke, sukker, melk, skjeer og kjeks for å spise ble holdt der. Det er et kontinuum av meditasjon som fryser i stillhet og søker styrke til å levere ordene kraftig og skarp. Lineært smil dannet av kirurgi på forlegenhet over ikke å kunne bli kvitt meditasjon. Den svake rynken av et smil igjen på ansiktet til Jarle som hadde vært stille en stund. I det et spørsmål 'Kan det ikke være enhet fra de fire tamilene alene? Hva skal dere gjøre med radioen?' Er gløden fra spottet av å se på Harry. Jarle Noen ganger snakker han sarkastisk, uforståelig og spøk. Å snakke i dobbel forstand er en glede for noen. Mange synes det er vanskelig å forstå. En glede i det for den tvetydige foredragsholderen. Noen ganger blir Harry irritert når noen snakker i dobbelt betydning på et annet språk. Han vet ikke hva Jarle kommer til å si i dag. Heldigvis har Knut muligheten til å snakke mer enn Jarle, han gir ikke tid til Jarle. Knut, sier ordtaket, men snakker direkte. Han vil åpent oppgi sine resultater.

Som svar på stillheten med en hemming begynte Knut å snakke.

'Jeg er rett på sak. Etter kampen på radiostasjonen den dagen var det viktig å ha en avtale. Den hendelsen var ikke det vi forventet. Så det ble litt av et sjokk for oss. Det har forårsaket oss mange vanskeligheter med materiell skade. Vi vet at du ikke forårsaket hendelsen. Vi trodde vi kunne snakke med deg om det i komfort. Plutselig kom Mahean en dag til studioet og snakket med meg. Han beskyldte deg for å ha drevet radio på vegne av noen av organisasjonen din uten å respektere oppfatningen fra flertallet av tamilske folk her. Han sa at det var årsaken til kampen. Disse tingene var litt av et sjokk for oss. Han argumenterte også for at vi burde gjøre en slags ordning slik at ikke flere kamper skulle finne sted her.' Knut sluttet å snakke det og så ut som om Thiru og Harry ville si noe. Harry forstod det,

'Tror du på det?' Harry spurte bare det.

'Hvilken del du spør om?' Spurte Knut.

'Jeg hører om dem sier at vi driver show på vegne av en bestemt organisasjon.' Sa Harry.

Knut så på Thiru og fortalte,

'Thiru! Du har allerede snakket med meg om dette. Du har uttalt mange ganger at du har til hensikt å drive denne radiostasjonen uten politisk tilknytning. Så jeg tror ikke helt hva de sier.' Sa Knut.

'Veldig glad. Dette har vi ikke endret seg mye fra start. Det faktum at vi fremdeles ikke noen politisk miks som har kommet inn i denne radioen. Det som skjedde den dagen, var uutholdelig av det faktum av dem. Vi som driver radioen, berørte av etter den hendelsen.' Sa Thiru.

'Beklager ... Jeg er trist å tenke på den hendelsen også. Jeg snakket litt hardt med ham om det. Siden det er en politisak, snakket jeg ikke så mye videre om det. Jeg synes det er bra å bare vurdere én ting.' Sa Knut.

'Hm ... fortell meg.' Spurte Thiru.

'Denne beleiringen er endelig i ferd med å slå oss i hodet med en hammer.' Tenkte Harry. Hans natur og vane var slik. Han vil si noe direkte, men som å injisere en banan.

'Dette er et demokratisk land. Hvis det er et problem med en mening her, vil det bli avholdt en avstemning, og den som får flertallet i den, får valget sitt implementert. Hans oppfatning er at en ny administrasjon vil bli valgt av det eksisterende flertallet, og de kan lede showet. Vi kan ikke se bort fra den oppfatningen. Så dere må holde en avstemning for det. Dere må være bundet av den avgjørelsen. Det er vårt valg.' Sa Knut.

'Hvis du sier det, gjør vi det. Vi har ingen valg i det. Men du må forstå et faktum. Dette demokratiet vil bidra til å innføre politikk og en partisk ideologi på radio i fremtiden. Det er vår frykt. Det er deres formål og vår sorg. Hvis du forstår tamil, trenger vi ikke være her.' Sa Thiru.

'Demokrati styres av det flertallet ønsker. Sant. Det er vanskelig for oss å forstå deg med mindre vi forstår språket deres.' Sa Knut med et smertefullt smil. Det virket for Harry at han ikke kunne forstå oss selv om han forsto språket vårt.

'Sant. Flertallet av tyskerne var ikke imot drap på jøder i andre verdenskrig. Eller lot som om de ikke visste om hva som foregikk. Det betyr indirekte støttet det. Fordi de fleste singalesere ikke motarbeider det srilankiske regjeringen har gjort; De gjorde også den historiske feilen. Vi gjorde den samme historiske feilen på nord i Sri Lanka. Er det ikke noe som ble demokratisk anerkjent der da? Demokrati er et diktatur hvis det ikke respekterer minoriteters synspunkter og rettigheter. Det er ikke riktig demokrati. Ekte demokrati er når det blir opprettholdt av humane ledere, når minoriteter har rett og frihet. Da vil det vise menneskeheten.

Demokrati som respekterer minoriteter, kan kalles ekte demokrati. Vi er de som i våre liv har opplevd de grusomme sidene ved majoritetsdemokratiet i vårt land. Den tragedien vil skje igjen når historiene blir glemt. Den blir spilt inn som ny historie. Vi forventer at demokrati er en sunn måte å respektere minoriteter på. De vil definitivt lukke døren selv om dere ikke har tenkt å lukke den.' Sa Harry.

Det var en plutselig stillhet en stund. Så Knut ...

'Jeg tror ikke de vil se på de demokratiske rettighetene som de får fra en feil vinkel.' sa han.

'Leve din tro.' Sa Harry rolig. Han smilte smertelig.

'Harry kan du ikke tro på dem?' Spurte Knut.

'Bare tiden vil vise. Og jeg ber om at de vil respektere demokratiet.' Sa Harry.

Jarle som var taus om noe, nå så han på Harry og smilte. Harry forstår ikke betydningen og led av det.

Da de avsluttet møtet der og kom ut en stund. Ute blåste vinden som om det var et spøkelse. Kulden gned de åpne delene av mennesker som sandpapir. Harry åpnet raskt bilen og startet varmeren. Thiru Uutholdelig,

'Hva i helvete sier de? Hvis radioen er borte til dem, kan vi aldri sette foten der.'

'Ja ... noen ganger kommer historiske feil opp som dette. Slike historiske feil vil lære menneskers samfunnet om hva som er riktig og hva som er galt. Hvis grusomhet er igjen i historien og smerten blir uskrevet i tårer og blod, er ikke verdien av menneskeheten ukjent for menneskene? Og det er dette også.' Sa Harry.

'Hvor vanskelig det å ta denne radioen og holde den, ingen andre vet enn oss. Nå ... se dette?' sa Thiru.

'Hva vi kan gjøre? Er vi i jungelen? Bor i et land med enda mer grusomme menneskedyr. Dyrenes hjerner er rare. De har lover. De har makt forvaltning av et flertall som kalt demokrati. Fortell meg hva som kan gjøres?'

'Kan vi ikke gjøre noe?' Spurte Thiru patetisk.

'Vi må avtale et møte på lørdag og snakke om dette.'

'Sa du til meg å gi radio på lørdag?'

'Hvis det kommer til å skje, hva kan vi gjøre? Aksept er hederlig sivilisert. Vi vil være i fred med det faktum at alt er til det bedre. Er det ikke lurt å støte på hodet til noe du vet er en steinblokk?'

'Nei. Tap er undergang. Det er ingen annen måte enn å være enig. Radioen som jeg trodde, var kjæledyr og første barnet mitt ... Jeg drømte aldri om at det skulle komme til en dag å gi den til en udemokratisk styrke. Dette er gal nå.' Sa Thiru.

'Ikke bekymre deg for å ta dette som din egen ting. Du vil ha tusen flere problemer i livet. Det tar makt for å håndtere det hele. Hvorfor skal vi kaste bort for mye tid og energi på problemet med hvor vi skal la det være fra vår hånd? Sa Harry.

'Vel, vi vil kunngjøre møtet senere den lørdagen og valget av en ny leder.'

'Det er riktig. Jeg vil fortelle alle å komme. La oss kjempe så hardt vi kan.

Andre måter, det er ingenting vi kan gjøre med det.'

'Du har rett. Jeg prøver å få folk til å komme så langt jeg kan.'

'Jeg spør også hvem jeg vet om å komme dit.' Sa Harry.

16 Mysterium

Den dagen kom Harry hjem fra jobb og spiste og bestemte seg for å se filmen. For det kom Boomani også på sofaen og satte seg sammen med ham. Harry satte Ravanan-film-DVD-en inn i DVD-spilleren. Så ringte telefonen. Han så hvem det var. Det viste Ramu's tall. Harry tok det med tipping av hva det ville være,

'Hei ... hva Ramu? Hva er i veien?' Spurte ham.

'Vet du hva? De har arrestert Kugan.' Sa Ramu.

'Når?'

'I ettermiddag. De kan ha blitt arrestert klokka to.'

'De arresterer hvis alle løfter hånden mot ham? Hvilken konklusjon de vil komme er etter den videre etterforskningen ukjent. Ramu, de vil bli løslatt han om to dager etter forhør.' Sa Harry

'Hva mer skal de gjøre? Vel, jeg legger den nå, bror.' Sa Ramu og la på telefonen.

Harry kjedet seg. Han begynte å se på filmen heter Ravana. Det er fortaling om forvandler den gamle Ramayana til den nye Ramayana. En ny Ramayana har funnet sted i vårt land. Ramayana uten Raman. Det ariske dynastiet og Ravana med en hodet kolliderte der. Sri Lanka er Ravana's landet. Er Tamiler tilhører Ravana-dynastiet ukjent? Singalesisk kommer fra Nord-India og sier selv ariere. Er de karakteristiske arier selv om de kom fra Nord-India? De snakker gammel tamil og hentet kvinner fra Kerala? I dag blir de veiledet av de nordindiske arierne. Å, er ikke den sørindiske apeflokket? Denne gangen sto de over havet og ropte 'Uku Uku'. Mange ganger tok de hensyn til maten og Tamilsk filmer. Mange ganger glemte de til og med å lage støy. Etter barnets død også bærer den døde ungen er vanlig den rase tapt i drømmen om Kodambakkam. Uansett hvor mye vekst de viste seg å være aper igjen.

Ravana's og ariere ødela nådeløst alle menneskene i Sri Lanka. De satte folket i midten og kolliderte heroisk. Den nye Ravana's mistet baugen. Arian, som hadde bart på den tiden, lot ikke at han som kan dro i dag og kom i morgen. De så ikke Manu's Rettferdighet. Monster Karakteren endres ikke og Det nye testamentet leste at du vil omkomme med dette. Blodet fra de drepte tamilene ble blandet i Nandikadal. Mange av de som

ble tatt i live ble kannibalisert. Arierne spiste kjøtt og drakk somadrikk. Har spist. Drakk. Brystet banket etter seier i borgerkrigen. De resterende sporene blir hemmelig ødelagt borte for alltid. På steder ødelagt av krig våknet buddhisttempler til den avsatte Buddhaen hektisk. Tigger bolle er bare Buddha eiendom og menneskene som sier navnet til Buddha, er en slags umenneskelig art som de kaller seg buddhister på Sri Lanka. De som skjuler vold i det grå frakken er på vakt for det. I stedet for å rettfærdiggjøre den utvilsomme demokratiske fornektelsen av hvorfor tamilene en gang fryktet den ene hode Ravana's, er dette gaven de fikk. Noen minneverdige sider blir skåret ut i verdenshistoriens leksjon. Dette er Harrys forståelse av den nye Ramayana i Eelam. Han ble sønderknust da han forstod det.

*

Da filmen var over, kom en politibil og stoppet foran Harrys hus. Derfra kom de to offiserene ned og kom inn i huset. De sto begge majestetisk i seks fot høye og norske politiuniformer. I ansiktet smilte de blomstrende. De haster ikke. Selv om Harry ikke forsto hvorfor de skulle komme, De presenterte seg som 'Henrik og Ola'. Harry presenterte seg også.

Ola kom inn i huset med Henrik og satte seg i sofaen og begynte å snakke.

'Vi er som etterforsker drapet på Sivakaran. Vi fikk ikke mye informasjon fra det tamilske folket. For det skal vi hjem til noen mennesker og samle informasjon. Den listen inneholder også navnet ditt. Derfor vi kom til deg. Kan vi snakke med deg? '

'Ja ... la oss snakke fritt.'

'Dette er kun informasjonsinnhenting.'

'Jeg forstår. Jeg har ikke noe problem selv dette er en etterforskning. Jeg skal fortelle deg hva jeg vet.'

Så snakket de lenge med Harry. Det virket for ham at de var misfornøyde da de dro. Spørsmålet oppstod om de bundet knuten på noe skallet hode og knær. Han tenkte på dem og lo. Han glemte seg selv og smilte veldig sjenerøst. Boomani sto alene og så rart på den smilende Harry.

'Hvis noen ser dette, vil de fortelle om deg at du er en mental person.' Sa Boomani.

17 Radio

For en tid tilbake i Vardø ...
Tamilene som bodde i Vardø, ble informert om at møtet ville bli holdt klokka 17:00 på lørdag. Byen Vardø stolte på det elektriske lyset når lyset fra månens ikke til stede fra klokka fem og utover. Selve byen leverte det endelige budskapet om at vinden blåste voldsomt med byens fred. Mørket kom til makten med heltemakten at uansett hvor mange soler som kommer, vil de ikke bevege seg. De kalde nålene lette etter utilgjengelige steder og gikk sin vei inn i kroppen og fortsatte sin herjer. Denne delen av jorden ville ha vært et ubebygget isfjell hvis moderne teknologi ikke hadde klart å produsere varme. Nå lever noen død sinnede mennesker med andre fine mennesker. For å overleve, passer her det forvirrede laget av toppen av behov som er varme, klær, mat vil komme på denne bestillingen. I dag vil Inne i hallen koke med menneskelige ord. Varmen som skapes av elektrisitet kombineres med menneskelig varme og lukt for å gi mer varme. Harry sukket fra en stol mens lukten av giftige ord kastet av mennesker spredte seg allerede. Når fornuftige ideer blir ødelagt ... når den uovervinnelige følelsen av det kommer og går ... å gå seg vill et sted blir befriende. Tanken på å være tapt fra denne mengden hjemsøkte ham fortsatt i dag.

Thiru sto ivrig etter å snappe sin eneste kjæreste. Han visste at i et flertallsdemokrati ville hans mening mislykkes. Minnet om denne feilen var smertefullt nok til å drepe ham. Han drømte aldri at dagen skulle komme da hans elskede barn, hans elskede kjære som er den radioen ville gi opp en dag for en annen. I dag kom den rett og viste det krevende ansiktet av tap. Den uforståelige bekymringen for hva han skulle gjøre fylte hans sinn, og så flommet det ansiktet hans med tristhet. Han orket ikke det faktum at tiden var inne for at hans egen radio skulle skli unna. Han ble tvunget til å jobbe for urettferdighet ved å lytte til noen mennesker. Å forstå språket kan noen ganger være frustrerende. Det blir obligatorisk å adlyde ordrer. Det forårsaker angst.

De vil fange radioen. Etter de fanget radioen, med planen om at det skulle skje i henhold til deres ønsker, stilte de seg opp og kom i flokk. Mange alternative tenkere har ikke den bekymringen. De raser ikke selv når rettighetene deres ble tatt bort. Hva om Raman kommer til makten? Hva om Ravana hersker? Hva om åpen bestemmer fordi de hjelp til Rama?

Harry lurte på om at alternative tenkere har holdte inne i huset med dette holdningen. Han innså også at de kanskje var redde for at familien deres på Sri Lanka kunne bli påvirket av kollisjonen med de halene her. Dette kan ha virket for mange som et knep for å forhindre fremtidige turer til Sri Lanka. Samfunns Velferden ble forstått å bli ofret for egoisme. Harry tenkte på det og kokte det.

'Vår kamp er å rettferdiggjøre drap i navnet til tap av krig. Vi gir penger og viet vårt arbeid til bevegelsen. De protesterer og nekter å betale.' Thiru innså at de ikke orket denne virkeligheten. 'Men for en reise uten mål ... for veiledning som ikke forstår verden ... for handlinger som ikke forstår konsekvensen ... er det ikke en historisk feil å blindt hjelpe?' Hans sinn argumenterte mot det for hvorfor jeg skulle gjøre det.

Thiru og Harry er bekymret ettersom antallet mennesker inne i hallen øker. Å ikke komme til møtet er ikke en løsning på dette problemet. Nuller alene kan ikke gi noe verdi (Uten IT verden). Det er det mange i dag har bestemt seg for som løsningen. Det smertet Harry at de ikke var bekymret for å bli frarøvet sine rettigheter. Samtidig gjør det de som er imot det veldig glade. De hoppet med sjansen for at makten sikkert kom i deres hender.

Debatten startet som en hvisking, varmet opp til et kokepunkt. Det hevet noen stemme til et høydepunkt.

'De klager om bevegelsen og lederen vår uten å hjelp til dem. Selv fem øre vil dem ikke gi til bevegelsen. Hvordan kan vi fortelle disse menneskene også tamiler? De som ikke har den holdningen som hvem jobber med, er ikke viktig, men burde bli ris ... Hva er galt med å sette kule på disse menneske skallen?' Som Murthy ropte.

'Tror de penger kan kjøpe frihet? Eller tror de drap er svaret på alt?' Harry tenkte, Harry så på Thiru, da dette er nok. Thiru gikk sakte til bordet foran ham, Ganesh, Gnanaprakasam, Suman reiste seg med ham og gikk med ham og satte seg i stolene i frontlinjen. Harry gikk ved siden av Thiru og satte seg sammen med Thiru. Om en liten stund forberedte Thiru seg,

'Vi ber alle være stille, så kan folk som sitter på baksiden også høre på hva vi sier. Har jeg rett?' Han ser på dem og slutter å snakke. Stillhet ble med makt dratt dit med lyden av soo ... soo ...

'Jeg tror dere alle vet veldig klart hva vi alle er her for. Det er imidlertid mitt ansvar å begynne dette møtet med å si det ordentlig. Jeg startet denne radioen som en hobby i begynnelsen, og det eneste som kunne vært gjort på tamil. Mange hjalp til etter det. De var veldig samarbeidsvillige. Radioen vår har fans i Vardø og andre deler av Norge, spesielt for hardt arbeid av Harry, Ganesh, Malathi, Suman og mange flere. Andre tamilske radioer i andre deler av landet har lånt og kringkastet noen av programmene våre.

Denne radioen ble drevet av oss uten politisk innblanding. Den ga så mye nyttig informasjon som den kunne gi tamilene som bodde her. I tillegg ble tamilske dikt, gode sanger, skuespill og nyttige essays gjennomført som en radio uten noen politisk tilhørighet. Vi handlet med forsiktighet, med tanke på at det ikke skulle være noen politisk blanding. Nå har situasjonen i Vardø endret seg. Flere mennesker har kommet. De har kommet med mange forskjellige meninger. Ønsket til mange er at det skal være rom for alle ideer. Det bør respekteres av alle. Noen av oss har ikke evnen til å respektere andres mening. Vi kan se at de håndterer motsatt oppførsel over det som sin egen sak. Vi skilt nøye fra politikk og radio slik at unødvendig hat og fiendskap fra slike mennesker ikke skulle oppstå i hele den tamilske befolkningen.

Nå er trykket deres så høyt at vi ikke lenger kan være nøytrale. Vi kan føle det mentalt og fysisk.' For noen dukket det opp et lite smil og forsvant. Thiru fortsatte.

'For meg er det mennesker med forskjellige meninger her, så det ville være hensiktsmessig at prefekturene fortsetter å kjøre radioen uten å blande politisk slik vi gjør nå. Vel, det er opp til den valgte administrasjonen å bestemme. Nå må dere velge administrasjonen først.' Sa Thiru. Da Kugan reiste seg,

'Du har fortalte hva det du vil fortelle. Vi må snakke også.' Sa han. 'Jeg ga nettopp en introduksjon. Ikke alle her har tid til å snakke. Kan velge administrasjonen først. La dem så gjøre det de vil gjøre med radioen. Det ville være bortkastet tid hvis alle kommenterte nå. En slutt kan ikke komme lett av det.' Sa Thiru. 'Ikke så. Vi må også først gi en forklaring på hvorfor man må snakke om vårt politiske på radio før den administrasjonen valget. Det er her vår rettferdighet vil bli forstått for vårt folk. Det skjer så mye urettferdighet i

landet. Regjeringen dekker alt. Mediene deres driver kampanje mot tamiler over hele verden. For en slik situasjon, bør vi skamme oss over det faktum at vi ikke avslørte tildekningen om tamilske av regjering til omverdenen. Å bli ydmyket. Nå trenger jeg tid til å snakke om rettferdighet.' Sa Kugan.

Thiru så nå på Harry uten å gi svaret. Harry forstod det,

'Thiru ga bare en kort introduksjon. Hvis dere tenker, Nei, det er mer enn en introduksjon, etter at du har valgt administrasjonen, la dem snakke om dette grundig. Hvem vil snakke kort nå?'

'La Kugan snakke om.' Mange stemmer hørtes til støtte for ham. Han var stolt av det. Harrys hjerte sank da Kugan har fått enorm støtte fra folk og han vet at den stoltheten hans ble fanget i blind vold. Kugan begynte å snakke.

Lyden av klappende hender delte halltaket først og splittet deretter himmelen. Shankar reiste seg før for å dempe bråket. 'Jeg ber dere velge Kugan som leder for administrasjonen. Vår rase vil bli frigjort av arbeidet av folk som ham.' Sa han.

'Fra begynnelsen da jeg kom til Vardø vandret jeg her i et slags sjokk uten lettelse. Bare den ene delen tamilske folk støtter vår frigjøringskamp, den andre delen tamilske folk motsetter seg heftig og snakker vilkårlig. Kan kampen skje uten feil og tap? Alle vet at en kamp uten tap ikke er mulig. De kranget bevisst. Jeg er forbauset, deprimert og sint når jeg ser folk som rutinemessig kritiserer og uttaler seg mot krigerne våre uten å engang respektere den ofrene de gjør der som uselvisk kriger. Kan det fortsatt være tamiler? Når ens egen rase blir myrdet, føler man trang til å handle mot sin egen rase ved å overdrive broderlige problemer? Er det ikke et svik mot vår rase om å være stille, slik at politikken ikke infiltrerer radioen vi driver når fienden bruker alle midler til rådighet for å kull er belagt mot vår kamp? Alt vi gjør skal brukes til frigjøring. Noen få mennesker her har personlig fiendskap med bevegelsen. For det kan vi ikke la gi en stemme til de som kjemper for den generelle frigjøringen av rase vårt. Burde ikke være. Vi kan aldri tillate det. På denne radioen må vi ta rettferdiggjørelsen av vår kamp. Vi må støtte bevegelsen som kjemper for den. Dens enorme ofre må respekteres. I dag skal vi velge en administrasjon som kan sikre det. Radio er ikke Thiru's egen eiendom. Det er et vanlig medium for alle. Hvis skjebnen til vår rase blir tilslørt uten å bli fortalt i det, hva er fordelene med det? Hvis vi ikke støtter vår egen frigjøring, hvem andre vil støtte da? Hvem andre vil sette pris på heltene

og ofringen til den frihetskjemper selv vi ikke verdsatte det? Situasjonen kan være en annen enn i dag. Fra nå av må vi hjelpe så mye vi kan. Vi skal ikke nøle med å bruke noe til det. Denne radioen er et veldig godt eksempel på det. Gjennom det skal vi gjøre vårt beste for vårt morsland. En slik administrasjon bør velges her i dag. Jeg får sikkert et svar at vi definitivt vil ta et riktig valg.'

'Greit. Hvis alle skal kommentere her, vi kan ikke dra hjem selv etter daggry. La de som ønsker å være i administrasjon stå opp. Vi skal skrive ned navnene deres. Så vil vi stemme på dem. La vinnerne ta administrativt ansvaret.' Sa Harry.

'Hvis noen flere forteller sin mening klart til andre i denne salen, kan vi få flere stemmer, og vi kan vinne med stort flertall. La oss snakke om det. Det er den gode måten å gjøre på.' Sa Shankar.

'Det ble ganske enkelt lagt merke til at vi allerede har flertall her. Ikke vær redd, Shankar.' Sa Vanniyasingam.

I mellomtiden ble det dannet et lite marked der folket begynte å snakke seg imellom. Thiru prøvde å si noe 'La dem snakke en stund. Da kan vi stoppe dem og lage en liste.' Sa Harry og stoppet Thiru.

Så tenkte Harry på noe 'Jeg trenger et papir for å sette listen. Kan Ganesh stikke av og hente litt papir fra kontoret?' Spurte han.

'Ikke noe problem. Jeg kan hente det.' Han så på Thiru og spurte: 'Kan du gi meg nøkkelen til kontoret?' Han hentet nøkkelen og skyndte seg mot kontoret.

'Det ser ut til at svikemengden er her hele steder, ikke sant?' Shankar fortalte til Vanniyasingam at Harry også hørte det tydelig. Selv om Harry opprinnelig var sint på at han måtte gå og ta skjorten, snakket han ikke på en slik måte at det var hans natur å undertrykke den. Thiru så på Harry og ble stille. Suman er ukontrollerbar,

'Hva bror, han kom nettopp til Vardø før fire dager, og nå snakker han om Kattabomman og Ettappan med rim?' Sa han.

'Det som er i potten, kommer i sleiven. Hva kan vi gjøre med det? Han snakker tamil som han kjenner. La ham snakke.' Sa Harry.

'Ikke bror, vi må klemme den i knoppen. Det ville være greit. De er en slags egoistisk gruppe som brøt ut på jakt etter overlevelse. Hvilken nærhet har disse å se på oss og snakke om oss? Fortell meg det? La dem snakke, så vil vi være tålmodige, da de vil tenke på oss som vi er feige som ikke kan gjøre noe.'

'Hvis hunden biter, faller vi og biter hunden for det? Ja, vi må forstå og snakke om hvem vi snakker med.' Sa Harry.

'Du sier det samme og slår av oss.' Sa Suman.

'Ikke slik. Å slå hverandre er fem minutters arbeid. Det vil ikke komme tilbake etter at respekten er borte. Vi bør sørge for at dette ikke skjer. Har du sett nordmannen? De roper ut. De vil danse i sinne. De vil ødelegge det de ser. Men normalt legger de ikke hendene på andre mennesker. Det er det som er viktig. Jeg tror det er forskjellen mellom et menneske og et dyr. Vil du, i utgangspunktet vandre med meg for å slåss? Tåler jeg det?' Spurte Harry.

'Vel, la hunden skrike og kjøle seg ned.' Sa Suman.

'Det er bra. Vi gjør det vi må gjøre uten å snakke?' Sa Harry.

I mellomtiden kom Ganesh tilbake, som gikk for å hente papiret, og Harry så på Thiru med mening. Da jeg innså det, våknet Thiru. Så banket han hardt på hånden, Støyen begynte å avta sakte.

'Vel, den som vil komme til administrasjonen, la dem stå opp.' Sa. Så ser på Ganesh,

'Kan du og skrev navnene deres på papir?' Spurte han. Ganesh gikk ned med papir og penn.

Det nølte ikke fra deres side. Fem menn reiste seg som om de allerede var snakket og enige.

Harry skrev da som om han allerede hadde fortalt fem av dem. Ganesh skrev navnene i alfabetisk rekkefølge. Han løp tilbake til kontoret for å kopiere den.

Avstemningen ble avholdt som forklart. Det ble deretter telt av fire kandidater valgt av huset. Den ble fulgt av en rangering av de som fikk flest stemmer. Til slutt omfavner Harrys lag nederlag. Thiru kunngjorde det med bekymring. Motstandere ropte av glede. De reiste seg og ropte og danset. Harry forutså denne avgjørelsen.

De var de første som mobiliserte og kom hit. Det andre de ikke kom på denne dagen, som støttet Harry, og de skjønte ikke dets betydning. De to presset dem sammen i nederlaget. Et øyeblikk var de sjokkerte og målløse. Da applauderte Thiru igjen som om han hadde overvunnet seg selv og ba hallo om å begynne å snakke.

'Vi er alle opptatt av å godta utfallet av dagens valg og gjennomføre det. Vi er klare til å overlate alt ansvaret til radioen neste uke. Du kan kontakte

oss avhengig av når det passer til dere. Jeg har ikke noe mer å si enn dette. Hjertelige gratulasjoner til vinnerne.' Sa Thiru.

'Hvorfor ikke gi nøkkelen nå?' Spurte Shankar.

Suman, som hadde vært tålmodig til nå, hoppet opp og skrek høyt: 'Slå ham av sandaler ...' og bittet sin tann. Harry tok tak i ham.

'Suman! forvirrer ikke i siste øyeblikket.' Den strengt sa.

'Jeg forvirrer meg selv? De er arrogante overalt.' Sa Suman.

'Hei hva er det for at vi er redde for å stikke av? Hvis du kan komme nå. Er det greit å bare rette brystet? Vet du hvor mange som er her? Tror du at, du fikk horn når du gikk for bevegelse? Hva har du gjort mot tamilske folk da du gikk på bevegelsen? Vet vi at du bare samlet rispakker? Spiste så de samlede rispakkene. Men de drar dit levende og hopper i hjel. De er helter. Disse og deres bevegelser ...' sa Shankar.

'Slipp meg og la meg lære en leksjon for den hunden ...' Suman knurret igjen.

Harry holdt ham enda strammere. Tanken om at tamiler er voldelige vil vare det norske folks minne, er ikke hans ønske, han ønsket aldri det. Det virket for ham at de noen ganger ville forråde ham, enten de ville eller ikke. Thiru kalte vinnerne. De kommet 'Hva tror dere? Vil dere ha nøkkel nå?' spurte han.

'Er det et problem med å gi nøkkel nå?' Det var spørsmålet fra dem.

'Ikke noe stort. Hvor materialene og klærne vi må ta med oss. La det komme og ta det nå.'

'Det er greit. Vi kan vente. Du kan gi nøkkelen etter at du har tatt den.' Sa dem. Ikke noe dråpe nåde ble vist til Thiru.

Shankar så på dem og plystret mens de låste inngangsdøren og kom ut for å spre seg. Suman hoppet opp og dyttet ham inn i brystet med ett pust.

Uventet falt Shankar bakover og banket hodet på bakken.

'Hunden må ha dødd av hjernerystelse.' Sa Suman i sint.

Så reiste Shankar seg og ropte 'Iyo, Iyo'. Harry visste at de to skulle komme dit. Han tok tak i Suman og dro ham til bilen. Andre dro til kontoret for å hente eiendelene sine.

'Infiltrerte radiostasjonen og slo disse ikke nok, de vil bare endre seg hvis vi gir vel igjen. La oss få en sjanse til det.' Noen i publikum hørte skrik av sinne.

18 Psykiatri

Solens gylden stråler, som er overalt, med heltemakten som jager bort den tynne luften og tåken som klamrer seg til den. Begynnelsen på ekteskapsforholdet der han omfavner jorden med begjær. Harry skjønnte at hvis han gikk ut, kunne han nyte varmen og få vitamin D han trengte gratis fra solen. Å nyte de varme solstrålene er en sunn nytelse i dette landet.

Det er rart at selv de som ble født i et land hvor solen skinner som en ovn, venter spent på voldtekten av ham her. Harry forstod den ekstreme retten til privatliv gitt av tid og rom.

Plutselig oppsto tanken om Shankar og ønsket å gå og se ham. Da var tanken som en katt i sinnet fortsetter skroten. Det er Harrys policy også vise kjærlighet til fienden. Han anså aldri Shankar som en fiende. Harry var godt kjent med erfaring at hans dommer varierte i henhold til de politiske og sosiale plattformene de sto på. Shankars sosiale og politiske plattform ville absolutt ha vært annerledes. Det som virket riktig for ham, så ut til å være feil for Harry. Harrys sosiale og politiske plattform hadde et annet syn på ham. Likevel fungerer hver av menneskets hjerner på en annen måte. I alle fall er det Harrys ønske at alle skal respektere grunnleggende menneskehet. Han orket ikke det da det ble krenket. Likevel er Harry veldig tydelig på at man bare kan ha uenig med meningen, ikke hate den personen.

Harry dro til Shankars hus. Huset ble pusset opp og skinnet med fersk maling. Shankars sønn gikk til Vernepliktstjeneste da han var atten. Nå lever Shankar og Vanitha i en slags isolasjon. Den lidelsen vil Harry forstå. Harry trykket på knappen for ringeklokken. Etter å ha tatt noen øyeblikk kom Vanitha og åpnet døren. Da kvinnen som åpnet døren, så Harry og med glede,

'Kom inn ... kom inn.' Sa hun.

'Godt vær. Det hadde vært fint å ha sett Shankar, da jeg husket å gå utenfor, tenkte på ham ... det er det ...' sa Harry.

'Hvem har tid til å besøke andre her i Oslo? Selv vi kan besøke bare en gang på seks måneder til nabohuset.' Sa hun.

'Det er sant. Hvor er Shankar?' Spurte Harry.

'Kan du sitte i sofaen først. Jeg kan hente noe å drikke.'

Søsteren forsvant og begynte å snakke igjen etter at hun kom tilbake med Cola for å drikke.

'Hm ... Jeg er ikke lettet over å tenke på ham. Hva skal jeg gjøre? Historien vår er at den som ga penger og kjøpte problemer for en høy pris. La det gå uten å være bekymret for det, er en korrekt løsning. Istedenfor han ble gal av å tenke på det. De pengene som gått fra vår hånd, tjente vi ved å jobbe hardt som renholder. Da han husket at de hadde lurt oss, vendte han seg for å drepe dem. Det er synd å se ham nå. Han lytter aldri til noe jeg sier. Ingen bading eller ingen rengjøring på mange dager på rekken. Han blir sint den første hvis jeg sier noe til ham. Han holder alltid hodet i hånden, som alltid er i hodepinen. En stemme ville si til hjernen hans: 'Drep, drep' og han fortalte meg at han vil drepe noen. Er det skjebnen vår allerede ødeleggende?' Spurte Vanitha.

Etter det sank diamantlinjene på kantene av øyelokkene raskt med knuste kvinnen stemmen. Den bøyde seg som en slange og gikk ned over nakken. Harry var sønderknust. Øynene skjermet med utsikten. Det er synd å se på henne.

'Hvis dette er et problem, hvorfor ikke ta ham til en psykiater?' Spurte han.

'Jeg vil bare dra. Men han vil ikke komme alene først. For det andre tar de lang tid for å gi avtale.' Sa Vanitha.

'Nei, du får en avtale først. Fortell meg om det. Jeg er med dere begge også. Hvis jeg komme, kan jeg ta Shankar hvor som helst. Han skal ikke være igjen lenge som denne tilstanden. Det er veldig vanskelig for deg også. Shankar stolte tungt på alt. Dette er et problem som kommer av det.' Sa Harry.

'Sant Harry. Dette er den typen person som stoler på alle og vil bli lurt av dem. Tenker alltid på noe ... snakker til seg selv ... Jeg drømte aldri at han ville endre slik dette.'

Mens de snakket, skyndte Shankar seg inn.

Shankars ser ut som endret seg til rollen som en tigger fra rollen som en brudgom, opprørte Harry. Uregelmessig bart ser ut alle retning, uregjerlig hår på hodet, uregjerlig hvitt hår som henger i form av en geiteskjegg. Øynene drypper av grønn celle som pus om han hadde fått bind for øynene. Gjenskinnet i øynene forhindret at det åpnet seg helt etter hvert som det smalnet inn. Skitten jakke er ikke noe sted for mer smuss og undertøy med samme tilstand. Jakten på en uutholdelig lukt ...

Shankar, da han så Harry,

'Hva i helvete ...? gjør halene til tigeren noen problem for deg? Fortell meg, hvis de gjør noe med deg ... Alle disse må kuttes som slik pulsasjonen igjen og igjen. Det er bedre å la dem stikke av og bli avskåret av oss ...' Sa Shankar. Øynene hans var røde og leppene rykket av sinne.

'Shh ... la det hele være og ta vare på helsen din til kropp og sinn.' Sa Harry.

'Hva er galt med meg? Bare sinnet sier ofte, 'Drep jukserne'' Said Shankar. 'Ikke sånn Shankar. Materialet vil komme ... og vil gå ... det er ikke permanent i livet, kanskje er livet heller ikke fast. Det er en annen historie. Kan du drepe for det tankene dine sier? Kommer han tilbake i live hvis du dreper? Er det mulig å rømme fra straff og hat fra samfunnet etter drapet?

Morderens lidelser en del av tiden er større enn de som ble drept. Det vil fortsette livet ut. Det kan være om vi straffer oss mer enn å straffe andre. Mordet er ikke slutten på problemet Shankar. Vi må forstå at den sannheten. Ta vare på kropp og sinn. Det er det som er viktig nå.' Sa Harry.

'Drep, drep, sier en stemme i hodet mitt alltid Harry?' Han sa.

Harry blir patetisk. Forsto ikke hva jeg skulle si et øyeblikk. Etter det klarte han seg selv og sa:

'Det er virkelig en slags sykdom Shankar. Skal vi gå til lege en dag?' Spurte Harry.

'Så forteller du at jeg er en gal mann, er det, Harry?' Spurte Shankar.

'Ikke misforsto meg. Mental stress kan komme til hvem som helst Shankar. Visste du at noen av norsk politiker også fikk det, og de snakker åpen om det. Hvor mange ganger snakket de om det på TV? En av dem var da det høyere politiske stillingen i dette landet. Likevel vil han ikke gjemme seg uten å ha behandlet sykdommen sin. Han fortalte åpent andre om problemet sitt. Depresjon kan komme til hvem som helst. Kan det stå ubehandlet? Kan du gjemme deg for at du har psykiske lidelser? Shankar vi skal til lege. Du må også tenke litt på Vanitha søster, og du må også tenke på sønnen din. Din sykdom er ikke begrenset til deg. Det vil være ulempe for de som rundt deg. Ingen i dette landet skammer seg over å være psykisk syk eller bli behandlet for det. Fordi dette er en sykdom. Det er ikke nødvendig å skamme seg over det. Jeg vet ikke om det finnes noe bedre måte enn å gå til lege.' Sa Harry.

'Vel, å leve med denne stemmen i hjerne er veldig vanskelig. La oss gå til lege en dag.' Shankar var enig.

19 Med kniv

Fter middag den dagen så Boomani og Harry på en tamilsk film. Så ringte telefonen plutselig. Han var lei av å føle at det var en medfødt sammenheng mellom å se en film og sutre på telefonen. Noen fasiliteter hals amputasjoner for noen mennesker. Harry trodde det var en av dem og tok telefonen. Samtalen kom fra Shankars hus. Harry var spent på å se det. I neste ende gråt Vanitha med nervøst.

'Harry! kom raskt hit bror. Han tar opp kniven og prøver å komme seg ut. Jeg ringte ambulansen og fortalte dem. Jeg er frossen av dette sjokket. Jeg er redd for at han vil stikke av hvor som helst midt i tiden før ambulanse kommer. Hvis han finner noen på vei, vil han angripe dem, jeg er veldig redd for det, Harry.' Sa hun.

Harry forventet ikke dette. Selv han klarer situasjonen og forteller henne,

'Ok, jeg kommer nå.' Sa.

Så skyndte han seg til Shankars hus med Boomani. Ambulanse og politi ankom da de dro. Ved hjelp av politiet ble Shankar innrammet i en ambulanse, bundet til en seng med en stropp og injisert for å redusere aggresjonen.

'Gjorde du det slik, Vanitha. Gjorde du det som dette Vanitha?' Som Shankar spurte kontinuerlig, og besvimte.

Da Vanitha så Boomani og Harry, løp hun bort, klemte Boomani og gråt. Det var en stor forlegenhet for Harry å se det.

Etter en stund gikk politiet og ambulansen, og de gikk alle inn i huset. Vanitha fortsetter å gråte. Så laget hun te uten å spørre, selv om Harry spurte om å stoppe det. Hun drikker te selv også.

20 Tamilsk forening

For en tid tilbake i Vardø ...

Radio og Tamilsk foreningen er tvilling barn til tamilselskere i Vardø. De slepte en etter en med makt og holdt den under sin kontroll. Så drepte de sjelen og gjorde den om til en propagandakanon. Ingen kunne stoppe det. Det ble en ufordøyelig bekymring for Harry og hans medarbeidere. De svelget smerten for kontrollen med at majoritetsdemokratiet må

respekteres og et annet viktig prinsipp om at det ikke er noe poeng i å fremme vold.

Hendelsen begynte da sjelen til ett barn ble ødelagt og sjelen til et annet barn begynte å ødelegge. Harry forventet ikke at dette skulle skje så raskt. Disse øyeblikkene har plutselig kommet. Det ble forstått at det ikke var noen flukt fra dette lenger. Det virket for Harry som det tobeinte, giftige menneskelige dyret, med en hjerne drevet av elektriske støt lastet med giftstoffer, var hektisk og klar til å hoppe som vinnere.

Ti mennesker bodde i Vardø da Tamilsk foreningen startet. Nå er det endret. Det tallet har nå tidoblet. De skal plyndre sjelen og kyskheden ved å bruke den som påskudd. De har stemmerett til å gjøre det. Deres interesse for å drive politikk med dette, som er flyter alltid over. Harry og vennene hans er en del av en mengde som har forlatt landet uten forventning. Alt de ønsket var fred. De kom ikke hit med noen hykleristrategi for politisk tilhørighet. Å miste rettigheter har blitt deres livsstil. Også her blir rettigheter tatt bort med makt under påskudd av demokrati. Forklaringen på det slettes av vakre filosofier. Uansett hvor han går, sitter taperen igjen med dødens smerte. I dag er en vond dag. Harrys hjerte sank da han skjønte det. Det koker å eksplodere. Så han kvalt og han kunne ikke puste.

Møtet begynte,

Selvaratnam fungerte som leder for Tamilsk foreningen. Han vil holde det uklart hvilken side hans mening vil være på. Det er det han mener er verdien av stillingen hans. Han vil snakke vagt på steder der han kan få støtte.

Nå reiste Kugan seg raskt før Selvaratnam kunne tale,

'Hvorfor kaster vi bort tid på å snakke rundt og rundt. Administrasjonen ble valgt da vi bare har ti medlemmer totalt i Vardø. Det er nå mer enn hundre tamiler her i Vardø. Det kan ikke være noen administrasjon valgt av ti personer som gjenspeiler viljen til så mange mennesker. Vi må velge en ny administrasjon uten å kaste bort tid. Hvis noen som protesterer mot dette, kan det avgjøres ved å stemme.' I motsetning til hva som ble sagt da, fortalte han i dag.

Talen hans var full av overtillit, trakassering og latterliggjøring. Stemmemakten for det er et uttrykk for motet de nå har. Talen hans fikk Suman til å koke. Han hoppet plutselig opp.

'Å. ... selv de ti menneskene Kugan fortalte, kom ikke til Vardø med en gang. Bare noen få kom hit først. Selv om de alle var gullgravere, kunne ikke engang de ti menneskene som dannet denne Tamilske foreningen ha kommet hit. De første kom, og resten av folket snuste her fordi de gråt som kråker og kalte folk der. Ti kan ikke være hundre med mindre de ti menneskene trodde de måtte hjelpe andre. Bare en håndfull av de ti er flaggbærere den gangen. Det var allment akseptert at det er deres rett. På grunn av det sluttet vi ikke å hjelpe de som kom hit. Men nå har situasjonen endret seg. Det er ikke noe nytt for løpet vårt der svik og vitser om trappetrinn de kommet over. Du tror at du kan oppnå dette med makt og ikke trenger å si noen unnskyldning. Ja ... det er ikke behov for flere dårlige forklaringer som ikke kan drive en Tamilsk forening som bare ble valgt av ti personer.'

Kugan reiste seg da Suman var ferdig med å fortelle det,

'Suman forteller som antidemokratisk. Tross alt trenger vi en ny administrasjon. Ingen kan stoppe det. Hvis det er noe problem, kan vi arrangere avstemning nå. Problemet vil ende der.' Da Kugan var ferdig med at Shankar reiste seg,

'Demokrati handler om å gi verdi til flertallet overalt. Gjør likevel som flertallet sier. Det nytter ikke å kaste bort tid.' Han fortalte slik. Suman smilte i avsky og klappet hendene. Han setter seg ned og fortsetter,

'Det er dette flertallsdemokratiet som den singalesiske staten også har gjennomførte. Kan det ha vært at dere alle var enige med dem og holdt kjeft som de ønsket? Hvorfor har dere løpet fra hjemlandet vårt til hit og skjuler deg selv her og fanger halen til LTTE? Hvis flertallsdemokratiet er OK for dere, så hvorfor dreper så mange uskyldige mennesker der?' Spurte han.

Kugan ble sint og sa,

'Vi har ikke løpt fra hjemlandet vårt. Vi har midlertidig forlatt landet på grunn av nasjonale problemer. Neste øyeblikk er problemet over, vi kommer hjem tilbake og bygget det. tjene penger er ikke viktig for oss.'

'Ja ... Ja ... De skjøt Albert Duraiaappa og derfor midlertidig ut av landet? Nei, den singalesiske regjeringen deporterer dem? Derfor ga Norske

regjeringen dem et rødt pass da de kom til Norge og tok imot dem med kongelig utmerkelse.' Sa Suman.

'Så hvor mange politikere du har skjøt til nå? Har du rødt pass for deg selv? Løp ikke du også fra morslandet?' Spurte Kugan.

Suman hopper på Kugan og spør 'Hvem forråde folket vårt? Dere forråder det tamilske rase som helhet? Vi gjør ikke som det? Du kan aldri forstå det?' Suman i sint dyttet ham. Han falt på stolene. De to reiste seg og kom mot Suman. Da de innså at situasjonen ble verre, grep Harry og Ganesh Suman og tok ham med dem og satte seg.

Selvaratnam, klar over at problemet ble omdirigert, og avbrutt,

'La oss først være litt stille og sitte på de respektive stedene. Vi er ikke kommet hit for å kjempe. La oss velge en administrasjon og gå raskt til vårt eget arbeid. Det nytter ikke å snakke i noen annen retning uten at det er nødvendig. Vi må finne ut om vi først velger en ny administrasjon, ellers trenger den folkeavstemning først. Vi må gjøre det først. Hvis det blir flertall for å velge en ny administrasjon, la oss velge en ny administrasjon.' Sa han.

I mellomtiden våknet Kugan og befant seg i en tilstand av sjokk. Når han forstår situasjonen, ble han sint og så på Selvaratnam,

'Har du nettopp forstått det? Hadde vi gjort dette først, hvor ville vi ha dratt nå? Hvis vi kommer til Tamilsk foreningen kommer alle for å kjempe med oss. Vi er klare til å kjempe. Da kan vi komme som den dagen med et cricketballtre og slå dere. Hvis dere kan komme og slåss med oss. Dere kan stå her og late som dere hopper og kjemper med stor selvtillit. Men vi vet om dere.' Sa Kugan.

Noen som ikke vet hva Shankar plutselig tenkte,

'Han har en hånd som ikke respekterer andres grenser. Han vil bruke det til alle. La dette første administrative valget finner sted. Vi kan se etter dette problemet senere. Kugan, kom og bli der du er.' Sa han. Kugan aksepterte det og gikk og satte seg i setet sitt.

Etter det var det litt stillhet. Selvaratnam kalte til tre personer og snakket med dem. Han planla å holde denne folkeavstemningen på en veldig enkel måte. De som ønsker å velge ny administrasjon, bør løfte hendene først og de som er imot den andre. Etter å ha telt det bestemte han seg for å iverksette det som får flertallet. Han vet også veldig godt hvem som har flertallet her. forstår også at alt kommer til å bli som de ønsker. Han lurte på hvorfor han kastet bort unødvendig tid da han gled ut fra stilling.

Trioen forsto hva Selvaratnam sa og sto klar til å telle. Så forklarte Selvaratnam det til forsamlingen. Hender løftet. Syttifem prosent av hendene var først til stede. Harry var utmattet. Utpressing av deres neste skatt gjennomført også hjertet med diamanter. Han forble hjelpeløs.

Så ba de motstanderne løfte hendene. Det svedde her og der. Noen i forsamlingen lo av det. Selvaratnam kunngjorde at det er flertall for å velge nye administrasjonen, 'Velg nå administrasjonen selv. Arbeidet mitt vil ende her.' sa Han reiste seg plutselig og forlot stedet. Ingen forventet at han skulle gjøre det. Det er en plutselig stillhet og en tomhet slår full fart. Suman, Ganesh og noen få andre så Harry. 'Skal vi dra ut nå?' Det var slik å spørre. Harry ristet på hodet som om 'det var litt vanskelig, men ikke gå ut nå.' De var vitne til hva som skjedde der med et trist ansikt.

En stund forsto ikke alle hva de skulle gjøre når Selvaratnam plutselig gikk bort. Ved å utnytte situasjonen kom Kugan plutselig til Selvaratnam plass. Shankar og en til kom som forsterkinger til han. Så hemet og snakket: 'Så velger vi administrasjonen.' Da Suman så at Kugan hadde kommet og begynte å snakke, så han ikke en gang på Harry og dro. Etter en stund gikk en bil med lyden som vibrerende hele byen fra hallen.

Harry forstod Suman's sinne. Mange ganger er det flertallet av demokratiet som ikke forstår det mindretallet de vinner over. Noen av dem mister rettighetene på grunn av det. På en plass, de som er blitt beseiret av demokrati får også seieren gjennom demokrati i en ny sjanse. Så av dem, mindretallet rettigheter, meninger og smerter går ubemerket hen. Det er bare riktig for demokrati å få sin egen rikdom enn å tjene mennesker.' Tenkte Harry.

Denne gangen, verken Harry eller hans likesinnede kandidater stiller til stilling. Det er påvist tydelig at det er vanskelig å vinne hvis det blir en konkurranse og en folkeavstemning. Slik var spredningen av tamiler i Vardø som et samfunn av mange samfunn. Bare noen få av dem er alternative. Bare noen få av dem kommer til et slikt dramamøte. Administrasjonen ble valgt uten konkurranse. De er overlykkelige over at administrasjonen har fått tak i det. Til den glede holdt de en sang-til-sang-konkurranse.

21 Ulykker kommer aldri alene

Noen uker gikk dagene stille uten kjas og mas. Det blir klokka ett fredag kveld. Harrys mobiltelefon ringte igjen. Om natten gir dette skriket ikke lenger glede til Harry. Selv om kriser alltid ikke vil komme med varslingen. Derfor vil han være skinke om det, til og med soven forstyrret av dette. Den som først tenkte å ta den etter å ha ringt tre ganger, som vanlig, i dag ombestemte seg som vanlig og så hvem det ville være. Det kom fra Shankar. Hvorfor denne gangen? Harry forstod det ikke.

De som tok Shankar i ambulansen den dagen ble behandlet i to dager og sendte ham hjem. Han kom hjem og nektet å snakke med Vanitha og fastet i stillhet i noen dager. Han anklaget også for at hans kone også tenkte på seg selv om at han er en gal mann. Så avtok sinne. Nå har han fått beskjed om å ta medisiner. Leger ser ikke ut til å bry seg så mye om hvordan denne lidende pasienten vil ta medisinen riktig. Det er viktig å ta medisinen regelmessig for de som lider av psykiske lidelser. Det er noe som ikke skjer alene. Hjelpere vil også trenge passende kunnskap. I et land som har blitt en ansvarlig hver tjeneste får fra samfunnet under kalkulasjon, er det ikke overraskende at menneskelige interesser ofres i tillegg og subtraksjon. Harry vet at Vanitha vil ta vare på Shankar. Shankar hadde ikke tatt medisinen uten hennes hjelp.

'Hvorfor ringer han til nå? Har han tatt medisinen sin i dag?' Mannen, som ikke hadde tid til å svare på sine egne spørsmål, tok telefonen.

'Harry! Dette er Shankar som snakker. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre. De gjorde det slik Harry. Nå må jeg virkelig drepe dem. Men jeg må komme hit med henne, Harry.' Sa Shankar.

'Hvorfor snakker Shankar slik? Ikke vær nervøs for hva som skjedde?' Spurte Harry.

'Jeg er fortsatt i en blid tilstand med Vanitha. Du vet dette om Harry. Jeg gikk i dag ut som vanlig. Jeg liker ikke å være hjemme alltid som fange. Du vet om det også. Nå drar jeg heller ikke til Grønland. Det blir unødvendig kamp hvis jeg drar dit. Jeg gikk bare ut og gikk nedover gaten. Så gikk til pop og drakk en øl. Etter det kom jeg hjem tilbake. Der døren til huset vårt lå åpent. Jeg begynte bare å besvime og orket ikke å se det. Men jeg klarte meg på en eller annen måte og gikk inn og så Vanitha. Jeg kan ikke

tro at noen slo henne og at hun har hodeskade. Hun er nesten kommet ut av besvimelse og satt på bakken og holdet på hodet. Jeg er nervøs og vet ikke hva jeg må gjøre. Jeg har kommet til legevakten. Det kan ta lang tid å komme inn også. Se på denne Harry, hva skjer med meg? De klør med meg hele tiden. En dag vil jeg lære dem ordentlig tilbake. Det vil være en uforglemmelig selv for alle. De ødelegger familien min, som historien om apen som kommer når de lager Vinayagar-statuen. Så du dette?' Sa Shankar.

'Behold tålmodigheten Shankar. Din posisjon er slik som grep om tigerens hale. Du kan ikke slippe taket eller holde det heller. Jeg tror du må være sammen med Vanitha søster. Det er det som er viktig for henne. Jeg kommer snart.'

Shankar er noen år eldre enn Harry. Men Harry tenkte aldri sånn på Shankar. Shankars image og handling tillot ikke det fra begynnelsen. Så, han kaller Shankar i noe med formål.

'Nei ... Det behøver ikke Harry. Hva skal du gjøre når du kommer hit? Det er bare bortkastet tid. Det er bra at du får sove mer. Resten, vi skal snakke i morgen.' Sa Shankar.

'Vel, kom så forsiktig tilbake etter medisinsk behandling. Vi kan snakkes i morgen.' Said og Harry la på telefonen.

'Hvorfor, hvis de blir sint på Shankar, vil de angriper kona hans? Hvor er dette som det tamilske folks nye sivilisasjon?' Spurte Boomani.

'Hvilket svar kan gi på dette? Å slå kvinner som ikke er nye for samfunnet vårt? Når du hører på MGR-sangen, og tenker alle på den måten, hvem sin skyld er det? Vold er et hysteri. Mannen er i dette hysteriet ser ikke seg selv eller en uskyldig kvinne. Hvor mange drap er begått i landet? Har vi vist noen vennlighet mot barna? Eller noen kvinner? Kuttet med kniv, hengende, skutt med pistol, vri nakken, granat eksploderer i kjønnsorganene, enhver skyld selv for den skammelige urettferdigheten fra menneskeheten gjort av alle parter i Sri Lanka. Hvor i landet mennesket alltid har vandret som dyr. Surfer fremdeles i dag. Bla gjennom mer. Den eneste forskjellen mellom de to rasene er språk, religion og noen kulturelle verdier? Hvor skinn også Samme farge.

Buddhismen kom fra hinduismen. Singalesisk kom fra gammel tamil og noe annet språk. Likevel, hvordan kan de to artene gå utover historien ... Så du det? Tvunget de ikke til å bo der som uønsket kone? Der med samme mistanke og stygge karakter siden, er dette de samme menneskene som kom hit også? Hva forventer du av dette folket? Inntil

tankene endres, vil historien om de dødelige dyrene innpakket i menneskelig hud fortsette.' Sa Harry

'Hm ... i stedet for å være stolt av å være en Sri Lanken, bør vi skamme oss over landets historie og født det landet.'

'Min bønn er at det ikke skal være slik.' Sa Harry.

22 Politikk

For en tid tilbake i Vardø ...

I Vardø ble Tamilsk foreningen administrasjonen valgt for en måned siden, og tiden smeltet bort som sommer snø. Fortsatt en lørdag i dag. Ankomsten av lørdag, tapestiden, bringer avsky for noen i Vardø. Andre Tamilsk foreningen møte som skal holdes etter valget av en ny administrator. Ganesh kom med bil til Harrys hus. Der parkerte han bilen sin på den ene siden av gaten og gikk til Harrys hus. Harry fløt i ubegrenset ekstase den dagen. Nyheten om Boomani har fått visum fra den norske ambassaden og gjorde at ekstase-nivået ble hevet opp til himmelen. Han flyter beruset og flyr på himmelen uten vinger. Han kan ikke stå stille på jorden når han tenker på Boomani vil ankomme Norge om ti dager. Harry kjøpte et hus fordi Boomani kommer. Å kjøpe et hjem bør være en av de viktigste begivenhetene i livet ditt. Han kjøpte en seng, en sofa, en komfyr og mange redskaper.

Etter å ha kjøpt og stablet dem alle, ser huset nå litt OK ut. Han gjorde også oppussingsarbeid ved hjelp av Ganesh og Suman. Harry passerte tiden en stund og lurte på når Boomani ville komme. Det ble slutt på det.

Ganesh, som kom inn og så på Harry,

'Ja ... alt er klart. Nå kan søsteren vår komme, og så får vi mat laget av hånd som bærer armbåndet.' Sa.

'Ja hvorfor ikke? Hun kan lage det dere vil spise. Er det OK å drikke te med vill hånd nå?' Han reiste seg og gikk til kjøkkenet for å lage te.

Ganes gikk også til kjøkkenet med Harry.

'Liker du å si noe?' Spurte Harry mens han så på Ganes.

'Ingenting bror. M ..., jeg vet ikke helt. Det er jeg tenker på hvordan jeg kan fortelle deg det.' Sa Ganes.

'Så hva er det som skjærer i hodet? Ber jeg deg om bevis på hva du sier?' Spurte Harry.

'Ikke alt det som kutter hodet. Alt som allerede måtte gå, er borte. Hva gjenstår gå mer?' Sa Ganesh.

'Ikke glem hva du kom til å si.' Sa, Harry.

'Disse menneskene kan ta noen eller alle pengene fra Tamilsk foreningen og gi til deres voldelige organisasjon. Hvis de gir det, trenger ingen å

forklare hvor det vil gå? Der det er vårt navn også registrert som medlemmer av foreningen. Den norske regjeringen betaler også for en slik rekord. Vi kan ikke la oss ta pengene våre og sende dem til en handling vi ikke vil delta eller støtte. Det er ingen måte å forhindre det. Siden vi er et mindretall, kan ingenting gjøres innen Tamilsk foreningen. Kjenner du denne saken?' Spurte Ganesh.

'Suman skriker allerede på telefonen. Nå har vi ikke bruk for å rope. Jeg vet ikke hvor mange som kommer i dag på vår side. OK. Hvem kommer de kan komme. La oss argumentere så mye vi kan.' Sa Harry.

'Bror, det er ingen mennesker å lytte til og forstå hva andre sier. De vil si slik: Hvis du vil, kan du reise deg og gå ut, som et slag i ansiktet.'

'Jeg vet det også. Selv når det er sagt, bør det ikke komme som noen overraskelse.'

'Hva skal vi gjøre bror hvis det var en slik situasjon?'

'Kom igjen. Pengene vil bli sendt? Hvis sendt, vil vi ikke la det være i fred. Da må vi snakke med kommune. Selv etter det vil det å være i den Tamilske forening være et konstant drag for oss.' Sa Harry.

'Det er det, bror.' Sa Ganesh.

'Ikke vær bekymret. La oss se hva som skjer videre i dag. La oss ta en titt på hvor funksjonelle de er.' Sa Harry.

'Ja ... de burde ikke sende en eneste krone ut av denne foreningen. Vi kan ikke stoppe det nå.' Sa Ganesh igjen.

'I den nåværende situasjonen det er vanskelig. Tvert imot, de har skapt mye sympati også i bystyret. De holder seg bra. Så det vi forteller, blir kanskje ikke trodd der heller.' Sa Harry.

'Vi burde ikke forlate dette uten å danne en ny Tamilske forening. De skal ikke få lov til å kjøpe våpen der det er våre penger også. I så fall har vi en del av dette syndet også. La oss alle handle frimodig mot det. For det må du stå foran.' Sa Ganes.

'Drikk teen din Ganes. Alt vil gå bra. La oss vise det trikset at vi vet litt om overtredelse. Selv om få tamil her er det ingen enhet blant tamilene, slik de innfødte vil si. Hva kan gjøres med det?' Sa Harry.

'Dette er menneskene som selger samvittighet, og de er som ulver. Vi skal ikke bli skuffet uansett hva som skjer.' Sa Ganes.

'Sant. Det de har gjort er en stor politisk manøver. De synes alt annet er dumt. Den arrogansen kommer til å få dem til å gå hode stykke en dag. Du kan vente og se.' Sa Harry.

'Hva vi må vente på for å se dette? Vet du ikke hva som skjer når vi ser dette? Alle vet at de har blind støtte av folket fra utlandet som hjelp til

med å redde egoisme. La det gå. Nøkkelen til kampen er hvor mye støtte det er i landet. Hvor lenge kan du bli tvunget til å drømme om frigjøring? Det er de som må kjempe i frontlinjen i morgen. De vil alle flykte fra monsteret. Tvert imot, opposisjonen er mer enn støtten til dem i Eelam. Det er ikke noe bedre fra dem nå enn det falske teppet for å kjempe for tamiler. Noen vil plukke opp det teppet en dag. Da vil alle vite om dem.

Fiender som en del av sitt eget folk, En barnesoldater kjemper for dem. Hvor lang tid vil det ta for et annet lands hær å invadere med hjelp fra supermaktene og hvor lang tid kan beskytte folket med barnehæren? Angrepet kan være en seier så lenge det er en defensiv hær. Det er også sant at gorillaer ikke kan ødelegges på lenge.

Arvs hær? Saniyan (En uheldig person som omgås hvem som kan bringe ondskap) begynte å fange dem så snart de ble en forsvarende hær. Det er den grunnleggende regelen. Jeg vet at det vil vise seg når tiden går. India vandrer med sint som en slange er blitt slått. Hvis muligheten byr seg, vil den ikke stå urørt. En utenlandsk Kannaki med ankel i Delhi som venter på dem. Hun vridde brystet og ga til RAW og CPI. Det vil lære dem en annen Bengal-leksjon. Hvis vi gir deg våpen for å forvirre den srilankiske regjeringen, skal dere da opprette en egen stat? vil de spørre. En dag vil alt fly som et korthus. Ikke rart at om denne mengden snakker mot dem. Vi har hatt en dag på nitten åttisju for å utfordre Sri Lanken militært. De vet ikke hvordan de skal bruke det taktisk. Den srilankiske regjeringen som brukte det veldig bra. Historien vil ikke tilgi den konkurs egoistiske politikken til disse i tusen år.' Sa Ganes.

'Som tusen ting her. Er det ikke de eneste som kan gjøre feil i alt? Det er bare sikkert at disse vil presse det tamilske folket til ødeleggelse uten gjentakelse.' Sa harry

'Det stemmer.' Ganes smilte smertelig.

23 Kulam

Kulam's hver bevegelse i livet skjelver som malaria grepet. Skjelvende sank han i full sorg. Han grøsset for å finne ut hva som hadde skjedd med noen av nøkkelpersonene som ble utnevnt til å skaffe penger og forvalte dem i Oslo. Det også som bodde i Tromsø. Han drepte en av de to vennene som var veldig vennlige på stedet. Hver gang han tenker på Sivakaran's tragiske død, orker han ikke kulden og stivheten som klatrer opp ryggraden. 'Hvor brutalt myrdet er han? Hvem blir det? Hvordan kan noen fortelle hva han gjør?' Han forsto ikke hvorfor selv som størrelse på sennep. Han forsto heller ikke hvordan han skulle forklare politiet hva de tre hadde til felles. Det er ukjent på dette tidspunktet hva intensjonen er å gjøre dette. 'Kan det være årsaken? Tusen spørsmål kan oppstå fra politiet. Noen ganger kan det hende at personen må endre sin identitet. Til og med merkelappen terrorist kan bli gitt til meg. Det er ukjent på dette tidspunktet hva Norge vil gjøre videre. Det er ikke lurt å ikke vite den politikken. Kan ikke stole på noen i disse dager. Fakta kan ikke fortelles til noen når som helst ...' Han tenkte.

Han er nå i rullestol, rister på hodet som Orientalisk hageøgle og stikker ut tungen, og han har blitt helt lammet. Virkningen av slaget mot hodet er overlevende. Nå har han fått nytt identifikasjon av politiet og bor andre steder. Disse fakta skremmer alltid Kulam. Bare han vet at han er den tredje personen og at hans tur snart kommer. Det var det som gjorde denne ødeleggende skjelven så ustopkelig.

Kulam kom også som andre til Europa på jakt etter materielle til goder og sikkerhet, og for det beskyldte det nasjonale problemet. Etter å ha kommet hit skjønnte han at det er sant at man kan leve i delvis luksus med hardt arbeid og litt lureri. Han forsto noen andre fakta enn det. En av dem er at selv om du gir hodet og jobber for dem, er det ingen dødsfare her. Han benyttet anledningen til å bli martyr, for å gjøre et godt navn for seg selv i fremtiden, og deretter satte han hjernen inn i den lure ideen om at hvis han får sprayet litt fra den rennende elven, ville det ikke være et tap for samfunnet. Han begynte å jobbe hardt for det. Tamil Eelam ble banket om igjen og om igjen og lastet inn i hjernen til mange. Det falske skriftet leste for dem slik at hvis de har penger, kan den militære balansen

oppretholdes permanent. I troen på at de kunne styre landet til tross for den endeløse utslettelseskrig, ble han arrogant og presset ut penger da blinde patriotisme blomstret. Protestene, grusomhetene som fulgte med det, litt etter litt, nå ser ut til å jage han selv. Den som ikke kan si det med munnen, men slår den i tankene.

De som har en uanmeldt kjærlighet til vold, vil ha urokkelig tillit til den voldelige kampen. I mellomtiden arrangerte ekteskap Kulam i hjembyen. Kvinnen ble sendt etter det tilhørende kasten hans. Hun heter Sivakalai. Skremt over tapet av broren Sivakalai, kom hun til Norge med mot til å innrømme hvor rett eller galt. Slåsskamp handler definitivt ikke bare om å løfte våpenet. Hun trodde at selv om han ikke var vakker, var han en mann med integritet og mot. I hennes fantasi ble velsignet med nåde av en barmhjertig mann, og kjærligheten regnet ned.

Da hun landet på Oslo lufthavn, spurte Kulam gjentatte ganger om tigrene og deres heltemot sjokkerte henne, men hun snakket ikke. Hun var utmattet. Hun visste at hvis hun bodde hos ham, ble hun en gal kvinne snart. Det er på grunn av hennes livserfaring. Kulam ville ha visst hva som hadde skjedd med broren hennes. Han glemte det og spurte henne igjen og igjen om at hun var opprørt.

Brorminner vil alltid brenne i tankene hennes. Dens lidelse vil knuse hjertet med sorg. Han ble også som en stor business mann i Jaffna. Han er den eneste mannlige arvingen til familien. De presset penger fra ham til og med å være ærlig mann. Han bestukket hver lastebil som kommer til ham fra Colombo. Det er den generelle regelen. Du må gi mye mer enn det. Å vise konto til dem. Gi eller gi livet ditt er deres lov. En gang kunne han ikke oppfylle deres krav på grunn av mangel på penger i reserve. 'Hvis en kjøpmann som nekter å betale blir skutt først, vil andre komme og betale pengene uten å spørre noe av frykt.' Filosofien lært av Asura fra monsteret. Han ble ført til etterforskningen med regnskapsbøkene. Ingenting ble returnert. De sparket faren som ba om sønnen. Pappas var veldig forvirret og ustabil. Da ble Sivakalai dødfødt. Dag for dag følte hun at hun levde for folket i grådigheten etter et eget land. Disse minnene er fortsatt friske i hennes sinn. Blir alltid i magen med smerter. Kulam lyttet nådeløst til deres heroiske gjerninger i bilen, og motbildet henne igjen og igjen. Kunne ikke bære det,

'Ikke snakk med meg om mordere.' Neste øyeblikk fløy ildfluer i bølger etter bølger i øynene da Kulam's hånd havnet voldsomt på kinnet hennes.

Verden ble en gang mørk og ble blandet lys etter. Først tenkte hun at hun skulle komme tilbake til hjemlandet akkurat nå. Deretter lærte hun å leve i stillhet, snakke taushetsspråket og tenkte at hvor hun går, er friheten ikke tilgjengelig. Selv om ikke en måte å bli kvitt det evige helvete av en ektemann som støtter til de som drepte hennes broren og som ikke respekt hennes faren og må hun leve med ham. I tidene som byttet på den fysiske sulten til menneskedyret, og i dets rest, lå to perler, og hun brukte resten av tiden sin til å blomstre godhet mot dem i sitt liv. Hun trodde at stanken etter brennende menneskelige følelser alltid blåste i hennes liv. Dommen om å dele sengen med fienden i betraktning fortsatte å ødelegge hennes eventyr liv. Hva en hjemme løse kan gjøre? Setningen vil ende med m. ... Ja ... og TV ble deres liv.

Han forstod aldri behovet for å respektere andre menneskers frihet, i den grad Kulam forsto at det var å hjelpe voldsomt og bare få størst mulig nytte. Han forstod ikke sinnet til sin egen kone. Nå, hvis noe skjedde med ham, var han redd for hva som ville bli av hans eiendom, at barna. Kulam jobbet som renholder på en skole i utkanten av Oslo for å legalisere inntektene. Arbeidet starter klokka to og slutter klokka sju. Da vil han raskt reise hjem. Det var mange TV-programmer som fikk ham til å le høyt, selv om han ikke hadde en kone å snakke med hjemme. Mange biler sto parkert på den parkeringsplassen da Kulam gikk inn og ut av bilen i dag. Han visste at kjøretøyene ville dra etter skolen. Kulam parkerte bilen sin og gikk på jobb. Han hadde ingen sjelefred.

Han kjente mørkets intensitet da han gikk ut med søppelsekken etter jobb. Svettedråper forsvant mens den kalde luften og den kalde fuktigheten forsiktig gned den varme svette kroppen. Morens rørende trøst var i det for ham. Store søppelkasser var i et mørkt område utenfor skolen. Kulam likte det ikke i det hele tatt. Spørsmålet hans er hva om det elektriske lyset skinner på det og parkeringsplassen til kjøretøyene. Han forsto ikke at denne skolen derfor ville gå over til konkurs. Han forbannet skoleadministrasjonen og dro bort med søppelsekken. Hans antagelse er at skoleadministrasjonen bare vil spare penger ved bekostning av kvaliteten. Rektor sa at han kom til å øke vaskeområdet, noe som gjorde ham enda mer motbydelig. 'Rektoren må settes i mørket en dag og bli slått hardt.' Tenkte han. Han visste at det ikke er enkelt med en stor mann. Det er et kjent faktum at han er dobbelt så stor i kropp og høyde som Kulam. Han tror at å slå ham bare er mulig å gi ham noe bedøvelsesmiddel og deretter slå ham som å slå en død slange.

Kulam la sekken med søppel i de aktuelle boksene og kom tilbake; Så fanget det oppmerksomheten hans. Et kjøretøy ble parkert i et mørkt område på parkeringsplassen. 'Si ... alt som er i øynene til den redde mannen er en demon.' Tenkte det og gikk mot skolen. Han pleide å slå på alarmen hver dag etter ferdigarbeidet arbeid. Ingen er på skolen når han er ferdig med jobben. Kulam liker ikke den ensomheten. Fra tidlig alder hadde han spøkelser frykt for spøkelser. Målet hans er å komme seg ut av den skolen så raskt som mulig. Han er av den oppfatning at komforten og tryggheten som finnes på sofaen i huset ikke finnes andre steder.

Kulam slo av lysene i hvert rom og sjekket om dørene var låst godt. Deretter låste han hoveddøren. Alarmen på så snart Kulam låste hoveddøren.

Hvit sky omfavnet ham med en lystig bris med tett fuktighet for å komme ut igjen. Et øyeblikk oppstod et ønske i ham som om han ville kle av seg og nyte tilpasningen i naken. Neste øyeblikk skjønte han den kalde klatring kampen fra fot til oppover. Hvit sky som flyr lavt og berører bakken, var tydelig synlig noen steder der elektrisitetslys strømmet. Disse miraklene som verden virkelig ser, skjer bare av og til. Den lystige dansen til å kysse himmel og jord vil da fortsette. Det er de blendende øyeblikkene når kjøretøy ikke kan kjøre. Det ser ut til at den behagelige kulden til å puste skyen kan komme til enhver pris. Ønsket om å løpe og fange skyen og stå opp og rope er en drømme. Han anser den store tilfredsstillelsen ved å nyte de små gledene i livet, selv om han må forlate økonomisk velstand.

Kulam gikk mot bilen. Fløyta blåste av gleden over å reise hjem og sjokkert da han så den bil. Han kunne ikke tro at bilen med samme form som han trodde var villfarende for en stund siden, sto parkert ved siden av bilen hans. Han sto der et øyeblikk og tenkte på hva han skulle gjøre. Så gikk han i en rus mot bilen sin. Det var ingen bevegelse. Han så på bilen som sto på siden. Han visste ikke at noen var inne. Han så på bilen en stund og gikk så bak på bilen for å se nummerskiltet. Så føltes det som om noen løp bak ham. Det neste øyeblikket blinket øynene hans det slaget han fikk i hodet. Hodet snurret rundt. Han besvimte og falt i avgrunnen før jorden fløy inn i universet.

Figuren løftet ham og kastet ham i bagasjerommet på bilen hans. Hans armer og ben strammes rundt av Industriell PVC-teipen. Så kjørte bilen sakte og beveget seg uten å slå på lysene.

To timer vil være borte. Da Kulam var ute av besvimelse og forsto situasjonen rundt, visste han at han ble fanget i et bagasjerom. Han skjønte også at det var bilen hans. Kulam var i stand til å føle at kjøretøyet fortsatte å reise. Han klarte ikke å riste styrken på den industrielle PVC-tape som var viklet rundt armer og ben hans. Hodet har smerter med aggresjonen til en vulkan som bryter ut. Han fikk panikk av frykt for kvelning. Svetten drypp som perlene over hele kroppen. Han sukket i smerte og puste raskt og urolig. Mysteriet med å ikke vite hva som skulle skje grep ham. Han kunne ikke kvitte seg med det. Kjøretøyet kjørte hele tiden i en retning.

Etter en stund ble kjøretøyet stille. Ekstrem stillhet overalt. Lyden av en ulv som hylr i det fjerne. Til Kulam, døden skalv over hva som skulle skje videre. Følelse av mørk demon som sitter på brystet og presser ham til helvete. Lider av å ikke måtte puste godt. Plutselig åpnet bagasjerommet. De skarpe sølvstrålene som rev seg gjennom mørket strømmet plutselig inn fra gatelykten inni. Alt han kunne se var den mørke, ugjenkjennelige figuren som stirret på seg selv utenfor. Kulam forstod ikke hva han ville gjøre mot seg selv, som gjemte seg fra topp til tå. Frykten for å drepe seg selv strammer halsen. Han kvalt seg igjen og klarte ikke å puste. Det virket for ham nå som figuren så hektisk på ham.

I hånden hans var en tapetkniv brukes av byggmester. Kulam er godt klar over at kniven lett kan kutte til og med harde gjenstander som strømledning. Kniven kan bevege seg opp til beinet i menneskekroppen. Kulam forstod ikke hva han skulle gjøre med det. Han bøyde seg ned med kniven. Han tok tak i Kulam's bena med den ene hånden og trakk ut. Kulam tenkte først å flytte kroppen som en innvending. Så ombestemte han seg i frykt og la seg stille. Han rakte kniven og klippet Industriell PVC-tape rundt beina hans. Så dro han inn kniven og la den i lommen. Så løftet han Kulam og stoppet ham på bakken. Han hadde i den andre hånden et brekkjern som kunne brukes til å åpne døren med makt. To halv liter flasker vodka ristet i lommen. Han tok deretter Industriell PVC-tape i den ene hånden. Han fortsatte å holde hendene på Kulam og beveget mot hytta. Kulam lurte et øyeblikk på om de kunne skyve ham bort og løpe bort. Hva om

han ble tatt igjen og drept mens han prøvde å løpe slik? Det var frykt for det. Overlevelse ble viktig for ham.

Han kjørte Kulam bak på hytta. Han omfavnet vannet og monterte Kulam på trinnene og strammet bena godt igjen. Da åpnet han døren hjalp av våpen han hadde med seg, med makt. Han kunne se at noen hadde rengjort hytta. Han brydde seg ikke om det. Han dro Kulam inn hytte og dyttet ham på en sofa. Kulam falt på sofaen og lå urørlig.

Han sa ingenting. Det ble ikke hørt et ord fra Kulam. Han gned en gang lommen til Kulam som ligget på gulvet. Ingenting fant ham. Han tok Kulam's mobiltelefon fra lommen. Så skrev han en melding på den. Etter å ha satt telefonen på TV-apparatet, kom han tilbake til Kulam.

Uventet rev han Industriell PVC-teipen fra Kulam's munnen som et hårtrekkende triks. Bar brenning for Kulam. Første gang, etter at Kulam ble fanget av ham,

'Vennligst ikke gjør noe mot meg. Ikke med meg nå. Jeg har barna.' Sa Kulam.

Han sto og stirret inn i Kulam's øyne. Så klappet han hånden sinne.

'Vær så snill, jeg vil gi deg det du vil.'

Han slo Kulam plutselig på kinnet. Selv Kulam tenkte på at han hadde på seg hansker, han slo så hard Kulam som om den hadde brutt beinet i hele ansiktet. Han sparket ham igjen i sinne. Kulam forstod ikke hva han skulle si til den som ikke snakket ved noen anledning. Hvorfor han ikke snakker blir også et mysterium. Kulam ba i tankene om at hvis han kom tilbake i live, ville han ta en bebyrdedans på Nallur Murugan (Er på Jaffna, Sri Lanka). Han trodde dette ville være hans siste ønske og bønn.

Plutselig hoppet mannen på ham, presset brystet og satt på ham. Så åpnet han en flaske vodka. Han tok vodkaen og helte den i munnen mens han holdte Kulam nese veldig strammet. Kulam drakk det i en tilstand der han ikke kunne puste. Etter en stund klatret vibrasjonen inn i kroppen hans. Etter det mistet han temperament som tigger forteller 'trenger ikke noe fra deg, men hold hunden din.' Kroppen hans var allerede svak av sult og trøtt av arbeid. Det så alkohol skjelving komme til høyden veldig raskt. Etter den han drakk vodkaen sin sjenerøst. Alt rundt ham sentrerte seg om Kulam og dreide seg om universet. Han lå urørlig og kunne ikke gjøre noe. Han klarte bare ikke å slutte å spinne. Følelsen av å fly bort fra

verden ble kom intermitterende for ham. Kulam lo. Minner om englene han hadde møtt i livet kom. De så ut til å fly til ham. Han vil holde hodet. Hodet snurret så fort. Ingen hender. Tettheten til Industriell PVC-tapen løsnet ikke i det hele tatt.

Så kom mannen med en plastpose. Kulam kunne ikke reise seg eller bevege seg. Det var som om oppkastet kom. Innimellom kom tanken om at han vil dekke hodet med den plastposen og drepe ham. Kulam trodde at han ikke visste noe ubehag om denne mannen gjorde det i den situasjonen. Han sovnet da han trodde det var frigjøring for sjelen.

Mannen kom nær Kulam. Han tok opp kniven som var blitt klemt. Han dyttet den ut og siktet mot halsen til Kulam. Så snudde han den plutselig og flyttet den mot hånden. Han fjernet hvem som hadde bundet hånden. Dissekert og fjernet uidentifisert. Han fjernet også Industriell PVC-tape som hadde blitt bundet rundt leggen hans. Han strakte Kulam på sofaen og fikk ham til å ligge på den. Kulam sover nå. Mannen rensket veldig nøye området rundt seg. Han tok med seg alle tegn på sin ankomst. Bare flasken vodka ble tørket av med en klut og deretter kastet bort. Han tok opp telefonen som var på TV-apparatet. Den hadde liten dekning. Å vite at dette var nok til å sende en tekstmelding, sendte han en melding han allerede hadde skrevet. Han la telefonen ligge på sofabordet og gikk fort ut. Han gikk et lite stykke og satte seg inn i bilen han allerede hadde tatt med og parkerte den første dagen. Et diskré smil snek seg over leppene hans. Han kjørte til Oslo med den hensikt å gå raskt og hente vennebil sin på skolen.

24 Økonomi

For en tid tilbake i Vardø ...

Harry ble overrasket da han kom inn i salen for Tamil forening - møtet den dagen i Vardø. Det er en hall der kvinner, menn og barn ikke har noen plass i den lenger. Utseendet til en total invasjon av tamiler som bor i Vardø til stede der. Han forstod politikken bak denne invasjonen. Som vanlig på Harrys side, er mange igjen hjemme og lurte på hva som vil skje som vanlig. Det er bare æren av noen som lever med pusten som mennesker med ham. Suman som Harrys livvakt står fremdeles i hallen i dag. Harry er bekymret for at tilværelse hans vil være sterk på en måte og svak på en annen. Ingen forstår når Suman vil hoppe på hvem. Noen andre hadde nettopp kommet med Suman i dag. Når Suman samler ham og introduserer ham, 'Dette er Ramu. Nylig har kommet hit. Bror vil samarbeide med oss.' Sa Suman.

'Ja ... det er også bra.' Sa Harry. Han tror ikke når han ser noen først. Når han ser Ramu, oppstår det et slags håp i hans sinn. Imidlertid kom han ikke til noen umiddelbar konklusjon.

Hallen ble til et lite marked i tide. Medlemmene av administrasjonen vandret rundt. Thiru og Malathi pratet med noen venner. Ikke alle flyktet i frykt for volden. Imidlertid tilbaketrekningen av noen mennesker uroet Harry. Ingen forventet at disse endringene ville komme hit veldig snart som dette. Forandringen kom plutselig. Det var selve eksistensen til de som la grunnlaget som forsvant i en tsunami.

Harry kunne ikke tenke utover det. På en eller annen måte begynte møtet. Folket reiste seg for å hylle taushet til heltene i LTTE. Det føles som om at Harry må gå ut. Han gikk utenfor. Ganes kom også ut med ham. Suman, Thiru, Malathi og mange andre reiste seg ikke engang fra stolene sine.

Da stille hyllest var ferdig kom Harry og Ganes inn. Harry konkluderer med at hvis den ene delen av martyrene som kjempet for landet blir fremstilt som en helt og den andre delen som forræder, vil han ikke bøye hodet for det. Den nye lederen som observerte disse,

'Er det moralen og i den vanlige oppførselen for alle å stå opp og hilse på seg mens de hyller stille? Det er respekt. Menneskelig natur. Det gjør meg vondt noen mennesker oppføre seg uten den grunnleggende disiplinen.' Ss det han, som bueskytteren Arjunas pilen Suman hoppet opp. 'Hvem hyllet du stille? Ikke bare for de døde tigrene?' Spurte han. 'Til LTTE og menneskene som døde i krigen.' Det var den reviderte responsen fra lederen.

'LTTE var ikke den eneste bevegelsen som kjempet for Eelam. Mange flere krigere enn dem ga livet for Eelam drømmen. De døde modig og tenkte at de hjalp til frigjøringen. Stille hyllest, heltenes dag og de burde være all inklusive. Utenom det, det er ingen vits i å snakke om enhet og fred. Det er enda mer umoralsk å klassifisere dem som forrædere når det passer til dere. Det er ingenting i det, men ordene som blir sagt i deres manglende evne og hat. De som snakker om enhet blant tamilene, må først utøve likeverd i hyllest til heltene. Hvis det var et så bredt sinn, ville Tamil styret verden i dag.

LTTE og alternative bevegelser kjempet ikke bare for frigjøring, men drepte også mange uskyldige mennesker. Med kamerat ble ofret i og utenfor bevegelse. Her hylles stille hyllester sammen med noen av mordere med frihet kjempere som ofret til Eelam. Samtidig unngås ekte martyrer som ikke stille hyllest og blir sett på som forrædere.

Vel ... hyll alle de som ble ofret i Eelam-krigen. Så står vi sjenerøst opp. Å glemme feilene til enkeltpersoner ... offeret til enhver ung mann som syntes livet var trivielt og satt ut for landet er enormt. Verdien må gis hver kjemper. Vi hyller stille når det er like tilgjengelig for alle. Vi kjenner også hva som er disiplin. Du må øve på å respektere andres ofre først. Da vil vi også sette pris på andres ofre.' Suman satt på stedet etter å ha sagt det. 'Vi hyller nå bare de døde. Ikke for de som har gått inn i historien.' Svaret kom fra ny leder.

'Å... I din ordbok blir de som har kjempet for landet for en tid tilbake historie? Må ikke deres ofre respekteres? Det vil si at de som har døde frem til nå er også historisk. Ingen grunn til å stå opp for dem. Hvis du vil at vi kan gi respekt for hvem som snart kommer til å dø, la oss stille tributter akkurat nå for dem. Kom deg opp?' Suman står opp for å gjøre det.

Noen av guttene på bakerste rad og Harry sammen med vennene hans lo sammen med noen av guttene som ikke visste hva det betydde for denne latteren. Noen mennesker i salen lo også at de ikke kunne kontrollere seg selv. Suman likte det faktum at lederansiktet var litt farget og ansiktet hans var rødt som safran. For mange kom starten som et sjokk. Noen stirret sint på de som smilte. De i administrasjonen var opprinnelig flau. Lederen klarte seg om en stund og oppførte seg som ingenting har skjedd, sa på en nonchalant måte: 'Vi kommer til poenget uten å kaste bort tid. Vi har ikke tid til å kaste bort unødvendige saker.'

'Sir, er stille hyllest nå unødvendig? God fremgang.' Ropte Suman.

'Suman, hvis du lager som et oppstyr, må vi evakuere deg fra hallen.'

Advarte lederen.

'Det må være enhet og sunn fornuft i handlingen du tar. Det er også viktig å ikke angripe unødvendig personlig.' Sa Suman.

'Vel, la oss komme til poenget.' Lederen begynte. Harry blunket til Suman for å være stille. Suman lente seg godt i stolen. Harry så på Suman og tenkte: 'Selv om han er veldig modig.' Som han tenkte for seg selv.

Lederen fortalte noen få ting. Noen nerder reiste seg og la motargumenter for at de kunne gjøre dette og det. Harry forsto at lederen var flau over å tenke på å si noe og deretter gå tilbake på det. Harry gjettet delvis hvordan det ville være hvis noe ikke gjorde noe. Han bestemte seg for å være tålmodig til det kom ut av munnen hans.

Lederens drag og de store forklaringene til idiotene som ikke forsto det kjedelig for mange. Benene til Suman svaiet som en vifte i høy hastighet. Sagt det rett ut forsto han stemningen.

Plutselig bestemte lederen seg for å begynne å snakke.

'Da vi tok ansvaret for den tamilske forening fra den gamle administrasjonen, var det en saldo på femtifire tusen seks hundre kroner. Det nytter ikke å sove så mye penger i banken her uten å bruke et konstruktivt prosjekt. Vi tror vi kan bruke den til noe godt. Vi som alltid tar folkene som lider av problemet som skjer i vårt land nå, tror at vi kan prøve å lindre noe av lidelsen deres. Vi ønsker å bruke disse pengene på den måten. Vi er sikre på at alle vil samarbeide. Vi har tenkt å gjøre denne hjelpen gjennom organisasjonen vår. Fortell meg hva du tenker?' Spurte han alle.

Suman hoppet opp.

'Bra gjort og sagt. Det var det jeg ventet på. Det har nå blitt klart for oss hvor den smarte planen deres går. Dere sender penger til Sri Lanka som for å hjelpe flyktninger, men egentlig den ble sendt til organisasjonen

deres for å kjøpe nytt våpen. Forstår vi ikke dette også? Disse pengene går ikke som ris for de sultende menneskene. Det kommer til å være en kule for dem. Ingen kan gjerne spise kulere. Når den sys, vil bare de uskyldiges blod strømme. Samarbeider vi uten å tenke på det en gang? Vi antok at du har en plan for noe slikt når dere ga full innsats for å kapre ledelsen i foreningen. Nå ble det forstått for alle. Hvis du vil sende til folk, har vi Røde Kors og FORD. Bruk noe av det. Andre måter er la oss gå direkte på egen hånd og gi til folk. Ikke fortell oss falsk forklaring.' Sa Suman. Da han hørte dette, stirret Kugan og reiste seg raskt.

'Hva forkynner han med? Tillater du det også?' Han så på lederen og spurte sint. I mellomtiden,

'Hvis du snakker respektløst, vil jeg knuse beinet ditt her.' Sa Suman.

'Hvis du kan ta på meg. Da vil du finne ut hvem jeg er.' Sa Kugan, Suman hoppet og løp mot Kugan. Plutselig kom trioene fram for å forsvare seg mot Kugan. Den plutselige svingen bremsset Suman litt. I mellomtiden tok Harry og Ganes tak i Suman. Så overtalte de ham og satte ham på stedet. Han er en Vimas-inkarnasjon. Harry trodde det kanskje en gang imellom som Arjuna også.

Etter en liten stillhet snakket lederen igjen.

'Nå, vi er her ikke for å kjempe. Ved å kjempe forstyrrer du en god intensjon, det er ikke bra for alle. Vær så snill å holde alle stille. Vi skal avstemme om dette. La oss gjøre det flertallsvalget.' sa han. Harry reiste seg da,

'Som Suman sa, vil sending av penger til Sri Lanka skje gjennom en felles organisasjon. Hvor det kan være mange av våre egne systemer. De kan virkelig hjelpe. Uansett hva de har, har de allerede det politiske malt på seg. Så ikke alle kan akseptere at du tar offentlige penger og gir til dem. Det er mange ikke-politiske organisasjoner i Sri Lanka med base i dette landet også. Enhver av disse organisasjonene kan vi gi de pengene. I så fall kan ingen benekte det. Det burde ikke være et problem.' Sa han.

'Harry har rett. Tanken er at vi også kan sørge for et slikt felles system. Men de kan bruke tretti til førti prosent av pengene på selve administrasjonen. Hvor mye av resten vil gå der folk trenger den hjelpen? Det er der vi bestemmer oss for å sende organisasjonen vår.' Sa lederen.

'Hvis du tror administrasjonen her bruker mye penger urettferdig, kan dere finne en annen organisasjon som er i Sri Lanka, og sende pengene til dem. Da ble problemet løst. Ellers vi kan hjelpe direkte til en annen

organisasjon som et barnehjem i Sri Lanka. Ingen kan motsette seg det.' Sa Harry.

'Det ville gi mange problemer i praksis. Den eneste måten å komme seg til LTTEs område er å hjelpe til vår organisasjon. Ellers vil det være et drag.' Lederen ga det grepet.

'Jeg forstår ikke hva du forteller. Skal vi ikke hjelpe tamilene som lider av krig? Hva om de bor hvor i Sri Lanka? Mange bosatt er utenfor LTTE-kontrollområdet. Kan dere hjelpe dem først? Hvis ikke, hvorfor skulle LTTE hindre oss i å hjelpe direkte de som er innenfor deres territorium? Jeg forstår ikke dette. Er denne kampen for folket eller ikke? Vi skal hjelpe de samme menneskene. Hvorfor skal de stå på tvers? Tuller du her? Noen ganger forstår jeg ikke hva den virkelige frihetskampen er ... Hva?' Sa Harry. Kugan gikk inn imellom.

'Hva slags ikke-essensiell lampeoljeforklaring har vi å høre om? Sett avstemningen uten å snakke, og vi må gå til vårt arbeid? Vi gir bare en forklaring på disse og hører deres forkynnelse i stedet. Vennligst sett avstemningen snart, bror. Vi må gå.' Sa Kugan.

'Kunne du sende pengene etter avstemming? Vi får se hvordan det skal skje. Ikke lek med oss.' Suman reiste seg og ropte.

'Du snakker antidemokratisk. Hvis vi sender pengene det du skal gjøre, bare du fire personer? Hva synes du om oss? Dere er alle rasister som forråder tamiler.' Sa Kugan.

'Ja ... du tenkte på om at du er de store martyrene. Send penger til en stor forsvarer av demokrati. Ja, for jobb og penger lot dere søstrene og moren din midt på gaten og kom hit for å slikke godt. Hvor du kommer til å slikke, har du en ide om at du er store martyrer fremdeles? Og du snakker om det. Den som ofret, ville ha blitt i Eelam. Vil ikke avskrekke den andre for å kjempe møt feles fiende. Han ville ikke ha vært egoistisk mot seg selv. Han ville gitt livet for sin sak. De som er bevist, kunne ikke ha blitt ofret for en fascistisk bevegelse som ville ha kjempet alene og ville vært den eneste politisk lederen bekostning av mordet alle andre politisk ledere. De har kanskje i stedet ofret uten å vite. Det var det som skjedde. Skjer. En gjeng med tyver som flyktet hit, nå stjeler pengene til skatte betaler og sender dem. La dem også ha avstemning ... avstem ... Send penger så får vi se det. Du vet da hva som skjer i Vardø. M. ... skamløse mennesker.' Suman ropte i sint.

'Gå og slå ham.' Shankar ropte 'Å, slå ham, slå ham.' Selv om det var mange stemmer, sto bare en person opp og så på Shankar og spurte: 'Vil du trække på det?'

'Så kan dere slå hverandre. Vi går på våre veier.' Lederen sa og trappet ned fra scenen. Da han så det, sa Shankar: 'Vent ... vent ... vi vil ikke gjøre noe. Du holder møtet i gang.' Fortalte han og satte seg på setet. Da satt også Kugan på setet. Støy og mas på forsamlingen avtok kort tid etter. Da forsamlingen var stille, reiste Harry seg og sa:

'Som å kjempe med dette utbruddet; Se om du kan utsette dette problemet for nå. Det blir bedre. Så finn ut om det er et alternativ etter komfort. Etter det dere kan innkalle et møte for å avgjøre dette. Hvorfor er det at alle unødvendig lyver og forsker og roper her mot hverandre? Ingenting kan være et alternativ til å hjelpe folket. Det er alt som må gå til rette mennesker uten å gå feil vei og gale hender. Ingen vil stille deg noen spørsmål hvis dere beviser at sendingen er på rett spor.'

'Hva er et drama her? Der sulter folk i hjel. Her kommer de til å bevise riktig og feil vei den går. Dette er en historie som noen spiller fele når Roma brenner. Hvis folk er enige i avstemningen, vi må sende pengene uten å spørre noen om dette. Vi kan ikke kaste bort tid unødvendig nå.' Shankar avslutter med å si,

'Alle må være tålmodige en stund. Vi kommer til en slutt først. Det er ingen slutt på dette hvis vi snakker slik. Vennligst vær stille.' Lederen koblet ut mikrofonen og snakket med styret en stund. Etter det koblet igjen mikrofonen og begynte han å fortelle at de hadde kommet til en konklusjon.

'Det er ikke noe poeng i at noen blir mobbet her. Dette er et demokratisk land. Det er en demokratisk organisasjon. Hvis det oppstår et problem her, er det ikke noe bedre alternativ enn å holde en avstemning for å løse det. Vi vil løse dette problemet gjennom en avstemning.' sa han.

'Så dere vil ha den avstemningen og deretter vil sende penger til LTTE? Fra det Tamilsk forening vi dannet, vil dere ta de penger vi hadde samlet sammen og sende det som humanitær hjelp for å kjøpe våpen til terrorbevegelsen? Vi holder også munnen for at vi trenger å verdsette demokratiet. Er dette planen deres?' Suman ropte: 'Slå ham.' Da Kugan nærmet seg Suman, løp Shankar også mot ham, og noen andre sluttet seg til ham. Suman var ikke redd for å se nummeret og sto der og sa 'Kom deg

... Kom ...'. Harry og Ganes gikk begge og sto foran Suman. Så reiste Ramu seg som en dobbel Bhima og sto mellom de to lagene. Forvirret av hans image, sto Kugan og Shankar stille, og Ramu brukte det til å si: 'Beslutningen om å avholde avstemningen er allerede tatt. I tillegg står vi her og å slåss med dem er ikke vakkert. Dette er på tide å gå ut. Kom med meg. Vi kan snakke om at det hva vi kan gjøre videre.' Han så på Harry og spurte. Så så han på Kugan og Shankar og sa: 'Du blir, der du skal bli. Hvis ikke, kom først til meg.' De beveget seg sakte mot stolene sine.

Det Ramu sa til Harry var riktig. Suman reiste seg og gikk ut. Tolv menn fulgte dem ut av salen. Suman kom ut og sa 'Vi kan ikke la den skje dette slik. Vi må gjøre noe for dette.' Suman stakk av i sinne og sparket søppelbøtte. Den rullet med et lettelsens sukk. Dessverre for den kommende uflaks strøk det bare langt alene og med høyt lyd.

25 Arresterte

Da Kulam husket, arresterte to politimenn ham og tok ham med fra hytta. Fortsatt grep hysterisk svimmelhet hodet og presset det mot jorden. Følelsen av at bena ikke berørte bakken ble periodevis sett på som å fly i lufta mens man gikk med hodets vekt. 'Noen slo meg. Han bundet hendene og føttene mine og satte meg i bagasjerommet nådd her i en bil. Så hellet han til vodka med makt. Nå arresterte politiet meg og reiste med meg et sted. Hva foregår her?' Hodepinen han hadde etter å ha tenkt seg om ble intensivert ti ganger. Klarte ikke engang å legge hånden mot hodet, men hånden hans var låst bak håndjernet av politiet. Han forsto ikke hvilket hat de hadde på sin hånd. Politiet som tok ham med og satt på politibilen med blått lys og kjørte bort.

Politibilen stoppet foran den lille politistasjonen etter en times reise. De lastet Kulam ut av bilen og låste ham i en glatt celle. Så ble håndjernene fjernet. Han løftet hånden etter flere timer og beveget seg ned og opp fysisk. Han fikk bare vann til å drikke. 'Hvorfor mistet jeg friheten?' Det var hjerteskjærende for ham å tenke på det. Så er det røverkjøpet at det ikke er annet enn stillhet. Han hadde ikke humør til å snakke med vinden. Han var opptatt av å tenke på barna og huset.

Han var nå på madrassen som lagt på toppen av sengen av sement og holdt hodet med hendene. Det var mer enn det, ett toalett i det romhjørnet. En jevn maling som sement er malt for gulv og vegg. Hodet hans fortsatte å eksplodere. Rus og svimmelhet fortsatte å besøke ham. Han sovnet igjen.

Det var daggry da han våknet igjen. De brakte frokost til ham. Han var dødssulten, og han spiste den veldig raskt. Etter ti minutter ble han plassert i et annet rom. Det var to stoler og et bord der. Etter en stund kom en politibetjent inne. Han presenterte seg ikke for Kulam. Det virket for Kulam om at det var fiendskap og sinne i hans blikket. Kulam snakket ikke i frykt. Offiseren snakket ikke en stund også, spurte så plutselig: 'Hva heter du?'

'Murugesu Gulendran' sa Kulam.

'Personnummer?'

'06087029384'

'Adresse?'

'Halvardsgate 118, 0876, Oslo.'

'Hvorfor drepte du Sivakaran? Hvorfor drepte du ham så grusomt også? Hva slags fiendskap var det mellom deg og ham? Hvor mye penger skal han gi til deg? Hvor mye penger tok du fra ham?' Da betjenten stablet spørsmålene mens han kvalte.

'Jeg dreper ikke Sivakaran. Jeg dreper ikke Sivakaran. Jeg vil ikke snakke med deg uten advokat.' Ropte Kulam.

'Du trenger en advokat? Snakk gjerne etter at advokaten din ankom. Men en ting ... vi kommer med bevisene. Hvis det viser seg å være tilfelle, kan vi gjøre så mye som at du snart kan bli sendt til Sri Lanka. Se her hvem jeg er.'

Han sa sint og kastet et identitetskort foran Kulam. I det lærte Kulam at han tilhørte PST og at han het Steiner Hanson. Kulam som visste at han er fra PST skalv for mye av det. Han var veldig forvirret over hvorfor de avhører ham. PST vil etterforske terrorister, ekstremister, spioner eller politiet. Han forstod ikke hvorfor de skulle avhøre ham. Han var forvirret om de betraktet seg selv som en terrorist?

'Jeg forstår ingenting. Hvorfor avhører du meg? Kan du si det, vær så snill?' Spurte Kulam.

'La oss si. Før det må du svare på spørsmålene jeg stilte.'

'Hvilke bevis insisterer du på at jeg må snakke med deg uten advokat?' Spurte Kulam.

'Bevis? se her.'

Han viste Kulam en tekstmelding på mobilen. I den 'Jeg drepte Sivakaran i en krangel om penger. Jeg beklager det og innrømmer det. Og jeg ber dere kan komme og arrestere meg i hytta hans.' Den ble skrevet på norsk. Da Kulam var ferdig med å lese den, viste han Kulam hvilket nummer det kom fra. Så tok han opp en annen telefon. Det er Kulam's mobiltelefon. Meldingen som ble sendt ut fra telefonen hans, og hvilken tid den ble sendt ut. Ingenting var klart for Kulam først. Så sakte ble det forstått. Han la merke til at kidnapperen blodige kriminelle, subtilt hadde gjort arbeidet med å fange seg vakkert. Han forstår bare ikke hvordan han kan flykte fra dette.

'Hva nå? Er det bevisene tilstrekkelige? Hvis vi ga dette beviset for retten, vil du komme ut i alderdommen. Du vil i det minste bli straffet for drap.

Avtaler vil bli gjort for å utvise deg når det er over. Liker du det?' Spurte offiseren.

'Gud ... jeg drepte ham ikke. Jeg vet ikke noe om det.' Kulam var hjelpeløs.

'Så hvorfor gikk du til den hytta? Også du har tatt med din egen bil der? Du drakk vodka i den tragedien også? Så sender du en sprø tekstmelding. Hvorfor var du så galt? Hvorfor gjorde du alt dette?'

'Godt spørsmål. Tror du jeg er gal? Derfor sa jeg at jeg har ikke gjort det ... Om jeg har gjort, jeg må være dum galt.'

'Hm ... fortell meg?'

'Gjør jeg det uten å tenke om dette? Eller gjorde noen en så dum ting?'

Spurte Kulam. Offiseren begynner å tenke,

'Ingen som dreper, vil innrømme å ha drept. Visste du det? Si meg nå ... hvorfor drepte du ham?'

'Jeg drepte ham ikke.'

'Hvorfor gikk du med på dette drapet og sendte tekstmeldingen da?'

'Jeg sendte det ikke? Det er derfor dette er veldig galt.'

'Hva skal du si nå?'

'Jeg kan ikke snakke med deg uten advokat.'

'Selv om du snakker med advokat, kan du ikke endre bevisene. Fortell meg sannheten, så får jeg se om jeg kan gjøre noe til din fordel. Det kan jeg anbefales å redusere straffen din. Jeg sier alt dette for ditt eget beste. Hvis du vil fortelle meg det nå, jeg vil høre det. Ellers jeg må gå nå. Jeg har en annen jobb å gjøre.'

Kulam var målløs og omtenkstom en stund. Steiner Hanson reiste seg sint. Kulam ble forskrekket i den hastigheten han reiste seg med. Som for å hindre ham i å gå,

'Vent, jeg vil fortelle alt.' sa Kulam.

'Vel forbered deg. Jeg kommer tilbake.' Steiner gikk ut. Når han kommet tilbake, tok han med to kopper kaffe. Så ga han en av dem til Kulam.

'Takk.'

'Si det nå. Hvorfor drepte du Sivakaran?'

'Du tar feil av meg. Jeg har ingenting å gjøre med Sivakaran-drapet.'

'Hm ...'

'Jeg gikk på jobb i går kveld,' sa Kulam alt som skjedde. Offiseren lyttet oppmerksomt til hva han hadde å si.

'Kjørte du ikke bilen din?' Spurte ham.

'Nei. Jeg vet ikke hva som skjedde etter juling. Da den første oppvåkningen kom, visste jeg at det var min egen bagasjerom jeg hadde fanget,' sa Kulam.

'Så du ham på hytta?'

'Jeg så ham. Men han hadde på seg en hatt lignende maske. Hele kroppen var kledd som en bevisoppsamler. Han hadde god høyde og kropp. Øynene var som øynene til en tamil. Han ser så smart ut. Han gjorde ting rolig, grundig og uten spenning.'

'Hm ... mistenker du noen?'

'Nei.'

'Ikke lyv. Du er en av menneskene som samlet inn penger til tigrene. Vi har informasjon om hvorvidt du tvang folk til å betale deg veldig brutalt. Noen steder har vi fått klager hos politiet. Vi har informasjon om at du har samlet inn penger som Mafia i Oslo.'

'Nei, jeg plaget meg ikke om noen harde. Det er sant. Jeg vet ikke hvem som vil fange meg så mye.'

'Vel, vi vil finne ut så snart det er mulig om at du sier er sant eller usant. Det er nok bevis hvis du lyver.' Personen som viste telefonen, gikk fra rommet i storm.

26 Hjemme hos Harry

For en tid tilbake i Vardø ...

FHarry klaget over ydmykelse, inkompetanse og manglende evne til å hindre dem i å misbruke pengene de hadde spart. Han kan ikke puste inn luft av belastning og smerte. Hvordan kom de hit? Hva gjorde de etter det? Som en dårlig drøm begynte han å føle seg omringet av makt og hykleri. Det man ikke kan akseptere, er ønsket av en annen. Saken kan ta forskjell vei mellom mennesker til mennesker. Det avhenger av bildet av offeret og hans samvittighet. Mennesker hjernens fantasi. Han mente at det kan var en offentlig rettferdighet for alle må vare statisk.

Det ble enda mer smertefullt for dem ved å svindle pengene de sparte sammen og bruke dem til noe de ikke villig eller kunne samtykke. Harry bare sto der forbløffet en stund. Suman jaget sint etter søppelbøtta og sparket den bort. Harry lastet deretter Suman og Ganesh i bilen sin og dro for å håndtere situasjonen. Ramu så det og kom bak dem. Andre klatret inn i kjøretøyene sine og var uvillige til å stå i kulden.

Harry parkerte bilen foran leiligheten sin. Ramu brakte også kjøretøyet sitt dit og parkerte det. Så tok Harry alle og gikk til leiligheten sin. Harry hadde seks flasker med MACK-øl fra Tromsø. Dette smakfulle ølet er mest etterspurt i Nord-Norge. En av nasjonaltroen til folket i området. En urokkelig tro på produktene deres, som tamiler ikke har i sine produkter. Vi stoler ikke på oss selv. Suman innså at de seks flaskene med velsmakende drikke er ikke nok. 'Bror, jeg skal skaffe mer øl. Så kan vi snakke dypt hva vi skal gjøre.' Han dro uten å vente på svar. Så ser han Ramu som om han trenger hjelp. Ramu reiste med ham som trengte hjelp, og tenkte om snø på veier på sin del.

Harry slapp dem og tok kyllingen han hadde kjøpt fra Finland og dynket den i vann. Så kokte han mer enn nødvendig ris for alle. Han tok to øl til seg selv og Ganesh og åpnet det. Han planla å lage kylling karri, kokte egg og ris. Han tror at hvis han hakker tre poteter og legger i kjøttet, vil det ikke være hungersnød for karri. Han tenkte at hvis han kokte egget litt mer sjenerøst, kunne han bruke det til å drikke øl. Han vet også at han har

stekt peanøtt er sjenerøs. Tvillingene Bhima's kom tilbake da de var opptatt med matlaging.

'Hva er så galt og arrogant med ham?' spurte Suman kom og satt på sofaen.

Harry forstod ikke historien ordentlig. Man forstod bare at Suman hadde gjort noe tull. Ganes fikk ølet fra Suman som kom inn og prøvde å kjøle det ned. Så det Suman, 'Det er ølen jeg oppbevarte i rommet der jeg ikke satte varmeapparatet. Hvis vi holder på slik et rom, vil det være greit.' Sa han. Så tok Ganes to av dem og tok resten av boksene og la dem i kjøleskapet fordi han ikke vil søke etter som et rom.

Etter å ha kuttet kyllingen kom Harry til hallen. Han tror at han kan spise ris med karri etter å ha vært litt sulten. Så raskt å lage karri da. Når han kommer til hallen,

'Du sa noe ... hva skjedde Suman?' Han spurte og så på Suman.

'Å... Det er bror? Kugan kom med bilen overfor oss. Han kan ha gått i sin vei uten å plage oss. Det er ikke plass til to bilutganger på den veien. Da han visste at vi skulle komme, kom han frem for å vise arrogansen. I frykt for et lite krasjløp av meg, hoppet han over snø med bilen sin i frykt. Så drar vi derfra. De er alle kun muntlig. Vi kjørte litt lenger og så tilbake. Vi så at bilen hans sto på snøen. Karosseriet over på snø og sitter fast. Jeg tror ikke det er mulig å kutte snøen og ta ut bilen. Bilen kan bringes av en annen bil som trekker ut. Vi har kommet til en god slutt. De vil bare spille dette spillet på grunn av motet han spiller med. Virkelig, vi snakker ikke ordentlig med ham. Hvis vi gjør det, vil de tie. Det er det.'

'Vi kan ikke slå hverandre slik her også. Vi kom hit fordi vi ikke vil gjøre det der i Sri Lanka. Og hvis vi vil gjøre det igjen her, hvordan kan du løse problemet mellom oss? Hva er da rettferdiggjørelsen for at vi flykter fra landet vårt? Hvor kommer da fred fra? Løsningen på problemet i dette landet kan bare finnes gjennom forhandlinger. Hvor mange ganger har denne historien blitt gjentatt. Vennligst ikke snakk slik lenger.' Sa Harry. Han måtte si det om og om igjen i avsky som å drikke lampeolje.

'Du forteller uten å forstå dem. Ikke alle forstår det språket. De kan bare forklares med språket de forstår.' Sa Suman på en måte som rettferdiggjorde seg selv.

'I alle fall tror jeg at jeg burde dra dit det ikke er noen tamiler som vil bruke vold. Det kan til og med løpes vekk fra virkeligheten. Jeg har ingen

tro på all denne volden. Vent og se på landet vårt ... det vil ikke gi oss annet enn bare ødeleggelse.' Sa Harry.

'La oss ikke glemme verset hans: 'Vi er ikke den slags psykisk syke mennesker som elsker volden.' Men de lar oss ikke være i fred. Fienden fikk oss til å kjempe mot dem. Som dette også. Selv om vi vil være munk, lar de oss? De kommer akkurat som slemme kvinner som ødelegger munkens fred, de kommer med volden?' Sa Suman.

'Verset ditt er bra. Likevel må det asketiske fortsette å være stille. Ikke gi opp det som kommer på din vei. Det er trikset med å pakke guddommelighet inn i mennesket. Hvis du forstår lære fra Gita, kan du bli et menneske selv om du ikke blir en gud. Det er det jeg prøver å gjøre.' Sa Harry.

'Kan vi noen gang bli som deg? La det snakke om det nå. Hva tror du vi kan gjøre med Tamil-forenings problemet? De skal indirekte sende pengene som den norske regjeringen har gitt for oss til å kjøpe våpen til bevegelsen. Vi vil stoppe det. Vi har ikke den demokratiske styrken til å gjøre det. Du liker ikke noen form for vold i noen sak. Vi ser ikke ut til å ha noe annet valg. Det er bare en vei. Det er det vi må gjøre her. Vi må gå til politiet i morgen.' Sa Suman.

'Gå?' Sa Harry.

'Hva ... sier du sånn?' Spurte Suman.

'De er store kriminelle. De vil tenke nøye gjennom hver eneste ting. Selv om de ikke tenker Oslo, vil gjøre det og hjelpe dem godt. Alle vet at det å sende penger gjennom systemet deres er normalt i et annet navn, og så går det til våpenet. Men hvilke bevis har vi for å bevise det? De vil alltid fortelle definitivt at dette kommer til humanitær hjelp. Det også med samtykke fra flertallet av medlemmene. Politiet vil først se på oss og spørre hva som er galt med dette? Politiet vil forstå litt om hva de gjør her. Likevel vil de ikke gjøre noe nå. Det er norsk politikk. La det gå. Har vi noen bevis nå? Hvis det er bevis for at penger er brukt på våpenkjøp gjennom organisasjonen deres, vil det være nyttig å gå og sende inn en klage. Uten det, vil de som har gått til politiet bli flaut. Som vanlig vil svaret komme etter hvert på grunn av manglende bevis, da de vil avslutte saken. Alt som er igjen, er å vandre.' Sa Harry.

'Hva kan vi gjøre da?' Spurte Suman.

'Den tamilske foreningen og pengene i den, bør vi glemme. Det er ingenting mer vi kan gjøre for den foreningen. De trenger ikke engang å bekymre seg for oss hvis de sender ut pengene. De trenger ikke engang det. Men norske myndigheter vil betale medlem tilskudd til dem, frem til vi tilbakekaller våre medlemskapet. De vil bruke det slik de vil. Ikke la dem

gjøre det. Ikke la dem lure oss, akkurat som de tar penger fra oss og opprettholder vold.' Sa Harry.

'Hva er det du prøver å si?' Spurte Ganes.

'Ganes ... Hvor mange mennesker har forlatt den tamilske foreningen nå etter dette problemet? Ta et papir og penn. Det du finner fra det rommet. Vi kan lage en liste over folkene som er med oss. Det første vi må vite hvor mange mennesker vi har med. Vi har nok prosentandel av mennesker tror jeg. Sende pengene våre til et godt formål uten at de går på feil vei er veldig viktig. At vi trenger pengene våre, er under vår kontroll. Vi trenger en tamilske forening for å få den finansieringen og holde den under kontroll. Vi må hente det signerte medlemmets skjema fra dem. Enda viktigere, er at de snakker om å lære tamil til barn. Vet du hvordan de kan lære tamil? Vi kan ikke la barna våre lære tamil under deres undervisning. Hvis vi forlot det, vil hjernevasking skje der. Bare hvis vi har en forening som denne, kan Tamil-klassen kjøres gjennom oss.' Sa Harry.

'Om vi har Tamil forening eller ikke, bror, lærer de ordentlig tamil? De vil hjernevask barna og kvitte seg med tamilene de allerede har. Hvis vi vil, Jeg kan planlegge og informere et møte på lørdag.' Sa Suman.

'Vi kan gå sakte, Suman. Den første, vi må snakke med noen flere. Etter det må vi snakke om det med kommunen også. Da kan vi starte tamilske foreningen. Det er bra å ha to assosiasjoner også? Hvor vokser Tamil fortsatt bra?' Sa Harry.

'Er det virkelig de utvikler tamilske språket? De vil få det de kan få og sang lederens hymne uansett hvor de går. Hvis lederen ikke sender pistolen som et sverd fra den første tamilske forening-tiden, vil de en dag drepe lederen også ... bror.' Sa Suman.

Harry glettet at Suman lett var beruset av alkohol. Han gikk mot kjøkkenet uten forsinkelse. Harry likte ikke bakvaskelsen om deres forsøk på å utvikle tamil. Han er ikke klar til å tro om at virksomheten pågår uten økonomisk bekymring.

De som vil spise kan spise hvis karri er ferdig og skrelt egg. Så kan de sove akkurat her. Etter at rusen brøt ut i morgen tidlig, trodde han at de kunne gå til sine steder i komfort. Før han gikk til kjøkkenet, gestikulerte han til Ramu og ikke gi mer øl til Suman.

Etter en stund gikk alle til sengs etter å ha spist.

*

Da Harry våknet om morgenen og kom til hallen, ryddet Ramu på kjøkkenet, hallen og laget te til alle. Allerede, neste dag ble Harry introdusert for Ram, han liker ham. Ramu skapte ikke store problemer og satte søkelys på å overvinne det og lagde en slags verdi på ham. Å håndtere problemer uten å oppmuntre dem og omfavne andre er ingen enkel oppgave. Ramu som prøvde å gjøre den tingen ga ham håp. Suman er det motsatte. Likevel vet Harry at det er rettferdighet i hans sinne.

Etter at de hadde sovet gjennom natten, blomstret den ikke-duftende sjasmin fra himmelen på jorden. Den melkehvite av snøen og solstrålene som falt på den sprutet som glass, og de gjennomboret øynene som sølvnåler med aggresjonen som blinder øynene. Snøfall kan gjøre noen mennesker glade og noen flau. Det var et tungt arbeid den dagen for bileiere. Snømåkebilen bærer snøen og bygger barriere rundt kjøretøy som er parkert på gaten. Det krever mye hardt arbeid for å få kjøretøyet ut av det. Suman, som hadde sett utenfor gjennom vinduet, kom til sofaen og brettet bena og satte seg på den. Deretter,

'Bror, er det noe mat? Snø kan bare være måke etter å ha spist.' Sa han. 'Å, det er ikke noe problem? Vi kan løse det enkelt. Det er nok brød, syltetøy og andre brød pålegg. Spis gjerne hva du vil.' Sa Harry og så på forberedelsen til frokosten. Da Ramu så at det var egg, kuttet han løken og tilsatte hakkede chili og chilipulver blandet og stekt med eggene. Lukten av egg steking fikk magen til å skille ut syre og alle samlet seg og spiste frokost. Etter det drakk de varm te, de gikk utenfor en stund og startet måke snø. Harry tok tak i klærne og kom litt sent ut.

Ramu og Suman måket snøen rundt Ramu's bil og Harrys bil. Ganes måket seg gjennom snøen som var i stien. Snøen på baksiden av Ramu's bil ble fjernet. Suman la først merke til at bilens dekk var uvanlig flatt ut. Så fjernet han raskt snøen rundt dekket og så på den. Han kunne ikke tro det først. Han slappet ikke av med det. Han forstår selvfølgelig at dette ikke skjedde med den ved et uhell. Han så tilbake på dekk igjen. Det så ut til å ha blitt knivstukket. Han er veldig sikker på det.

'Kom hit og se denne urettferdigheten, bror.' Ropte ham.

Uvitende om hva han sa, dro Harry, Ganes og Ramu til stedet der han ble vist til dem. Alle er lamslåtte. Suman viste andre hvor kniven var skadet dekk. Så ryddet alle opp det andre dekket så fort de kunne. Alt ble flatt ut veldig bra. De ryddet Harrys bil. Det viste seg at de hadde jobbet aggressivt med hver bil.

'Har du sett at noen av norsk har rasisme, men noen av våre er avhengige av bevegelseshysteri og streng nasjonalisme. Viste du denne oppførselen til folket vårt?' Sa Suman. Og så fortsatte,

'Hva du forteller, Harry bror nå?' Spurte.

Jeg må bare gå til politiet nå. Før du går til forsikring, vil de spørre om klage ble fremsatt hos politiet og ha en kopi av det. Hva gjorde vi, hvis de lot oss gå til politiet? Sa Harry.

27 Lommekniv

Kjedsomheten med å løpe og jobbe i fem dager kan være overveldende for mange, da det ikke gjør vondt å ligge i sengen uten å ha det travelt på en lørdag. Ubøylig liker at ikke våkner og lat tvunget til å ligge på madrassen i lang tid. Shankar ødela nå unntaket fra den regelen. Ikke som en kroppsløs vismann, men som en mann med mental kval. Han kommer ikke til å jobbe nå på grunn av den økende tristheten for ham. Vanitha går på jobb etter at skadene har grodd. Hun sover nå dypt. Søvnløs gikk Shankar opp av sengen og våknet som en robot. Nå igjen i hjernen hans begynte stemmen å skrike kraftig. Den skrikestemmen som 'drep ... drep ...' drepte freden hans og spiste kjøtt og blod. Shankar så på Vanitha igjen. Hun trakk pusten dypt. Shankar reiste seg sakte og pusset tennene og vasket ansiktet. Hodet verket vondt. Å være inne i huset blir utholdelig å puste for ham.

Stemmen til 'drep ... drep ...' skrek høyt i hjernen hans igjen og igjen uten noe pause. Han byttet klær raskt. Avgikk som rakett. Mannen låste sakte døren og løp nedover gaten uten å vite hvilken retning han løper. Alle fire Retningene var sammen, verden var boligen til menneskelige demoner, det skremte ham å puste, han løp uten å vite retningen. Utmattet etter en stund gikk han så bort. Igjen brøt raseriet ut. Den lyden herdet inne i hodet hans. Hvis Vanitha hadde våknet, hadde hun gitt medisinen. Hun våknet ikke og sover lenger. Han tok ikke medisin. Han var nå sliten og gikk fort.

Shankar ble sint. 'De gjorde meg gal. Slipper ikke de fortsatt å gå. De angrep Vanitha og ødela meg. Også det skjer etter det som sloss med Kugan. Han må ha gjort dette. Må ha planlagt og holdt folk til å gjøre dette. Dyr som sårer en kvinne og slår henne i hjel, forlater uten å hjelpe henne. Det er en synd å drepe mennesker. Jakt på og å drepe dyr er ikke det. Jeg vil jakte. Jeg må jakte på dyrene som streifer rundt i landet forkledd som mennesker. Du må jakte uansett hvor du finner den. Jakt. Jakt. Jakt på dyret. Jakt på dyrene for å redde humanitet. Hvis du dreper et dyr, vil det gjenfødtes. Salig er den som åpner veien for frelse og føder ny. Jeg vil holde havnen åpen for dem. Vi må redde disse dyrene fra livet på jorden.' Stemmen slo ham som om det var en pisk fra en rytter med

hest. Løs ham til å løpe. Shankar suste plutselig av og løp. Så gikk han til en av bussholdeplassen for å få pusten. Han svettet. Sinne kom.

Shankar satt og så litt på foreldrene som tok barna sine til den tamilske skolen. Shankars sønn studerte også tamil på denne skolen. De sa at de bare underviste tamil. Men de har også skjult idé. Da han gikk i åttende klasse, 'Hvorfor skulle jeg ikke gå til Tamil Eelam og slåss for det?' Shankars sønn spurte ham en dag. Ungkalven er ikke redd. Tenker på om at 'barnet mitt' skremte vekk Shankar. Shankar stoppet også sønnen sin for å gå på tamilske skole og synes han hadde nok lært tamil allerede. På den tiden kunne han ikke engang forestille seg at barnet hans som bodde her, skulle kjempe for Tamil Eelam. Han har ingen plass i tanken om at det er sønnen hans. 'Vi kan gi penger om nødvendig. Det er mange gutter i Vanni og Batticaloa. La dem kjempe for Tamil Eelam. Det er riktig.' Han tenkte da det. 'La oss betale mer. I stedet kan vi ikke sende barna våre dit for å slåss. Det er der mange barn som ikke har noen måltider å spise. Er det ikke et spørsmål om stolthet for dem og landet at de ga livet for Eelam? De trenger våpen og penger for å produsere sitt heltemot. Først da kan vi hjelpe. Vi kan gi sjenerøst med penger.' Nå tenkte han på det han mente var pervers egoistisk da. Shankar vil gråte for alltid for det. Kvalen var hjerteskjærende da han skjønnte sannheten om hvordan kjærligheten til sitt eget barn kan trække på menneskeheten. Han banket av smerte.

Han forsto nå at det var bedre å ikke sende sønnen sin til denne skolen etter den hendelsen. Det er kjent etter Shankar at noen av studentene magisk forsvant her og dukket opp i Vanni. Han var ikke i tvil om at dette ville ha skjedd hvis sønnen hadde fortsatt å studere her.

Shankar la hånden på hodet og ble på bussholdeplassen en stund. Biler gikk forbi ham og gikk fort. Han ble hjemsøkt av et sinne for å være et verdiløst menneske.

'Ah Kugan's bil.' Shankar hoppet opp. 'Hm ... han går på tamilske skole. Bør ikke unnslippe ham denne gangen. Ikke la ham gå i dag.' 'Løp ... løp ... drep ham. Løp ... løp ...' Støyen pisket inn i hodet på ham igjen. Det var sjokkerende. Shankar begynte å løpe. Løpet han vanvittig. 'Drep i dag.' Stemmen i hodet hans må forsvinne fra i dag. 'Shankar pustet lettet ut. Selv om sinnet tenker, nekter kroppen nå å samarbeide. Aldring etterlater sakte arr i kroppen ubemerket i tide. Elementer som ikke var kjent for å

eksistere, er nå i uenighet for å bevege seg raskt. Selv om raseriet i Shankar ikke ble holdt. Stemmen bleknet i hans sinn. Han gikk så raskt som mulig. 'Hvor skal han dra? Han må være ferdig i dag.' Som i sinnet sverget.

Kugan losset barna og sendte dem inn på den tamilske skolen. Den etterlot ham alene foran skolen. Noen mennesker samlet seg utenfor skolen og snakket om hva som skjedde i Sri Lanka. Dette har blitt en av tingene til vanlige norske tamiler. De sender penger til LTTE, og så hadde de gøy å se begravelsen til fienden herfra. Der de som dør er ikke bare fiender. De brukte en sterk nasjonalisme på den smaken og kronet den som frigjøring. Nå analyserer nerdene visdom i krematorium etter krigen.

En av dem ...

'Disse skolene vil bli holdt i noen år. Så våre barn vil holde avslutningsseremoni for alt.' Sa.

'Hvorfor snakker du slik? Lederen vår lever fortsatt og han har det bra. Om en liten stund begynner han å kjempe. Disse skolene vil bli holdt i større enn dette i fremtiden. Hvor er vår frihetskamp og denne skolen, bare å sprengre alt? Vent og se ... hvordan alt vil endre seg om noen år ...' sa han.

Noen av menneskene som sto der lo da de hørte dette. Det var ynkelig, latterlig og trompeter for dem å se den uvitenhet, som uten styrke til å tenke noe, og leve med bare i blind tro. Å vite at det å fortelle dette til ham vil skape mye kontrovers, men i stillhet ivrig etter å se hvordan historien beveger seg videre. Mange sto som barn vil kjøpe iskrem. Dette er et ikke-kontant kunstarrangement for dem.

Noen mente det var nødvendig å tro at lederen fortsatt var i live. Kugan sier ikke nå om lederen er i live eller ikke. 'Mange sier lederen lever. Hva om det virkelig er lederen i live? Er det fornuftig hvis vi gjør noe som fornærmer ham? Å tro at vi har en leder i live for alt, vil holde oss og våre pårørende trygge i fremtiden.' Er hans intensjon.

'Denne gangen kommer ikke lederen til heltenes tale heller. Når tror du Kugan at han kommer igjen?' En av tilfeldig lyttere spurte Kugan med vilje.

'Det er rett og slett ikke kommet til vår oppmerksomhet. Han vil komme ... Han vil komme plutselig og gjøre alle forbløffet.'
Sa Kugan. Han snakket plutselig som om lederen lever.

'Ja, han kommer. Han vil returnere pengene han fikk fra oss. Forfalsker du oss fortsatt? Du gjorde oss galskap. Du er ikke fornøyd med det, og kommer inn i huset vårt og angriper oss også ... er du ikke?' Shankar la hånden på Kugan-brystet med sinne og dyttet ham bort. Kugan falt til bakken dekket med grus.

En av kvinne som sto der så dette, hun tok opp mobilen og ringte til politiet. Ignorerer alt det, hoppet Shankar opp og satte seg på ham og slo Kugan vekselvis på kinnet. Kugan forstod på en eller annen måte situasjonen og slet med å holde Shankars hendene. De andre sto og så på moroa med smil. Ikke la Kugan stå opp, Shankar var på toppen av ham. Kugan slet med å reise seg. Så grep han Kugan-hendene i den ene hånden og prøvde å smelle Shankar på kinnet. Kugan da prøvde å holde Shankars hender med begge sine hender. Shankar slapp høyre hånd igjen. Han la den hånden i lommen og tok fram en lommekniv. Noen som sto ved siden av ham så dette,

'Høy! det kommer til å ende med et drap. Hold i høyre hånden på Shankar.' Ved å ta tak i høyre hånden, tok de to lommekniven fra hånden hans. Selv Shankar mistet kniven, fortsatte han med raseriet å angripe Kugan.

'Morderen må komme med en skikkelig kniv for mord. Hvorfor kom han med lommekniven her? Hva kan han gjøre med dette?' En av dem morsom søker sa spøkende. Mannen som holdte kniven, hoppet plutselig opp og tok tak i jakken hans og holdt kniven mot nakken. Han var redd og klarte ikke å kontrollere seg selv, sto og tisset varmt.

'Vet du hva til og med en lommekniv kan gjøre?' Sa veldig ubehagelig måte.

'Ja ... Ja ... Jeg kommer ikke til dette spillet ... la meg gå.' Han gikk bort derfra i vanære. I mellomtiden hadde folk samlet seg der. Da barna så forbipasserende, ropte etter han som 'Han tisset på seg ... Han tisset på seg ...' Han løp bort i vanære og satte seg inn i bilen sin og smalt døren av skam. Shankar og Kugan fortsatte å ligge på bakken og bryet. Kvinnene kom ikke i nærheten. Til tross for mødrenes stemmer mot å dra der, kom mange barn og sto rundt og så på moroa. Mennene sto alle der og heiet.

Så kom en gammel mann med barnebarnet sitt på skolen. Han så dette og var sint.

'Idioter! Sønner av en tisper. Står dere alle som et tre? Tror dere ikke at hvis de blir slått hverandre, dere må stoppe dem? Skamløs står dere alle sammen og ser på dette? De vil ikke skrive Kugan og Shankar i avisen i morgen. De vil skrive at tamiler som slått. Vil vi ha alt dette? Sa da han rullet sine sinte røde øyne. Stemmen hans sjokkerte alle med sin løvestemme.

Politiet kom raskt mens han sto og snakket. Mannen som holdt på lommekniven, la den i vesken til en gutt som sto ved siden av ham.

Politiet arresterte begge mennene og tok dem bort.

28 Forandring

For en tid tilbake i Vardø ...

F'Menneskelivet er umulig å nevne et momentant av verdi delt på milliarder sammenlignet med livet til det ufattelige universet. Innenfor det fortsetter deres nød spill. Livet kommer til å gli fra folk, og de opprørt over å se dem bli gamle. For denne verden som ikke forstår hvor vi kom fra, er det alltid det ustyrlig ønsket om å være i denne verden for alltid. Det er synd at de mister disse øyeblikkene som bare er virkelige i denne verdenen og livet. Han er en av de menneskene som tenker på en innbilt morgendag og mister disse virkelige øyeblikkene? Noen striper av visdom kom som lyn på Harrys hjerne og forsvunnet fra den. Det var flaut å bo her i Vardø for Boomani at hun kom med en annen forventning. Harry var sønderknust å se folk vende hodet bort fra ham.

Glemte forskjellene, og ble med i et team som heter Eelam Tamil, og reiste til foten av et fremmed land og bosatte seg i Polens by, og noen satte en splittende politikk blant dem, noe som gir Harry en rist. På den annen side frykter Harry at de vil være i stand til å gjenopprette de skjulte grusomhetene for å se mennene snu hodet. Migrasjon alene kan ikke ta våre sosiale splittelser i glemmeboken. Erfaringene han hadde da han var i Canada eller da han dro til London var like ille som Eelam. Der ble de smålig Jaffna, den samme landsbyen, den samme kaste, deres egne forhold og praksisen med å begrense den veldig oppkastende kulturen. De eneste unntakene er bevegelses tog. Det er den svake enheten til nasjonalt hysteri. Midlertidig positivt lyn. Den forsvinner også på slutten av prosesjonen eller møtet.

De som kom hit, er stolte over først å ha eliminert diskrimineringen mellom dem. Det var en tid med glede, men hvem som må kvitte seg med problemet, fant de ut at det var stolt av å tappe på brystet. Harry trodde det var deres er uvitenhet. 'Hvor er lederen er vårt folk.' de snakket. Harrys hjerte sank da han hørte det. I denne verden har det aldri vært en spinatbutikk uten en motsatt spinatbutikk. Det er også nerder som sender datteren eller sønnen til et annet land for ikke å bli kjent med en alternativ kaste. Det er der den lille Jaffna er, og de håper det vil bevare kaste. Det virket for ham at etter at alle sprekke hadde kommet til

polet, lurte de vulkaner, noen egoistisk hensikt, midlertidig skjult og ventet for korrekt tid.

Han la ikke merke til Boomani som sto bak Harry mens han tenkte slik. Hun klemte ham ivrig bakover.

'Hvilken seriøs tenkning?' Spurt i øret.

'M... Dette handler om vårt folk.'

'Ja ... det er mer problem enn bare den politiske uroen du tenker på.' Sa hun.

'Hva?'

'Våre folk snakker veldig dårlig om oss. De snakker som 'Hvor lenge giftet de seg ... Selv giftet de seg lenge, hvorfor fikk de ikke barn? Hvilket problem har de?' De snakker mye dårlig bak ryggen. Det er pinlig å høre det. Jeg kan ikke gå i kampen med dem som bølle kvinner.' Sa Boomani.

'Å, er dette fortsatt et problem?'

'Ja kjære. Mann snakker på en måte, men kvinner snakker på en annen måte. Nå snakker noen av mennene også som kvinner og spør veldig slemme ting.' Fortsatte Boomani.

'Hva kan vi gjøre for dette, Boomani?'

'Hvorfor ber du meg om å være i denne kulden? Hvorfor må vi lide i pinlige omgivelser? Ville det være litt avslappende å reise til Oslo uten å se på de folka?' Hun sa sitt ønske som sitt råd.

'Ville du være lettet over å reise til Oslo? Ville det ikke være å stikke av i frykt for å se problemet?'

'Så hvorfor tenker du sånn? Ikke vær redd for å løpe, hvorfor vi legger den i unødvendig fold. Hvorfor får vi problemer hvis vi ikke stikker hodet ut i Oslo? Det er storby.' Sa Boomani.

'Tror du det ikke er noe riktig å strekke hodet, selv om det er nødvendig?'

'Hvorfor snakker du sånn? Vi blir bare med livet vårt. Klarte de å spille slik lenge? De vil spille frem til de har mulighet. Må vi ikke sikre oss fra dem?' Hun spurte som tigging.

'Sa du til meg at jeg ikke skulle snakke slik at urettferdighet skulle skje?'

'Hva er du, Shiva? eller Vishnu? Ikke snakk som dette kjære. Vi skal til Oslo. Sa at hun undertrykte sitt sinne.'

'Vel ... vel ... tenker på det.' Harry ville avslutte samtalen.

'Forstå tankene mine også.' Boomani brukte sakte sin Brahma-pil på Harry. Brahma-pilen fra blomsterkransen, amor-kvinnenes innløsning, vil ikke gi frelse til en mann.

'Vel å flytte til Oslo er ikke noe lett arbeid. Jeg undersøker det.' Sa Harry.

Det var mindre arbeid å gå på Vardø på den tiden. Etter å ha jobbet bare en dag eller to i uken, må han leve av statlig arbeidsledighetstrygd for resten. Ved den anledning kom Harry til Oslo for å lete etter arbeid. Han fikk på mirakuløst vis en jobb. Så tok han Boomani hit også. Boomani begynte også å jobbe en stund senere. Den gang var boligprisene veldig lave. Den økonomiske nedgangen fulgte den. På den tiden kjøpte de hus ved å bruke den muligheten. Etter Harry, kom Ramu til Oslo. De andre kom en etter en til Oslo. Noen dro til andre steder.

29 Den andre siden av mennesket

Harry var på sofaen etter å ha kommet hjem fra jobb og spiste. Den var en onsdag ettermiddag. Så kom politibilen og sto foran huset. Harry reiste seg og åpnet døren. De to nye politiet som ankom i dag. De presenterte seg som vanlig og kom deretter inn og satte seg i sofaen. Ingenting er klart for Boomani. Hun gikk til dem uansett og spurte om de ville ha kaffe eller te. De sa kaffe. Boomani gikk inn og begynte å lage kaffe. Navnet på den mannlige offiseren som kom var 'Raidar Hanson. Til andre person navn er Helena Robert. De to smilte og så på Harry som om de var venner. De så ikke mye av slike bilder på veggen til Harry mens de lette etter. Det skuffet dem.

'Utenfor sola skinn veldig bra.' Sa Raidar. Harry forstår at dette er en strategi for å starte en samtale. Når han godkjenner det, 'Sola skinner veldig godt. Men når vi går ut, kjøler det seg også.' Sa han. 'Det er sant. Det er ikke som Sri Lanka.' Sa Helena. 'Har du vært på Sri Lanka?' Spurte Harry. 'En gang var jeg der. Sikkerhetsproblem den gangen. Andre måter er et godt land. Som et paradisi i jord.' Hun sa. 'Vi trenger hjelp.' Sa Raidar. 'Hva er det?' Spurte Harry. 'Er ikke Ramu en nær venn av deg?' Spurte han. 'Du kan tenke slik. Men vi har ikke like nært vennskap. Vi er bare venner. Det er alt.' Fortalte Harry. 'Var du ikke i Vardø?' Spurte offiseren. 'Derfor var han en av vennene mine. Hvis ikke kunne han ikke vært venn en gang.' Sa Harry. 'Hvor er han nå?' Spurte offiseren. 'Han vil være hjemme hos dem.' Sa Harry adressen. Det var som om han ristet på hodet. 'Han er ikke der. Vet du hvor han gikk?' 'Jeg vet ikke. Ikke fortell meg hvor han vil dra.' 'Vel, kan du gi oss beskjed om han kommer til deg eller kontakter deg?' 'Å, selvfølgelig.' De gir ham visittkortet til Harry, han fikk det og oppbevarte det. Etter det snakker de vanligvis noen ting. Så plutselig, 'Ber de fremdeles om penger?' Spurte Raidar.

'Hvem spør du om?' Spurte Harry tilbake.

Han smilte først. Deretter,

'Du vet. Jeg skal fortelle deg det? Jeg spør bare om LTTE. Noen av de viktige menneskene som var i landet vårt er nå inne.' Sa betjenten med et smil.

'Gjerningsmennene må være inne. Men de kommer aldri til meg for penger.' Sa Harry.

'Vil gjerningsmennene også unnslippe straff?' Sa offiseren.

'Eller overgi. Det er det?' Harry avslutter med det.

'Hva er Ramu's valg?' Spurte offiseren. Igjen smilte han.

'Jeg vet ikke. Du må spørre ham om dette.' Sa Harry.

'Ha det.'

'Ha det.'

De har dratt. Harrys sinn var fylt med skyld og tristhet som aldri hadde blitt kjent som i dag noe før.

*

For en uke siden, den dagen, kom Ramu til Harrys hus som helt våt over hele kroppen med svette. Harry var sjokkert over å se utseendet hans.

'Hva er Ramu? Hvorfor er utseendet ditt slik? Hvorfor er du så kvalm?'

Spurte Harry engstelig.

'De vil fange meg bror. Tiden er kommet for meg å forlate Norge.' Sa han plutselig.

'Hva sier du Ramu? Hva er det galt med deg?' Spurte Harry ham engstelig. Harry kunne ikke tro det han sa.

'Ikke bror, de prøver å fange meg. Det er helt sant. Ellers la jeg merke til i dag da jeg kom ut av huset. Det er to sivile politimenn i et kjøretøy som stirret på meg. Etter at jeg så dem, svettet og ristet hele kroppen. Jeg forstod ikke hva jeg må gjøre. Så la jeg bilen på Mortensrud og kom hit med T-Bane. De kan komme hit tror jeg. Det burde være et problem for deg også. Jeg drar snart, bror.' Som han led uten, kunne stå der.

'Hva snakker du om? Alt du forteller meg er et mysterium for meg.

Hvorfor vil politiet jage deg? Du er en uskyldig? er ikke det sant?' Spurte Harry.

'Harry bror, i det virkelige liv, du en uskyldig mann. Alt som glitrer, er ikke gull. Du kjenner bare den ene siden av meg. Du kjenner ikke den andre siden av meg. Det er en fryktelig side. Det var tankene til den infiserte spredningen. Ruskene i den har nettopp kommet ut.' Sa Ramu.

'Hva kommer du til å si nå?' Harry var utålmodig med sjokket.

'Jeg vil gi deg detaljer. Jeg var på et sted i Tromsø. Det var til sammen fire tamilske familier, og syv gutter levde i fred i starten der. Problemet som startet i Vardø startet lenge før der. For meg det er en organisasjon som er bygd rundt et individ som ikke har noen politisk visjon, ingen politisk skarpsindighet, ingen forståelse av supermaktenes sterke sider, ingen kunnskap om deres svakhet, ingen anelse om globale endringer, ingen peiling om overholdelse av presset på kampen fra andre makter, ingen kunnskap av tilpasningsevne, men de svarer bare med å myrde alle. Militæret hadde lært trikset med å beholde noe territorium i en periode, men det var tydelig at folket ikke kunne oppnå permanent frigjøring eller frihet ved det. Da jeg leste 'Mein Kampf av Adolf Hitler', var jeg i stand til å lære noen av hans filosofier også i vår kamp. Det sjokkerte meg. Jeg forstod bestemt at ingen ville ha nytte av en egoistisk kamp uten framsynt politikk. Jeg vet ikke at deres okkupasjon av landet var forskjellig fra gamle monarkiets. I stedet for en piler og buer, ble rakettkasteren og kanonen skiftet ut.

I deres ord ... i deres gjerninger ... er det bare kampen for jorden, som fortsetter å lyde. Det er en kamp for folket, en kamp for rettigheter som aldri vil bli brakt frem med voldsomt håp. Jeg kan ikke akseptere dette som en folkets kamp. Etter min mening vil jeg ikke støtte dem. Jeg likte ikke presset om å betale dem og sende vår penger til å kjøpe våpen.

En dag kom de til rommet mitt for å samle inn penger. Jeg benektet at jeg ikke kunne betale dem. Jeg forklarte også hvorfor det ikke var mulig. Argumenterende argumenterte der fløy veldig hete ord. De som ikke kunne argumentere mot det ... de som ikke kunne stå alene ... var da borte.

Om natten kom noen og banket på døren. Jeg åpnet døren uten å tenke, i tilliten som hersket over folket der. Jeg snublet og falt til bakken med et slag som plutselig falt på hodet før jeg fikk stoppet det. Det føltes som om noe hadde truffet med et metall. Jeg hadde lite minne. Jeg ble sparket med skoene deres av fire personer. Jeg visste også når de snakket på tamil, til og med de skjulte ansiktene sine. De ble feige sparket igjen og igjen og hevdet at dette var straffen for å snakke mot LTTE. Jeg besvimte etter en stund.

Jeg var på Tromsø sykehus da jeg våknet igjen. De trente meg i seks måneder. Etter det kom jeg til Vardø. Da jeg så den samme situasjonen der, flommet sinne meg. Jeg holdt tankene mine under kontroll så mye som mulig. Advarselen om at dette ikke ville være fare for livet til mine slektninger på Sri Lanka, brant alltid i ryggen på meg som et faresignal.

De er som mafiaen i filmene. Jeg blir sint hver gang jeg ser mafiaen som kom hit vandret rundt. Hysteriet med å ville drepe råder. I lang tid må jeg undertrykke det på grunn av omstendigheter.

Det var først etter at den endelige kampen endte i fiasko at jeg fikk muligheten til å straffe for urettferdigheten som ble påført av mafiaen. Sivakaran var den første fangsten av meg. Jeg vet at denne fyren var en av de viktigste som slo meg. Jeg fant ut senere at det var han som laget og ledet prosjektet. Siden da har jeg fulgt ham veldig nøye. Hans liv endte i hytta han eide.

Etter det planla jeg å gi Balan nesten det samme lekse som Sivakaran. Men hans gode tider ble reddet av noen som kom blant vandrerne på skogen.

Etter det var det jeg som satte fyr på Shankars hus. Hensikten er å få ham og Kugan til å kjempe mot hver andre. Det er ikke min intensjon å brenne hele huset deres eller drepe dem. Spillet som Shankar og Kugan spilte i Vardø er fremdeles friskt i tankene mine. Hvor syndig hadde det vært å se Shankar nå, og hvor mange tusen liv ville blitt ødelagt av deres håndverk? De må svare for det. Jeg tror jeg gjorde jobben min som om jeg gjorde plikten og ikke forventet noe belønningen.

Så var det jeg som satte Kulam til politiet rekkevidde. Sinnet jeg hadde da jeg tok Kulam var død. Spredningen av såret som hadde ligget i tankene hadde tappet bort. Målet mitt er å få ham fanget uten å bli trakassert. Jeg gjorde som dette.

Kampen for eksistensen av tamiler på Sri Lanka er forrådt av tamiler. Alle de som gjorde det i kampens navn, er fiender av vår rase og vårt språk. Eller de er ignorantene som forårsaket ødeleggelsen av vårt ras. De er forrædere på språket sitt. Det er historisk vi kan ikke glemme. Den tanken vil ikke forsvinne fra meg frem til jeg lever i denne verden. Fremtidig historie vil fortelle hvorfor rase vårt ble ødelagt. Ingen kan nekte for at vi

selv ødela raset vårt i kampens navn. Det er synd at vi gjorde det de ønsket. Uvitenhet. Jeg kan ikke tilgi det.

Min gjetning er at nå har politiet fått bilnummeret mitt. De kan arrestere meg når de får sjansen. Jeg forlater dette landet fordi det ikke er trygt å være her lenger. Ikke engang spør meg hvordan du kommer deg ut og hvor du kommer deg ut. Ikke la politiet fange meg opp. Det var som om jeg bare måtte si dette som tilgivende. Jeg sa det. Jeg vil være i kontakt med deg om noen år hvis mulig. Han avsluttet det.

'Hvem slo Vanitha søster?'

'Det gjorde jeg ikke, bror. Jeg er ikke så feig. Jeg er ikke grusom mann eller psykisk lidende som slår den uskyldige kvinnen.'

'Selv hevners hevn er nå død. Arjuna lyttet til Gita og tok Kandeepam tilbake i hånden. Jeg er bekymret for at jeg tok vold i hånden. Det sovende dyret våknet. Den sovnet igjen. Nå er det forståelig at det burde blitt drept. Du er hovedårsaken til at denne visdommen kom til meg, bror. Tilgi meg for å være sammen med deg og for å oppføre meg slik.

Hjertet banker at jeg kommer til å bli en statsløs flyktning igjen når jeg drar herfra. Er det ikke en nasjon som vi kan føle som vårt land, bror? Er det ikke et land der bare vi kan sette pris på den rette, bror? la det være. Husk en ting godt. Ta det til andre og fortell dem.

Vår væpnede kamp er definitivt over. Det har blitt taushet for alltid. Det må være stille. Men vår kamp for rettigheter vil fortsette til den blir vunnet. Den er permanent knyttet til våre sjeler som er født i Eelam. Det er ingen slutt på kampen. Det er ingen slutt på sjeler.'

Mens han sa dette, kom det plutselig en politibil gjennom gaten. Ramu klarte ikke å kontrollere seg selv og løp bakover. Han stoppet ikke flyten. Politiet dro et annet sted. Harry orket ikke å se Ramu løpe bakover. Det virket imidlertid for Harry at det skulle tilsettes styrke til hver sjel som førte en ikke-voldelig rettighetskrig.

Alt er hypotetisk.

-Slutt-

